

கல்கி

KALKI 20-5-79

75 பக்கம்

நீங்கள் நிம்மதியாக உறங்க வேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் உறங்காத கிரவுகள் பல.

ஏர்-பிரேக் ஆக்கவேலுடன் சாதனங்களின் முன்னோடிகளான சுந்தாம்-கிளேட்டனுக்கு பாதுகாப்பு என்பது ஒரு அர்த்தம். உறுதிமொழி அல்ல. எங்கள் சாதனங்கள் முழுமையான பாதுகாப்பிற்கு உறுதியளிப்பதற்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டவை.

ஆம், இன்று இந்த ஒருவரிலும் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களான ஆயிரக்கணக்கான பங்காளி ஓட்டுபவர்கள், பயணிகள் தங்களிடம் பத்திரமாகத் திருப்பி வந்து விடுவது என அளவிடமுடியாத அளவிற்கு உறுதிமொழி உள்ளது. கந்தாம்-கிளேட்டனில், மிகவும் தனித்தனியாக வாங்கி இந்த துறையில் முன்னோடிகளானவர்கள், இந்த அளவிற்கு அளிக்கின்றோம் (அதிகரித்து சரிசெய் பாதுகாப்பின் புதியதொரு முறை உருவாக்கியிருக்கிறது).

இன்று, இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு தொழில்துறையும் எவ்வளவு உயர்ந்த தரம் உபயோகங்கள் அடங்கிய உறுப்புகளால் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த உறுப்புகள் இருக்கின்றனவேண்டும், உயர்ந்த பாதுகாப்பு எவ்வளவு உயர்ந்த பொருள் பொருள். (அதற்காக எங்கள் பல திரவங்கள் உருவாக்கி உறுப்புகள் தயாராக உள்ளன).

உங்கள் பாதுகாப்பிற்கு எங்கள் உத்தியோகம்

இன்றைய தொழில் முறைகள் முன்னேற்றம், ஆரம்பித்திருக்கிறது. தாக்கீதிப்புச் சாதனங்கள் (உதாரணமாக ஒரு பிரேக்கிங் டபாட்டர் பல லட்சக்கணக்கான தடவைகளுக்குமேலான சோதிக்கப்படுகிறது). இது போன்ற தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் மூலம் எங்கள் பிரேக் சாதனத்தை மட்டும் அளிக்க வில்லை. உங்கள் முழுமையான பாதுகாப்பிற்கு உறுதியளிக்கும் ஒரு சிறந்த சாதனத்தையே அளிக்கின்றோம்.

எங்கள் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றோம்— அதனைப் பாதுகாக்கவும்

CO-TVS அளிக்கும் முழுமையான காரணம் மற்றும் காரணம் உதவி கொண்டு பிரேக் சாதனங்களின் உறுதியான பாதுகாப்பு எப்போதும் உங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு உங்கள் சாதனத்தை முழுமையாகப் பாதுகாப்புகள். இதனால் உங்களுக்கு CO-TVS உறுப்புகளையே வாங்கி உபயோகிப்புகள். இதனை அடைவதில் உங்களுக்கு உதவி. உங்கள் எண்ணக் கருத்துகள் சொல்கின்றோம்.

சுந்தாம்-கிளேட்டன் லிமிடெட்

பாடி, சென்னை 600 050

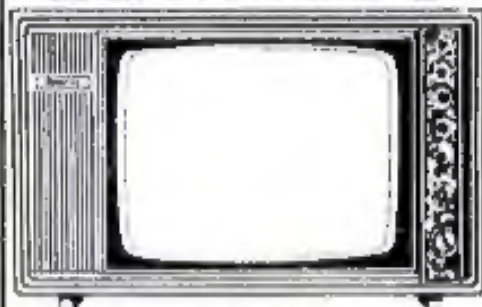
உங்கள் பாதுகாப்பு எங்கள் தொழில்

How to buy
the best TV in town?
**Read other
TV advertisements.**

Then come and
see ours 'live'!

Bharat TV

Available at
TV TRADERS
Alwarpet,

Madras 600 018 Phone: 71238

Anna Nagar, Madras 600 040

While others are busy
talking about their TV sets,
we are busy selling ours!

Bharat TV

more performance than promises.

Available at:

VIVEK & CO

Purasawalkam, Madras-600 007

Phone: 662462-603545

Mylapore, Madras 600 004

Phone: 76923 75661.

**DYANORA
DYANORA
DYANORA**

*all
models
available
at*

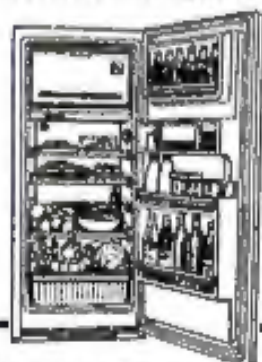
TV Traders

(QUALIFIED AND EXPERIENCED ENGINEERS)

ALWARPET 71238
ANNANAGAR, PHONE 61-4839

GULMARG

The refrigerator
for all reasons

Equipped with the
world's most advanced
and reliable Compressor.

Electronics Limited
makes good things even better!

அமரர் கல்கி **நினைவுச் சிறுகதைப்** **பொட்டி 1979**

இராமமான எழுத்தாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி முடிவு தேதியை ஒரு மாதத்துக்கு ஒத்திப் போட்டிருக்கிறோம்.

முடிவு தேதி: மே 31

எழுத்தாளர்கள் இந்த வாய்ப்பைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

முதல் பரிசு ரூ. 1000

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 500

**மூன்றாம் பரிசு (இரு கதைகளுக்கு
 தலா ரூ. 250 வீதம்) ரூ. 500**

ஆகமொத்தம் ரூ. 2000 - பரிசுகளை வழங்கப் பெறும்.
 தயீர பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படும் ஒவ்வொரு கதையும் ரூ. 100 எம்மானம் பெறும். அதிமுக எழுத்தாளர்களுக்கு இபானஸ் உண்டு.

● கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்ற உறுதிமொழி தேவை.

● அதிமுக எழுத்தாளர் எனில் இதற்குமுன் எந்தப் பத்திரிகை யிலும் எழுதியதில்லை என்றும் பொட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும் வரை எழுத மாட்டேன் எனவும் உறுதிமொழி தரவேண்டும்.

● தடுவரையில் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய கதை களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

● உறையின் மேல் 'அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுகதைப் பொட்டி' என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

● பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பப்பெற போதிய அளவு தபால்தலை ஒட்டிய பெ விலாசமிட்ட உறையைக் கதை புடன் கூடுவே அனுப்பதல் வேண்டும். பின்னால் தலியே அனுப்பிப் பவளிலும்.

● கதைகள் கல்வியில் நானு பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பதல் நலம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

● எய்விதக் கடிதப்போக்குவரத்தும் கிடையாது.

● எத்தெகம் எழும் விஷயங்களில் கல்வி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடி

வானது -

ஆசிரியர் கல்வி, சென்னை-600 032.

நிருபர்: தங்கள் மானிசையில் அங்கீக ஆணைத் தயார் செய்து தங்க போலவதாகக் கேள்விப் படுகிறதேன் வாதவமா?

ஆளுனர்: அங்கீக ஆணைத் தயார் செய்து வருகிறார் என்பதும் பொது மக்களுக்குத் தரிசனம் அளிப்பார் என்பதும் வாதவமே. ஆனால் ராஜ்யபவன் மானிசையில் தங்கப் போலி ரூர் என்பது வாதவமில்லை. ஏனெனில் அங்கீக மானிசை, கட்டிடங்களில் தங்குவதில்லை. பர்ணசாரி போன்ற எளிதான குடிசைகளில் தங்குகிறார். ஆகவே, ராஜ்யபவனைத் தோட்டத்தில் அவருக்காகத் தனியே ஒரு பர்ணசாரி வேயப் படுகிறது.

நிருபர்: அவர் எவ்வாறு வருகிறார்? எத்தனை நாட்கள் தங்கப் போகிறார் என்ற விவரங்கள் கொடுப்பீர்களா?

ஆளுனர்: பதினெட்டாம் தேதி காலை ஐந்தரை மணிக்கு வருகிறார். அன்றிரவே கங்கத்தாவுக்குப் பிரயாணம் படுத்துகிறார்.

நிருபர்: நீங்கள் இதற்கு முன் தரிசித்திருக்கிறீர்களா?

ஆளுனர்: ஓ, சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக அங்கீகரண அறிவேன். அகமதாபாத்துக்கு அவர்கள் வரும்போதெல்லாம் தரிசனம் செய்துள்ளேன்.

நிருபர்: அங்கீகரண பால் தங்களை எந்தது எது?

ஆளுனர்: பொதுமாக நான் தல்லோர் இணக்கத்தை - எதற்குத்தான் - விடும்பவன். அதுதான் அங்கீகரணம்.

கபடம் அநியாதவர்!

அவர் சத்திராணத்தில் கொண்டு நிறுத்தியது.

நிருபர்: அங்கீகரணப் பத்திரத் தங்கள் உட்கட்டிப் போய்விட்டிருக்கிறதே என்பதைக் கூறுவீர்களா?

ஆளுனர்: அவருடைய எளிமையும், அந்தத் தெய்வீகப் புன்னகையும் எவ்வளவுமே ஆட்டுகின்றனக் கூறுவான். அவர் சத்திராணத்திலிருந்தாவே போதும், அந்தச் சூழலைச் சுற்றித் தெய்வீகம் எழுவதை, பரிமளிப்பதை நுகர்வோம். அவரது அபரிமிதமான தெய்வ பக்தி, நம்மையும் பக்தர்களாக்கி விடுகிறது.

நிருபர்: நீங்கள் இப்பொழுது அளித்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, வேறு இரண்டொரு விஷயங்கள் பற்றி மக்களிடம் ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிவு பெறலாமா?

ஆளுனர்: கேளுங்கள்.

நிருபர்: ராஜ்யபவனில் விசேஷ விருத்தினர்களுக்குக் கூட மது வழங்கப் படுவதில்லையாமே...

ஆளுனர்: நான் செவ்விற இடமெல்லாம் மதுவிடுக்குப் பிரசாரம் செய்கிறேன். மக்களைக் குடிக்காதீர்கள் என்று உபதேசம் செய்கிறேன். இப்படி உருக்கு உபதேசம் செய்து விட்டு, நான் ராஜ்யபவனில் மதுவை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அது முறையாகுமா? உருக்கு ஒன்றும் எனக்கு ஒன்று

ஆளுநருடன்
உபமடி

பாட வாய்க்காத உட்கட்டிப் போய்விட்டிருக்கிறதே என்பதைக் கூறுவீர்களா?

இன்னொரு விஷயமும் இவ்விருக்கிறது. ராஜாஜி யின் பெயரை வேறு இழுக்கிறார்கள். ராஜாஜி கவர்வதாக இருந்த போதும், கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தபோதும், அவர் ஜிசிர மதுவிடுக்குக் கொள்வனவில் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தும் கவர்னர் மானிசையிலும் ராஜ்ஜிரபதி பவனிலும் மது கொள்வனவை வற்புறுத்தவில்லை என்பது இரண்டு. அவர் கவர்னராக இருந்த மேற்கு வங்காளத்திலும் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த தில்லிதிலும் மதுவிடுக்கு சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டு வரப்படவில்லை. தமிழகம் முழுவதும் மதுவிடுக்கு சட்ட பூர்வமாக அமுலாகியுள்ளது. தமிழகத்தின் கவர்னரும் முதல் பிரதானமான நானே சட்டத்தை மீறலாமா?

நிருபர்: ராஜ்யபவனில் தங்க வரும் மேல்நாட்டு விருத்தினர்களுக்குத் தாங்கள் அலுவல உணவு அளிக்க முற்படாதீர்கள் அவர்கள் தோட்டங்களில் தங்கத் தெரிவித்து என்று புலவர் கூறப்படுகிறதே!

என் மகன் கீனாக் (கனது இப்போது தந்தை) நான்கு வயதில் பனிக்கூழ் சேர்த்துப்போது ஒருநாள் காசில் என்மீயில் வந்து "அம்மா, இந்த அசை சின்னதாதி விட்டு, காசு" வலியிடுத்து. நான் குடிசையிலிருந்து வந்து வந்தேன். நான் உடனே அவரிடம் "தான் உனக்கு வேறு அசை வாகித்த தருகிறேன். இந்த வாகுக்காவது கொடுத்தே விடலாம்" என்று சொன்னேன். அதற்கு அவன் "அம்மா, இந்த வந்தாவிறகு (அவன் மனமில்லாமல்) கொடுத்தே விடலாம்" என்று கூறினான். நான் "அவன், பெண் குழந்தை. இந்த குழந்தைக்குள் போட்டுக் கொண்டு கொண்டு" என்று பதில் சொன்னேன். அவன் சிறிது நேரம் கொடுத்தே விட்டான். "அம்மா, உனக்கு எப்போது காசாவது வந்தால் போடுகிறேன்" என்று சொன்னான். "நீ பெரியவராகப் படித்து, முடிந்தவுடன்" என்று சொன்னேன். உடனே அவன், "கனாவான் அசைக்குப் பனிக்கூழ் குடிக்காத சேர்த்துக்கொள்வான்" அப்போது அதன் பையனே இதைப் போட்டுக் கொள்ளான். பத்திரமாகப் பெட்டியில் எடுத்துவைத்து, அதைக் கொடுத்தான். அப்போது உத்தமன் என்மீ, நானும் என் கனாவரும் விவரித்தோம்.

விவரித்தோம்.

குழந்தை: நான் சென்னைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு கனா! நானாறு வயதிடில் நான் குழந்தைகள் ராஜ்யத்தில் வந்து தங்கி விடுகிறேன். ஒரே ஒரு குழந்தை மட்டும் நான் நோட்டீஸில் தங்கினேன். அவர்கள் அவர்வாறு நான் குழந்தைப்பிழை அல்லது வந்ததற்குப் பிறகு அவர். அவர்கள் சென்னைப்பிழை பெயர்வாறு சென்னை. அவரும் நோட்டீஸில் நான் தங்கினேன். அதை விட்டு பம்பாய் சென்னை. பம்பாய் வந்தால் அசை உணவுப் பழக்கம்

முன்னவந்தால். இருப்பினும் அவரும் நோட்டீஸில் தங்கினார். ஏன்?

தனிக் குழந்தைப்பிழைப் பெயர்வாறு சென்னைக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் அந்தப் பெயர் தனித்தனி அனைத்து விடுமிடம். அந்தப் பெயர்வாறு சென்னைப்பிழை ராஜ்யம் பனிக்கூழில் இருப்பினும். அதற்குப் பிறகு நோட்டீஸில் தங்கி நேர்த்தது.

அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் ஒருநாள் பித பகல் காசு வந்து மறுநாள் காசு பழம்பட்டுச் சென்னை. அவர்கள் சென்னை தங்கிவிடுந்த நேரத்தில் ஒரு பெயர்வாறு சாப்பிட முடியும். அந்த ஒரு பெயர்வாறு சாப்பாடும் நான்

அறிந்ததற்கு. அசை உணவுச் சாப்பாட்டதற்கு அந்தப் பெயர்வாறு பெயர்வாறு ரகித்துச் சாப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தங்கிவிடுந்த நோட்டீஸ் சாப்பாட்டது, ஏதாவதின.

பொதுவாக வெளிநாட்டு விருந்தினர் வந்தால் ஒருநாள் அல்லது இரண்டு நாள் தங்குவார்கள். அந்த பட்சம் போனால் ஒருநாள் நாள் தங்குவார்கள். அவர்களுக்கு அசைச் சாப்பாடு வேண்டுமானால் சென்னை தனித்தனி பெயர்வாறு நோட்டீஸ் வந்ததற்குச் சென்னை அல்லது வரவாறு தந்தை சாப்பிட்டு, பின்பு என்மீயில் தந்து விடுவாறு சொல்வான். ஏனெனில் அவர்கள் என் விருத்தினர்களுள்? இது வரை ஒருநாள் அசைச் சாப்பாடுதான் வேண்டுமென்று சொல்வதில்லை. "நீங்கள் சாப்பிடுகிற அசைச் சாப்பாடு ஏதேனும்" என்று கூறிவிடுவார்கள்.

ஒருநாள் ஒருநாள் அசை உணவு வந்ததற்குப் பின்பு ஏதேனும் சென்னை; இரண்டாவது நாள் தமிழ் உணவு வந்ததற்குப் பின்பு படுக்கின்றன. மூன்றாவது நாளும் தங்கினால் அசை இத்தியாவில் மற்ற மாதிரியில் பழக்கத்தில் இருக்கும் உணவு வந்ததற்குப் பின்பு இரண்டு. "அசை உணவில் இத்தனை வந்த உணவு வந்த தவிர்த்த முடியுமா? அதுவும் தங்கிப் பிறகு எத்தனை உணவு வந்ததற்கு இத்தனை தவிர்த்த முடியுமா? எவ்வளவு இத்தியாக இருக்கின்றன!" - என்று வாயார மனமாரப் பாராட்டி விட்டுச் செல்வதற்கு. பிறகு தங்கி நாட்டுக்குச் சென்ற பின்பும் இத்தனை அசை உணவு வந்ததற்கு இத்தனை தவிர்த்த பாராட்டி எழுதிவிடுவார்கள். "சென்னை உணவு வந்ததற்கு எவ்வளவு நாட்டுக்கு எவ்வளவு அசை உணவு வந்ததற்கு" என்று கோரியிருக்கின்றனர்!

சென்னைக்கு வந்தால் தனிக் குடிசைக்குக் கொண்டு வந்தால். அதுவாறு உணவுகள். (அவர்கள் மனமில்லாமல் போட்டோக்கில் வந்தால்) அபிதார்ப்பன் வந்தால்? ஏதேனும் வந்தால்? வந்ததற்கு வந்தால்? சென்னைக்கு வந்தால்: இவ்வாறு நான் முடிவாக வெட்டிக்கொடுத்தால் வந்தால். இவ்வாறு மனமில்லாமல் வந்தால். இவ்வாறு வந்தால். இவ்வாறு வந்தால்.

விடாசுர்பாடியில் ஒரு விபரீதம்

தலைமை
சமையகாரர்
செயல்புகள்

சீர்வரிதொக் குழந்தைகள்
ஆண்டியிடையொட்டி சென்ற
விபரணர் பாடி. பான்
பாங்கோ, பிட்டியுலுடன்
செந்திரம் செந்திரம் ஆயி
வந்திருக்கிறார். விபரணர்
கொண்டபாடி பட்டினம்.
குழந்தைகளுக்கு மதிய உண
வும், நீர் மோகும் இவ்வா
மாக அளிக்கப்பட்டன.
இதைச் சாப்பிட்டதில் பல
குழந்தைகளுக்கு காந்தி ஏத
பட்டு மருத்துவ மனையில்
அனுமதிக்கப் பட்டனர்.
ஒரு சிறுவன் மரணமடைத்
தான். விபரணர் பாடி சென்று
விசாரித்த போது:

தலைமைச் சமையகாரர்
செயல்புகள் கூறுகிறார்:

நான் வாட்ச்மேனாகத்தான் நுழைந்தேன்.
ஒருநாள் இரவு என்னைச் சமையலறையில் ஆள்
இல்லாததால் கவனித்துக் கொள்ளச் சொன்
னார்கள். அன்று ஆரம்பித்த சமையலறை
வேலை இன்னும் தொடர்ந்திருந்தது. கொஞ்சம்
கொஞ்சமாகக் கதற்குக் கொள்ள ஆரம்பித்த
தான் இன்று முழுநேர சமையலகாரராக
இருக்கிறேன். எவ்வளவு மோரிலோ, தமிழர்
சாத்ததிலோ எத்தனைத் தவறும் நேரத்திருப்ப
தாக எங்களுக்கு தெரியவில்லை. நாங்கள் உப
யோகப் படுத்தும் பாத்திரங்கள் அலுவலியை
இதராயிவம் ஆவியவைதாம்.

இந்த சிறுவன் சென்னை துவாரி நுழைந்தான்.
என் பையனுக்கு எந்த விவாதியும்
கிடையாது. அவன் எப்பவும் துள்ளி விளி
வாடியுண்டிருப்பான். என்ன நடந்தது என்று
எங்களுக்குத் தெரியாது. என்ன நாளும்
என் கணவரும் வேலைக்குப் போய்விட்டோம்.
கிட்டிக்குத் திரும்பி வந்தா அறிச்சி. ஆண்ட
வன் எங்களைச் சொல்கிறார் அவ்வளவுதான்.
இவ்வாறு நடந்த பந்தவத்திலே இரண்டாவது
பரிசு வாங்கினோம். ஆறு பரிசைக் கண்ணால்
பார்த்தாலும் போய்விட்டான்.

உள்ளாய்கோ மன்னியின் தலைமை அதிகாரி
(மேலவர்) Rev Father Chloos கூறுகிறார்:
சென்னை மாநகராட்சியிலிருந்து அங்குப்

பொழுது இங்கு வந்து கிருமிநாசினி
மருத்து தெளிப்பார்கள். சமையலறையில்
தெளிக்கப்படும் மருத்தைச் சத்தமாகக் கழுவி
கிட்டித்தான் தாங்கள் சமைப்பீர்கள். அதுதான்
நம் இந்தியர்களிடம் எப்பொழுதுமே ஒரு
தகவல் பழக்கம் இருக்கிறதல்லவா? மேலாக மீது
கட்டிகார்த்து கொண்டு வேலை செய்பவர்கள்
எவ்ருதும் தவறவில்லை. கட்டிகார்த்து வேலை
செய்வதுதான் வசதி என்பார்கள். காப்பதி
தற்குத்தவது முதுகிய பல் வேலைகளைத் தவறவில்லை
எவ்ருதும் சொல்கிறார்கள் வேண்டும். இதுதான்
காரணமோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.
ஆனால் எங்களுக்கு ஒரு கவனத்தில் ஆறுதலாக
இருந்தது மக்கள்தான். யாருமே எங்களுக்கு
குற்றம் சொல்லவில்லை. கொப்பிட்டுக் கத்தடி
யில்லை. சீர்திருமைய நன்றி புரிந்து கொள்ள
புகுக்கிறார்கள். நாங்கள் செய்ய நினைத்தது,
செய்தது ஆகியவையாவே நல்லதுக்குத்தான்.
சென்றிருந்ததை பெருமாளுக்குக் கூட இங்கு
வேலை போட்டுத்தர இருக்கிறோம். ஆனால் நாம்
ஒன்றுநினைக்க ஆண்டவன்
ஒன்று நினைக்கிறோமா?

ஆகவந்தியின் தலைமை
டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி
கூறுகிறார்:

காரணத்தை நினைப்பில்
பது சிறமம். பாத்திரம்
களில் எவ்வளவு புராமலிருக்க
லாம். சமையல் செய்வார்
களுக்குத் தொந்தரையாக
இருக்கலாம். அவ்வளவு
வழங்கப்பட்ட அரிசி,
பால், தமிழர் இவை
களில் கிருமிநாசினி
மருத்து கைத்தலிட்டுக்
கலாம். எப்படி இருந்தாலும் டாக்டர்பாங்கோ
செய்ததைச் சொந்தங்கள் முதல் உதவி
செய்து சீக்கிரம் குழந்தைகளை எங்கெல்லாம்
அழைத்து வந்ததால்தான் இதற்கு பெல்
விபரீதம் ஏற்படாமல் எங்களுக்குத் தடுக்க
முடிந்தது. கொஞ்சம் தாமதித்திருந்தாலும்
விபரீதமேயாவும் ஏற்பட்டிருக்கும். கொண்டு
வந்த 3 மணி நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 300
பாட்டியும் என்னை ரத்த நாளம் மூலம் ஏற்றி
யிருக்கிறோம். ஒரு குழந்தைக்கு 3 பாட்டியும்
கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாநகர் அலுவலர்

சிறுவன் சென்னை நுழைந்தான்
ஆண்டியை, சென்னை

டாக்டர்
கிருஷ்ணமூர்த்தி

எப்படியோ 2200
குழந்தைகள் வந்து
கொண்ட விழாவில் 700
குழந்தைகள் அறிவி
பட்டு அவர்களில்பாதிக்கு
பெல் மருத்தவ பரிசை
கிட்டுத் இரு நாட்களுக்கு
ஒன் சரியாகித் திரும்பி
கிட்டினர், சென்னை
ஒரு நெருங்கித் தவிர.
முகப்படம், கட்டுரை:
அசோக் குமார்.

இந்திரா பற்றி இப்படி எழுதலாமா?

வட்டமேகை

வயிறு வலிக்கச் சிறித்கூட வைத்ததோடு சித்த வையைத் தூண்டியது. இது போன்ற கட்டுரைகள் தொடரப்படும். நங்கவள்ளி பி. செல்வராஜி:

இத்துக்கள் யாருக்கும் தெய்வத்துக்குச் சமமான பக்கவளை, கொல்வதைத் தடுக்க உண்ணா விரதம் இருந்த ஆச்சார்வ ஸிரோபாஸைக் கேலிக்குள்ளாக் குவது போல் இருந்த செய்பவரின் கட்டுரை எங்களை வேதனைப்படுத்துகிறது.

செங்கோட்டை ஏ. எம். ராஜ் இ நறாக்கியில் நாம் தாழ்த்து போவதற்கான காரணங்களை அருமைவாக வெட்டி வெளிச்ச

மார்க்கி விட்டார் திரு பி. கிருஷ்ண மூர்த்தி, திருப்பூர்-3 அ. மொகதாதன்

அது கோர்ட்டு தீர்ப்பு இது என்ற சிறு கதைவில் குற்றவாளிகள் இறைவனிடமிருந்து என்றும் தப்ப முடியாது, என்று இயக்குனர் ப. நிலகண்டன் நயம்படப் புலப்படுத்துகின்றார், பரமசிவபுரம் இரா. அறிவழகன்

இ மூன்றுண்டு சந்தா அனுப்பி Joy Toy Light and Hoot Torch பரிசாகக் கிடைக்கப் பெற்றேன். புதிய செங்கலைப் போட்ட டார்ச் வெளிச்சம் கண்ணைப் பறிப்பதைப் போல, அப்போதைக்கப்போது புதிய திட்டங்களைப் புகுத்தி 'கல்கி' வாசகர்களின் மனத்தைப் பறித்து விடுகிறார்கள். Three Cheers to Kalki தனிநாஜர்

கி. எஸ். சுதர்சனம்

"அலாமி தீர்ப்பு: பாவசத்தாக்கு வெற்றி" என்று தலைப்பிட்ட செய்தியைப் படித்தேன். தாங்கள் பெருத்தன்மையோடு கூடிய நல்ல எண்ணத்தில் இப்படித் தந்திருந்தாலும், இந்த "ராச தேவதைகளின் வெற்றி" என்றே நான் சத்தியமாகக் கருதுகிறேன். செங்கலை-4 வீணை விதவான் பாவசத்தர்,

செங்கலை-4 வீணை விதவான் பாவசத்தர்,

நமது முதல்வர் கிராமப் பகுதிகளில் தொழிற்பெட்டைகளை அமைப்பவர்களுக்குப் பல சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறார். எந்த ஒரு தொழிலுக்கும் மின்சாரம் தான் முதல் மூலப் பொருள், ஆனால் நம் நாட்டில் மின்வாரியம் கிராம மக்களை எதிர்த்துக்கொண்டு, நகரப் பகுதிகளில் இருப்பதினால்தான் மின்சாரம் மின்சாரம் திருக்கும் பொழுது கிராமத்திற்கு மூலம் அறிவிப்பின்றி தீவிரத்த நேரம் மின் இணைப்பு கொடுப்பதும், தீவிரத்துவதுமாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எந்த முதலாளியும் துணிந்து கிராமப்புறங்களில் தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வரமாட்டார்; யானாடி

என்: சுத்திரோன்:

"அதிர்ச்சி வைத்தியம்" தலைப்புகத்தின் மூலம், பிற நாட்டு விவசாயங்களில் அமெரிக்க அரசு தலையிடுவதைக் கண்டித்துள்ளீர்கள். இதே சமயம் காரிட்டின் நிர்வாகம் அமெரிக்க உளவுப்படைவீனர் மீது புதிய கட்டுப்பாடுகள் கொண்டு வரப்போவதாகச் செய்தி வந்துள்ளது. உங்கள் தலையங்கத்துக்குப் பாராட்டுக்கள். ரோபிசெட்டிப் பாண்டம் கே. பி. ஆண்டவன்

குழப்பங்களைத் தோற்றுவித்து Fishing in the troubled waters என்ற கொள்கையைத்தான் அமெரிக்கா இந்நாள் வரை கடைப் பிடித்து வருகிறது. அதை நீங்கள் கட்டிக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு நன்றி. ஆனால் சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் 'இந்திரா காத்தி ஜனநாயகத்தைக் குழிதொண்டிப் புதைத்து விட்டதாக'வும் ஒரு வரி எழுதி உங்கள் கல்யாண குணத்தைத் தெளிவுபடக் கூறி விட்டீர்கள். ஆண்டாங்கொயில் எஸ். வடிவேலன்

அட்டைப்படம் முகத்தைச் சலிக்க வைத்தது. நான் மட்டுமல்ல, நான் தருகின்ற 'கல்கி'வைப் படிக்கின்ற பெரியவர்கள் கூட, 'கல்கியிலுமா நடிக்க, நடிக்கையரின் படங்கள்' என்று கூறி வகுத்தப் படுகிறார்கள். இராஜபாண்டம் எஸ். விஜயன்

ரஜிவைப் பற்றிய அட்டைப்பட விளக்கத்தில், "ஆனால் என்ன? கண்கள் பேசுகின்றனவே! அதற்கு மொழி எதற்கு?" என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். "ரஜிவை கண்கள் தான் பேசுகின்றனவே! அதற்கு அட்டைப்பட விளக்கம் எதற்கு? தேவைமா?" திருப்பாப்புவீரர் கு. குருமருகு

புது முகங்களை அறிமுகம் செய்கிறோம் என்ற பேரில் தமிழ் கொஞ்சம் கூடத் தெரியாதவர்களைத் தமிழ்ப் படங்களில் நடிக்க வைப்பாரேனா? தமிழகத்தில் தமிழ் பேசும் நடிக்க, நடிக்காளுக்குப் பஞ்சமா? செங்கலை-14 இ. இராபர்த்திரன்

செம்பியனின் 'பக்கனின் உண்ணா விரதம்' குப்பர்ப். அருமைவாண சடைவர்.

இப்பத்து மூன்று வயதான ஸ்ரீமதி மார்க்கரெட் தாட்டர், ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் ரஸாயன விஞ்ஞானப் பட்டப் படிப்பு முடித்துக் கொண்டு, பின் சட்டம் பயின்ற வழக்கறிஞராகத் தொழில் செய்வார், அவர் கணவர் டெனின் தாட்டர் ஓர் எண்ணெய் கம்பெனியில் நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். தாட்டர் தம்பதிகளுக்கு வயது வந்த மகனும் மகளும் இருக்கிறார்கள். இவ்விருவரும் இரட்டைக் குழந்தைகளாகப் பிறந்தவர்கள்.

1970ல் ஸ்ரீமதி மார்க்கரெட் தாட்டர், கல்வித்துறை செயலாளராக பிசிட்ஷன் அரசில் சேர்த்தார். அப்போது அவரை நிருபர்கள் நீங்கள் "பிரதமராக வருவீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

"பிசிட்ஷனில் ஒரு பெண் பிள்ளை பிரதமராக வருவதானது? நடக்கிற காரியமா? நடக்காது! அது என் லாபத்தில் உடை

பாலைப்பறித்தும் புதவிக்கு வந்தவர்!

பெருது" என்றுதான் கூறினார். இப்படிக்கூறிய பத்தாண்டுகளுக்குள் அவரே இன்று பிசிட்ஷன் பிரதமராகிவிடுகிறார்.

1975-ல் ஆண்டு உலக மாநாடு ஆண்டாக்கி கொண்டாடப் பட்டதல்லவா! அந்த ஆண்டில், பிசிட்ஷன் கன்ஸர்வேடிவ் கட்சி ஸ்ரீமதி மார்க்கரெட்டைக் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. அப்போது அவரைப் பற்றி ஒருவர் கூறிய வாகடம், அவரை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது: "அரசியல் லாவலில் ஒரு புது நட்சத்திரம் தொன்றி யுள்ளது. அவர் பார்க்க அருகாக இருக்கிறார். சாமர்த்தியாளர். அவரிடம் நகைகளையெல்லாம் கூடிய அதிசயம் இருக்கிறது. நல்ல தெற்குரம் கொண்டவராகவு் மிடுக்கிறார்."

பிசிட்ஷன் அரசில் கல்வித்துறை செயலாளராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் பள்ளிக் கூடக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகப் பால் வழங்கப்பட்டு வந்த திட்டத்தை அடியோடு

நிறுத்தி விட்டார். "பிசிட்ஷன் மக்கள் பால் வாங்க முடியாத அளவுக்கு அறுமையில் வாடுபவர்கள் அல்ல" என வாதாடினார். "குழந்தைகளின் பாலைப்பறித்த பாலி" என்ற அவர் பெயரும் கண்டலமும் அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இப்படியொரு காரியம் செய்து விட்டு எந்த அரசியல் வாழியாலும் வாக்காளர் மூலப்போய் நிற்க முடியாது. ஸ்ரீமதி மார்க்கரெட், வாக்காளர் முன்போய் திறந்தொட்டலாமல் தாது கட்டுவதைப் பிற கட்சிகளின் கூட்டோ தயவோ இவ்வாறும் பெருவாரியான மெஜாரிட்டி படைத்துடன் ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்த்தி விடுகிறார்.

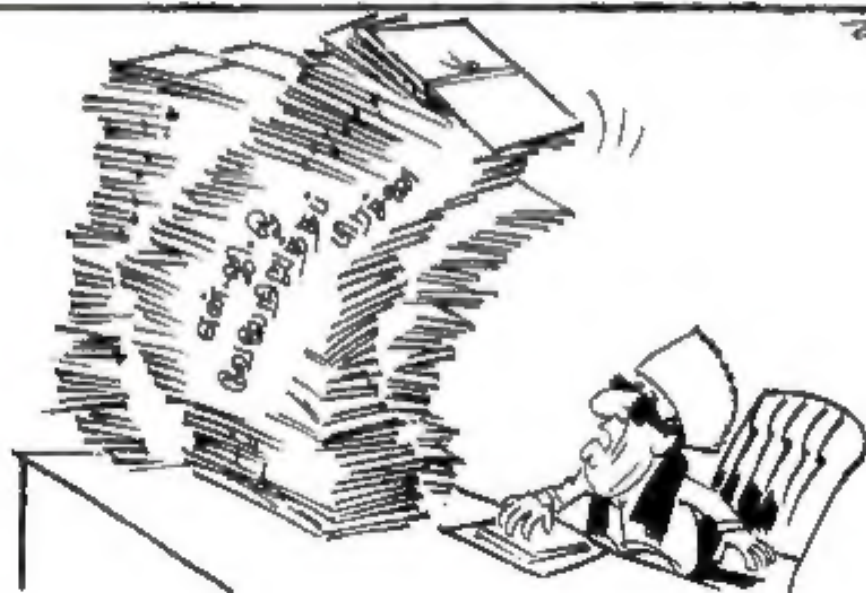
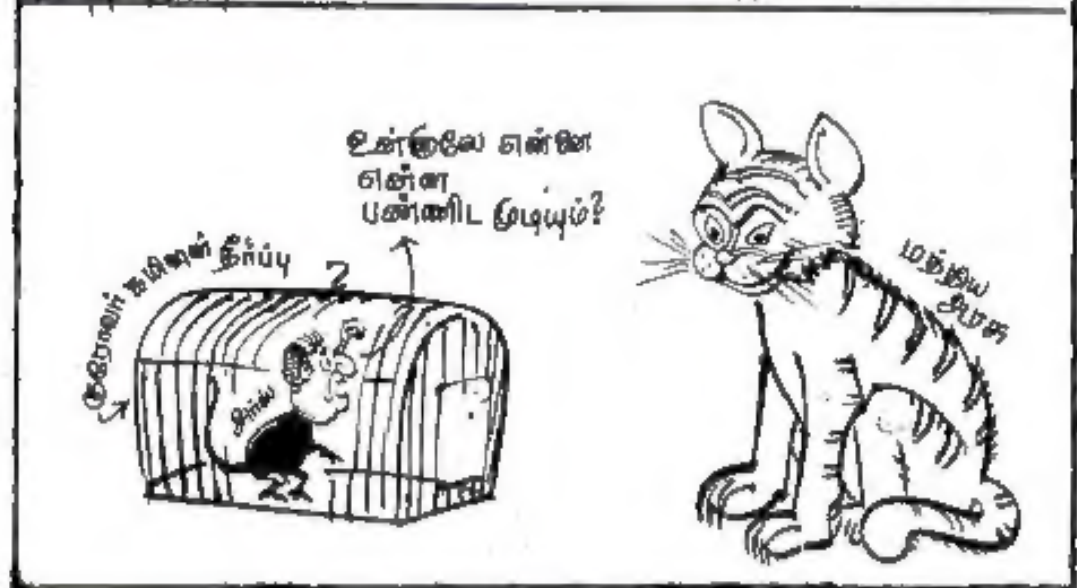
"ஐயோ பாவம், பெண்" என்று நிரூபித்த காலம் மலை ஏறி விட்டது. தொழிற்சங்க வாதிக்கும், எளித தரப்பினரின் தொழிற் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் வெளியுய தொல்லைகள் தருவதென்று இப்பொழுதே தீர்மானித்து விட்டார்கள்! — ரிதா

எனது நண்பர் என். பி. வேறு தமது கடைமீறும், விட்டிலும் இயங்குது எழுதிக் கண்காதுக் கட்டமிட்டு எவத்திருக்கிறார்!

'முதலில் கீழ்ப்படிவதற்குக் கற்றுக்கொள், கட்டியிடும் தகுதி தன்னுள்வரும்; முதலில் வேலைக்காணுவதற்குக் கற்றுக்கொள். எழுமானாரும் தகுதி பிள்ளை வரும்.'

ஒரு பலர்க்குக் கடைச் சீயத்தினாகத் தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கின அவர், இன்று ஒரு பிரபல வந்தகம் பிரபலமாக வளந்து வந்திருப்பதற்குக் காரணம். கடிப்பி விடுவானத்த சீன் இத்தப் பொன்மொழிதான்.

— என். எம். நாதன்.

தமிழ்நாடு திரைப்படத் துறை - எங்கள் தாயகம் திரைப்படத் துறை - எங்கள் தாயகம்

வேண்டாம், அணுகுண்டு!

புட்டோவைக் தூக்கிலிட்டு உலக நாடுகளின் கண்டபத்தையும் வருத்தத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்ட பாக் அபிபர் ஹியா, மீண்டும் சர்வ தேசக் களின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்கும் காரியத்தில் இறங்கியுள்ளார்.

பாகிஸ்தான் அணுகுண்டு தயாரிக்கும் என்று நம்பகமாகத் தெரிய வருகின்றது. இச்செய்தி ஆதாரமற்றது என்று பாக் அபிபர் மறுத்துக் கூறிய போதிலும் ஹியப்பாடுகள் தீர்க்கின்றன.

இந்தச் சூழ்நிலையில், 'இந்தியா அணுகுண்டு தயாரிக்காது' என்ற கொள்கையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று சில தலைவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். பத்திரிகைகளும் எழுதுகின்றன.

அணுவமைப் பிளந்த ஆட்டோ ஹான், அணு ஆயுதத்தில் தந்தை என்று கருதப்படுகிறவர். ஹிரோஷிமாவை எண்ணும் போதெல்லாம் அவர் கண்கள் குளமாயின, இரவுகள் உறக்கமற்றவையாயின. ஜெர்மனி - அவரது தாய்நாடு - அணு ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கும் உரிமையை விட்டோழிக்க வேண்டும் என 55 நோன்புபரிசு விஞ்ஞானிகளைக் கொண்டு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கச் செய்தார். மறுபடியும் பதினெட்டு அணு விஞ்ஞானிகளைக் கொண்டு அதே போன்ற அறிக்கையை வெளியிட்டார். ஹிட்லருக்கு எதிராக அணுகுண்டு தயாரிக்குமாறு அமெரிக்க அரசை வற்புறுத்திய ஜான்ஸ்டன் பிச்சுஸ் அணுகுண்டு விளைவித்த சேதங்களைக் கண்டு அடைந்த துயர் அளவிடற்கரியது.

அமெரிக்கா, ரஷ்யா, இரண்டுமே அணு ஆயுதங்களை ஒழித்து விட வேண்டும் என்பதில் கருத்து ஒருமித்து உள்ளன. ஆனால் மார் முதலில் எந்த அளவுக்கு ஒழிப்பது என்பதில்தான் பரஸ்பரக் சந்தேகங்களை அச்சமும் இருந்து வருகின்றன. இரு வல்லரசுகளுமே அணு ஆயுதங்கள் உலகின் மற்ற நாடுகளிடையேயும் பரவுவதைத் தடுக்க முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளன.

அணு ஆயுதங்கள் மட்டுமல்ல, அணு சக்தி மின் நிலையங்களாலேயே ஆயுதங்கள் மிக அதிகம் என்பது அண்மைக் காலமாக நிலுவைமாறி வருகிறது. அணு மின் நிலையங்களில் கழிவுப் பொருள்களை ஆழக் குழி தோண்டிப் புதைத்தாலும் கதிரியக்கம் பாவி, கற்றூர் குழிவை நக்கமையமாக்க வாய்ப்புண்டு என்று உணர்ந்து மேற்கு ஜெர்மனியில் ஒரு வட்டார மக்கள் பெரிய அளவில் போராட்டமே நிகழ்த்தினர். அமெரிக்க அணுவின் நிலையம் ஒன்றின் இயக்கத்தில் ஏதோ கோளாறு ஏற்பட்டதுக் கதிரியக்கம் பாவி விட்டது. கற்று வட்டார மக்கள் பெரும் பீதியில் ஆழ்ந்து பலர் வீடு வாசல்களைக் கூடத் துறந்து சென்றனர்.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் எந்த ஒரு நாடும் அணுகுண்டுகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பது நிற்கொவர்க்கு ஒப்பாகும். பாகிஸ்தானும், வ் போட்டி போட்டிக் கொண்டோர் அல்லது அதற்கு அஞ்சியோ நாளும் அணுகுண்டு தயாரிப்பில் இறங்க அலையவில்லை. அணுகுண்டு தயாரிக்கும் ஆற்றல் தனக்கு இருப்பதாகப் பாகிஸ்தான் காட்டிக் கொண்டாலும் அணு குண்டை நம்பீது அது பிரயோகிக்கும் என்று கருத இடமில்லை. இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பிறகு வல்லரசுகளே சுடுபட்ட எத்தியோபியா பல யுத்தங்கள் நடந்திருப்பினும் அணுகுண்டுகள் எதிலும் பயன்படுத்தப் படவில்லை - ஹிரோஷிமா, நாகஸாகி பயங்கரங்கள் நினைவிடப்படாதல். அந்தச் சோகக் கதையை பாகிஸ்தான் மறந்து விடும் என்றாலும் ஒருபுறம் ரஷ்யாவும் மறுபக்கம் அமெரிக்காவும் தமக்கு நேச நாடுகளாக இருப்பதால் அணு ஆயுதப் பாதுகாப்பை எளிதில் கோரிப் பெறலாம்.

தாமே அணுகுண்டு தயாரிப்பில் ஈடுபட்டு ஆபத்தை விளைக்கு வாய்க்க வேண்டியதில்லை.

அந்த வயக்காடு முழுவதிலும், பொன் பச்சை நிறத்தில் மிங்கியது. திறத்தகக் காட்டி, தன் திணைபக் காட்டும், நெல் பயிர்கள், பச்சை நிறத்திலிருந்து, பொன் நிறத்துக்கு மாறத்துடிக்கும், இரத்திணைக்கு இந்தப் பொன் பச்சை நிறத்தில், கடர் விட்டன. "முன்னோட்டை" பாசனம் கொண்ட அந்தக் கொள்தின் எரக்குவியலில் நின்று, திறம்மாறி, தன் திணைபக் காட்டும் நெற்பயிசை. திவத்தின் கொக்கன் பொன் நோய்திய அந்த வகைப்பயிசைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கிணதிரத்தான், சரலிய இருந்து இறங்கி, வரப்பு வரியாக, நடத்து தன் திவத்துக்குப் போனான்.

நாஸடி உவரக் கொண்ட நெற்பயிர் ஆடி அகலவும் தன் வயலிமெய்க்மறத்து பார்த்துக் கொண்டு நின்று. பின்பு அருகய்க் மொழிந்த வரப்பில் உட்காத்த சைதனே

மொசித்துக் கொண்டிருப்பவன் போய்க் குத்துக் கால் போட்டு உட்கார்த்தான். பின்பு விடுத்து வெட்டுக்கிணை நாவுகை வவத்து யாரோ வருகைத் தெத்த தடைபம் இவ் வாமனே புரித்து கொண்டு, திரும்பிப் பார்த்தான்.

பெரும் புக்கியான வீராசாமி, மொதிரக் கைவல திட்டிக் கொண்டே வந்தார். வயகைக் கருதியும், வரநிவகக் கருதியும், கிணதிர்த்தான் எழுந்தான்.

"என்னடா... வெக திர்த்தான்... ஏத திகைத்துக்குடா... யோசனைகிண... இருக்கு..."

"ஒன்னுமில்லை, மாமா! எம்மாத்தான்!"
"தானும்... எம்மாத்தான் கேக்கென்... எம்மாச் சொய்து."

கிணதிர்த்தான் சிறிது தயக்கினான். சிறிது தானினும் பிறகு, அவகரப் பார்த்தாமனே.

**கிரகீதக்
துளிகள்
பயிராகின்றன**

க. சமுத்திரம்.

நெற்பயிர்விளைப் பார்த்துக் கொண்டு பேசினான்.

"ஒவ்வாறுமியலே... ஒரு விறுக்குத் தன்மான எண்ணம் வந்தது... இந்த நிலத்தின்... தெய்வ... நானே... விதச்சென்... நானேயே... வஞ்சகமா அடமானத்துடன் இருந்த இந்தப் பூமிய... மீட்டி... ராஜ்யம் பகலுமா உழச்சென்... இப்போ அதுகூட... எனக்குப் பெரிசாகத் தெரியல... இந்த நெல் பயிருக்குள்... முகிச்செய்து... இந்தப் பார்த்துக் கிட்டு... காரோன்... எனக்கு... இதுவ... சொந்தப் பின்னிய மாநிர்தோறுது... நானே... வந்தது...

"ஒன் மனசு... இளஞன் மனசுன்னு, மாமாவுக்குத் தெரியாதா? ஒன் கைவால... பண்ணருவான வச்சி அறுக்க... ஒனக்குச் சங்கடமா... இருந்தா... பேசாம... இந்த நிலத்தை மாமாவிட்டே குடுத்துடேன்... விளைநீர்த்தான்... 'மாமா', 'விளையாட்டுக்குப் பேசுவீனா' என்று நினைத்து, அவரை விளையாட்டுத்தனமாய்ப் பார்த்தான். அவரும் வேலாகச் சிரித்தார். பிறகு விளையாட்டுக்குச் சொன்னவர் போய், 'எழுந்திருடா... காயங்

கரத்தால... உரத்தப் போடுறது அட்டும் புட்டு... தத்துவம் பேசுறான்... தத்துவம்' என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பத் தெரிந்த ஒரு சிலப்புச் செவ்வையப் பார்த்து, புடாத குதையாக உடந்தார்.

இந்த நெல் பயிரை இன்றும் ரெண்டு மாசத்துவ... நானே அறுக்கப்போறேன், இது... நினைச்சிப்

பாக்கிய... கண்டமா... இருக்கு... 'விராசாமி, சிரித்தார்.

"மாமா... நீரு நல்லாயிருப்பியே... நான் சொன்னது... யார்வ சொல்லிடாதயும்... அப்புறம் தான் தவிர்ப்பட்ட முடியாது... எல்லாய் பவதுவளும் என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பாங்க... ஏற்கனவே... ஒருமாதிரி பார்த்தாராது."

விராசாமி, இப்போது சிரிக்கவில்லை, அவனைப் பார்த்தார். பிறகு ஆறுதல் சொன்னார்.

நீருக்கு நாடகம் ஒழா:

"மாமா உரத்தது ஒர் ஸ்தம்பெய்டுவில் வைத்து, தோளில் சாய்த்து அங்க கொடுக்க வாரா, வயனுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த விளைநீர்த்தானைப் பார்த்ததும், டிராக்டரை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தவனை 'நின்றுடா' என்று சொல்லி நிறுத்தி, பின்னால் உட்கார்ந்திருந்த விராசாமி, விளைநீர்த்தானையும் ஏற்றிக் கொண்டார். நேரடியாகவே கேட்டார்.

"என்னை... தாய்க்கு சொன்னது... யோசிச்சப் பார்த்தியாடா... 'நீரு... என்ன... சொல்றீரு'?"

"அதான்டா... ஒன் நிலத்த தா நியான்னு கேட்டேனில்ல... மரக்காளுக்கு ஆவிரத்து இருந்து ருபாய் தாரேன்"

"மாமா... ஒமக்கே... இது நல்லா இருக்கா."

"என்னடா பலக பண்ணுற... இந்த மூன்று மரக்காய் விதப்பாட்ட வச்சிக்கிட்டு,

என்பது பண்ணப்போது கோட்ட கட்டப் போதியாகும்... மாமாவுக்குத் தந்தியாக இருக்கிறது... கோட்டைக்குச் செத்தாப்போய் இருக்கும்... டிராக்டர் நிறுத்தவதற்கு... வசதியா இருக்கும்...
 "அதோட நான் நடுத் தெருவைய... திசை தரும் வசதியா இருக்கும்..."

"என்னை... யாவு... நீயா...
 "பிசு... என்ன மாமா... திவத்த... மும் மச்சினவெட்ட... ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அடமானம் வச்சேன்... பணத்த வச்சிவிட்டு ஏதோ... சந்தைக்குச் சந்தை போயி... ஷாஹா சாமான்சன் வித்து... வசீத்தன் கலையுனென்... 'என் மச்சென்... அந்த ருணு மரக்காக விதப்பாட்டுல... நீரு நெய்து போட்டா... கரும்பு போட்டும்... கரப்ப செட்டியும்... அட்டேறியம் பண் ண்டா... மாமாவுக்காவது... ஒன் திவத்த திருப்பு'னு சொன்னதை வச்சி... தோட்டத் வித்து... இது கிட்டேயுனென்... இப்ப... அரசன்... நம்பி... புருஷன்... விட்டது மாநிரி... தோட்டத்த விட்ட என்னை வயசு யும்... விடச் சொன்ன... என்ன மாமா அரித்தம்? தீங்க மட்டுந்தான் வயது வச்சித் துணுமா? அப்படியாவது சர்க்காரை... ஒரு சட்டத்தைப் போடச் சொல்லும்..."

"ஒன்னு கேட்டதுக்கு... ஒம்பது சொல் தியா... நீ என்னைவு... நாளைக்கி... வயசு வச்சிருக்கன்னு பாததுப் புடலாய்டா..."
 ஒரு வாரம் ஓடியது.

வீராசாமின் 'ஒம்பதுதிரைஞ்' மரக்காக விதப்பாட்டிலும்... துள்ளிக் குதித்து நீர் பாய்த்தது... வயசு முழுதும் நீர் பாய்த்து விட்டதும், பம்பு செட் அறைக்குப் போய் என்ஜின் 'ஆப்' செய்துவிட்டு, எதனை மூடப்போனார், அதைக் கொண்டு வந்தான் விசைதீர்த்தான்.

"எதுக்கு மாமா... ஆப் பண்ணியா?"
 "என் என்ஜின்... ஆப் பண்ண ஒன்விட்ட கேக்கணுமா..."

"மாமா ஒம்கே... இது நம்மா இருக்கா... என் வயதுக்கு... தண்ணி பாயாண்டாமா? கமலக் கிடங்கு ஒம்கும்... எனக்கும் பொதுச் சொத்து... அது இருந்ததாத்தான் தான்... மாட்டை வச்சி... கமல அடிக்க முடியும்... மாடு வாகடப் புறப்பட்ட என்விட்ட... என்ன சொன்னீங்க? 'ஏம்... ருணு மரக்காக விதப்பாட்டுல... என் பம்பு செட்டுறியே ... தண்ணி பாய்ச் சிக்க... கமலக் கிடங்க... மூடி, தான் அதை பரீக் கவைக்கென்... ஒனக்கும் தண்ணி கிடைச்சது மாநிரி ஆச்ச... எனக்கும், கொஞ்சம் தியம் கிடைச்சது மாநிரி ஆச் ச'ன்னு சொன்னீரு... இப்போ கமலக் கிடங் கையும் எடுத்துக்கிட்டு... பம்பு செட்டையும ருருரு... என்ன மாமா அரித்தம்?"

"ஒன் கபலக் கிடங்கோட பங்கு எனக்கு வேண்டாம்... ஒனக்கு அதை... ருணுக வரும்... தாராளமா எடுத்துக்க..."

குளாஸ் அப்

டி. வி. என். குருப் கைச் சொந்த பாடி திருவன்குளத்தில் தலைவ ரான திரு டி. என். பூதிவாசன் மனைத்து விட்டார். எந்த ஒரு தொழிலாளியும் டெய் லி போனியோ, தேரடி யானவோ அவருடன் தொடர்பு கொள்வது சாத்தியமாயிருந்தது.

ஒரு முறை பாடி திருவன்குளத்தில் தொழி லாளர்கள் சிவரத் தத் திரைப்படம் பட்டிருந்த போது, குருப்பன் அங்கே சென்று கொண்டு சிலருக்கு உதவித் தொகை வழங்க ளாமா கூடாதா என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. "கண்ணப்பாய் வழங்கவேண்டும்" என்று உத் தரவிட்ட சிமா, மற்ற எந்தத்தொழிலாளர்களி லும் ஏன், அரசேகூட அனுமதிக்காத அளவில் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உதவித் தொகையாக ஐந்துறு ரூபாய்களை வழங்குகிற ஏற்பாட் டைச் செய்திருந்தார். தினக்கூலி என்னும் "காஷ்யபம்" தொழிலாளர்களதுகுப் பரவ லாக வழங்கப் படும் தான் கூலி ஆறு ஏழு

ரூபாய்களாகவே உள்ளது. ஆறும், பாடி திரு வன்குளத்தில் பன்னிரண்டு ரூபாயாக இருந்த இத்தக் கூலி இப்போது பதினாத்தா க உயர்ந் தப் பட்டுள்ளது. "இத்தச் சம்பளத்துக்குக் குறைந்த குடும்பமும் நடத்தி வேலையும் செய்வ பாராணும் முடியாதே" - என்பா ராம் சிமா.

எத்தரம் கிடைக்கக் பெய்ய பரிசைக் காமேஜாராகப் பணிவாற்றும் டி. வி. என்; இராஜாமணி கூறிவது.

● கோயம்புரம் இலத்தின் முகப்பில் "ஸ்ர. கருணாதிதி" என்று பெயர்ப் பனைக பதித்திருந்தாலும், கையூர் ஸ்ர. கருணாதி தி "ஸ்ர. எந்தேதான் கைபெழுத்தப் போது கிரு".

இந்தப்பதிவு எழுத்து முறைகைய அறிமுகம் செய்த பெரிபார் எழு தும் போது நம்மையே போனவேதாக "கி" 'கி' 'ஸ' என்று எழுதுவார் என்ப தும் அச்சக் கோக்கும் போது தான் "சீர் திருத்த" முறைதில்

"மாமா... நீரு பேசுது நிபாயமிகம்... கதை... உடைச்ச... அநிகேதேரம் ஆனது மாமா..."

"எங்க... கூட்டா... பாக்கலாம்?... இத... கூட்டிட்டு... நீ... ஊர்வ... இருத்துட நதைப் பார்த்துடலாம்..."

என்னை சொல்லு என்று புரியாமல், தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு, தன் வயலில் பரப்பில் கூட்கார்த்திருத்த வினைதீர்த்தான், தானிக்கு வாயில் போகப் போகிற பயிர் களுக்காக வாய் வதங்கியபடி, ஊர் முகப் புகுள் வந்தபொழுது, அங்கே சில வரவேற் பாளர்கள் நின்றுகூர். வீராசாமியின் போய சாமியின், உறுவுக்குக் கைகொடுக்கும் கை யாட்டின், வினைதீர்த்தானின் முண்டுகல் வந்து ஒருவர் வழிநித்தான், வார்த்தைகள் தடித்தன, அடிபாட்டளையிற்றே.

"இன்னுமொடா... பேசிக்கிட்டு... இருக் கீ... தாக்கிப் போட்டு மிதிக்கலாம்..."

இதற்குள் கூட்டம் கூடி விட்டது. வினை தீர்த்தான் அடிபடப் போவதற்கு முன்னால், தன்வெள்ளையாக நானித்து பேர் கூடிவிட் டார்கள். அடிபடப் போனவன் முறைபிட் டான்.

அடிக்கப் போனவர்கள் மிரட்டினார்கள்.

இரண்டு நாட்கள் போயின.

வினைதீர்த்தானின், நெற்பயிர்கள் சவையிப் பள்ளிசனாவின், நெற்கதிர்கள் கருங்கத் துவங்கியன. செடிமரின் அடிப்பாது, உணரத்

துவங்கியது. அன்றைக்குத் தண்ணீர் பாய வில்லைபோலும் வைக்கோல்கூட விடைக்காது. பம்பு செட்டை 'ஆப்' செய்துவிட்டு, கதைய லுடிய வீராசாமியை வினைதீர்த்தான் கண்டன் ஞானமாயப் பார்த்தான். தன் வயல் பக்கம் வந்தான், பயிர்விளம்பார்க்கப் பார்க்க, தன் பத்து வயது மகன் மரணத்தின் போரா டிய காட்சி, அவனுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அன்று கண்ணுக்குத் தெரியாத எம்மை, சேத்த அயன், கண்ணுக்குத் தெரிந்த இந்த எம்மை, 'பாத்துட வேண்டியதுதான்' என்று மன்னெட்டையை எடுத்துக் கொண்டு புறப் பட்டுப்போய்போது மூட்கண்ணு மச்சான் வந்தார், பக்கத்து வயல்காரர், 'நாது மரத் தால்' விதப்பாட்டில் தான் முழுதும் போராடு வார்.

"ஏழை... சேத்துப் புடிச்சி திக்குற... என் விதைதல... அரதான்... இரவு எனக்கு வரும்... அதுவ... ரெண்டு நாநிய... நீ... எடுத்துக்கலா... என் வாய்க்கால் தண்ணி ஓசக்குப் பாபுமே..."

"மாடு... இவ்வியை... மச்சான்..."

"யாரு விட்டயாவது சென... என் மாடு மெற... அரதான் தாங்காது... மாடு விடைக் காட்டா... இருக்கவே... இருக்கு... என் மாடு..."

வினைதீர்த்தான், கணவிய் போய்க் கொண் டிருந்த வீராசாமியை, அடைபிடிமாயப் பார்த்தான். பயிர்களை வாழ்கையோடு

குளாஸ் அப்

பு. 19

உருமாறும் என்பதும் கனவயான செய்தி. நீண்ட நாள் பழக்கம் காரணமாய் அவரால் தம் எழுத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியாதிருந் திருக்கலாம். இதற்கு 'சூதாரம் பெரியார்' = வெ. சா. செதீனன் என்பனும் தூக்.

புட்டோ ஒரு கவி நயம்கூட. மேலும் சில கனவயான தகவல்கள் 'ஸ்காட்ட' கட்டுரை களில் வெளியித்துள்ளன.

பிரபல இந்திப் படத் தயாரிப்பாளர் ஆஸிப் ஒருமுறை தடினை தர்ஸிவிட் ரொக் லாராம்: "முன்பே ஆதம் படம் தயாரான போது என்னுடன் ஒரு இளைஞன் வருவானே, அவன் இப்போது பெரிய அரசியல்வாதியாகி விட்டான் தெரியுமா?"

அத்க இளைஞன் புட்டோ, தேர்தல் தந்தி ரங்கலில் இணையற்றவர் என்டனை விளக்க னாகரில் வழங்கும் ஒரு ஜோக்:

"புகழியிலிருந்து இத்திராகாந்தி அனுப்பிய தாதர் ஒருவர் புட்டோவைச் சந்தித்தா

ராம். 'உங்கள் தேர்தல் கமிஷனரை இந்தியா வுக்கு அனுப்பங்கள். பதினுக்கு வாஷிங்டரவே தத்து விடுகிறோம்' என்றாராம்!"

ஒ "ரெஸ்டாரண்ட்" என்பது சீரியான உச்ச ரிப்பீகிஸ். "ரெஸ்டாரண்ட்" என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்" என்று கூறும் கத்தா, 'பொன்னியின் புதல்வர்' கரவாற்றை எழுதிய போது புதிய சொற்களைப் பயன்படுத்தினார். "இன்புரூயன்ஸ்" என்பதை 'அனாஸ்க்' என்று மொழிமாற்றினார்.

கத்தா இப்போது என்ன செய்கிறார்?

சில மாதங்களுக்கு முன்னால், மத்திய அரசு அமைத்த பத்திரிகைக் கமிஷனுக்காகத் தமிழில் வெளியாகும் குடும்பப் பத்திரிகை களைப் பற்றி விரிவாய் ஆராய்ந்து அறிக்கை தயாரித்துக் கொடுத் தார். இப்போது எதிற் திய அகாதமிக் காக அம ரர் கமிஷன் பத்தியி று கரவாற்ற நூல், ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதித் கொண்டிருந் திருர்.

மொழிப் 'மெய்யம்'

பார்த்தான். ஊட்டை "இரவைத்தா" தாவித்து பேரைப் பார்த்தான். ஆராமிக் தழுவிவிட்டார்கள்.

என் செய்வதென்று தெரியாமல் விடைநீர்தான் ஓடியான், சத்திய ஆயோத் துடன். அந்த ஆயோமே ஓர் உத்தராக. வயலைப் பார்த்து ஓடியான். தண்ணீர் கொடுக்க முன் வந்த மாடக்கண்ணு விழுந்து விட்டத ஒரு கிழட்டு மாட்டின் வாயைக் கடித்து அதை. எழுப்பப் பார்த்தார். மாடு தகுவ தாகத் தெரியவில்லை.

விடைநீர்தான் ஓடியான். தன் வயலை நோக்கி ஓடியான்... விதவைப் பெண்போல், பதவியுறத் தரவில்லாதி போன, பட்டினி விட்டத குழந்தையோல, நெற்பயிர்கள் கருகப் போவதுபோல் தோன்றின. பக்கத்து வீரா சாமி வயலில், நெற்பயிர்கள் 'பேயிஷோ' எட்டிபோல் தோன்றின. நீர் விசைத்து பாய்ந்துகொண்டிருந்தது... அவற்றின் அருகில் தின்ற வீராசாமியும், அவரது வண்டியுக்கு கரும் "அடுத்த... பருவத்து... இந்த ஒரு தட்டுவையும்... காலை மரத்தையும்... முருங்க... மரத்தையும்... வச்சிட்டனும்" என்று விடைநீர்த தாறுக்குக் கேட்கும்படியான, கேட்க வேண்டும் என்னும்படியாகப் பேசினார்கள்.

விடைநீர்த்தானும். தான் முடியவில்லை, தாங்க முடியவில்லை.

"ஏய்... அந்தப் பயலுக்கா... என் வயல... கருக்குவதுமில்லாம... தான் அடுத்த வருடத்துவையும்... பயிரிடாம போறதுக் கா... மரத்த வச்சி... என் வயலுக்கு... இருட்டினிப் போதியளா... செய்யுக் கா... அளிக்கப் பணமும்... அம்பவத்துக்கு ஆளும் இருக்குற திருநெய்யாடா... பண்ண திங்க... பண்ணுங்கடா... ஊடு கேக்காட்டானும்... உதிரமாடக் கேக்காம... போக மாட்டாண்டா..."

அவ்வளவுதான் - வீராசாமி தன் மனிதர், ஆகையால் எதுவும் பேசவில்லை. அவரது கைபாட்டன், உட்காட்டன் வந்தார்கள். விடைநீர்த்தானின் வயலை மிதித்துக் கொண்டே வந்தார்கள். இருவர், விடைநீர்த்தானின் கைகளையும், கால்களையும் பிடித்துக் கொண்டு, எழுப்பி

மூன்று வீரர்கள், அவனை எட்டி உதைத் தார்கள். மண் வெட்டிக் களைவாக, வாயில் குத்தினார்கள். வயிற்றில் இடித் தார்கள். அடித்த விடப்போடு, குறுக்குகளை திமிர்த்திக் கொண்டு, அவர்கள் இளைப் பாறப்போனபோது, விடைநீர்த்தான் வயலில் கருகிட்டு விட்டதான். வாயில் போங்குப ரத் தம், வயலை தினைத்தது. வயிற்றில் துளிர்ந்த ரத்தத் துளிகள், நெற்பயிரில் பட்டன.

விடைநீர்த்தான் ஓடியான், வயலில் இருந்து விட்டுக்கு வராமலே ஓடியான். அருகேயுள்ள எட்டாம்பட்டிக்கு ஓடியான். அங்கே வயல்களும் பொருத்திய 'எண்டியர்' மிராகதாரும், வீரா சாமியை எப்படித் தைகையக் காண ஓடிக்கொடும் என்று குறிபார்த்து இருப்பவருமான ராஜ துரைமீடும், மூக்கிரைக்கப் போப் திங்கும்.

"கும்பிடுதேன் ஈய்மா..."
"என் விஷயம் விடை நீர்த்தான்..."
"என் மூலம் மரக்கால் விதப்பாட்ட திங்க எடுத்துக்கொளும்..."

"பணம் இல்லை..."
"எவ்வளவு வேணுமென்னுதும் தாங்க..."
"எந்தப் பக்கமா இருக்கு..."
"ஒங்க... மருமகன்க் சத்தையில... ஆன் வச்சி அடிச்சாடு பாருங்க... வீராசாமி... அவரு... வயலுக்குப் பக்கத்து... பொது வரப்பு... பொதுப் பாசனம்..."

"அப்படிக்கு... காங்கிக்கிறேன். இந்த மூலம் மரக்கால் விதப்பாட்ட வச்சி... அவன் மூலம் போட்டவையும்... போட்ட காடாக்கப் போறேன்... பாரு... மரக்கால் ஆவிரம் குப்பாத்தான் சரிவா..."
"தப்போ... சரியோ... தினைத்த... ஒங்க விட்ட கொடுத்தே ஆகலும்..."

எட்டாம்பட்டிக்கும் குட்டாம்பட்டிக்கும் முட்டாப்புகை - வீராசாமியும் ராஜதுரை யும் தங்கள் 'எக்கானத்து'த் திருப்பிப் படுத்துவதற்காக, ஊர்ச்சைகைய நடத்தி யவர்கள். ஒருகொண் கூட விழுந்திருக்கிறது. வீராசாமியைவிட, எவ்வா வகையிலும் வலுவான ராஜதுரை, விடைநீர்த்தான் தினைத்த ஒரு மலைப்பாம்பின் நோக்கிபோடு காங்கிப் போட்டார். இப்போது, ஊர்ச் சாரர்களில் சிலர், விடைநீர்த்தானைச் சாடியார்கள்.

"தினைத்த ஊரவிட்டு... ஊர்வ போ யாடா... விக்கது?... எட்டாம்பட்டிக் காரன்... கொல்காரப் பாவி... நமம் வீராசாமியும் கஷ்டப்படுவதுளும்... நாம் பாத்துக்கிட்டு இருக்க முடியுமா? ஒன்னும்... செண்டு ஊருக்கு இடைமையும் குத்துப்பழி... வெட்டுப்பழி வரப்போவது..."

விடைநீர்த்தான் சிரித்தான். அதேசமயம், விதைக்கும் போது தந்தை யாகவும், தாத்திரும்போது தாயாகவும், உரையிடும்போது ஆசானாகவும், கிளையெடுக்கும் போது காவனாகவும், நீரிடும்போது தொழ னாகவும் இருந்து, என்னுக்குக் என்னுள் பராமரித்த - வயலை தன் சொந்த வயலை தினைத்தும் அழுதான். சத்தியம் சத்தம் போடாது என்பதுபோல், அவன் சத்தம் போடாமலே அழுதான்.

ஒரு பன்னாள்: என் இப்படித் திரு திருனு முழிக்கிறே!
மற்றொரு பன்னாள்: என் திரு வேசை, எவ்நே திருடிக்கிறே போவிட்டன, கே. ஆர். எம்.

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் ஐயகாந்தன்

8. விருத்தோம்பல்

சிங்காரத்தின் தம்பகையில் கம்பாணம் மிகவும் திறப்பாக நடந்தது. அந்த மா தம்பகாரையும் சிங்காரத்துக்குச் சொந்தமான எல்லா வீடுகளிலும் விருத்தினர்கள் வந்து நினைத்திருந்தனர். சொந்தக் காரர்கள் எவ்வாறும் மருட்டென் பிள்ளைகள் போன்றே வீர கைவர்கள். எவ்வாறு மருட்டென் பிள்ளையின் பெண் மக்களும் சிங்காரமும் இந்த ஒரு நாடகாயமாய் நிரப்பத்த கைவர்களாய் வாழ நேர்ந்தது. கம்பாணம் சூழிப் பெண் புருஷன் வீடு போய்ச் சொந்த பிறரும் சில சொந்தக் காரர்கள் இங்கும் இருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் புறப்படும் போது சிங்காரத்திடம் வந்து ஒரு வேளையாவது அவனோடு சொந்த சாப்பிட வேண்டுமென்று தயக்கப்பட்டபது போல் காத்திருப்பர். 'நீங்கள் சாப்பிட்டார்களா?... இல்லையா? அடேய் யாராக?... மகடயா! பந்தி போடு...' என்று ஏன் அமர்த்தைப்படுத்தி வந்தவர்களை உபசரித்துச் சாப்பிட வைப்பாள் சிங்காரம்.

"நீயும் உட்காரு தம்பி" என்று எவ்வளவு பெரியவர்கள்தானாக இருமே, அவர்கள் எவ்வளவு அன்போடுதான் அழைக்க இருமே - அது மட்டும் நடக்காது.

"இப்பத்தான் சாப்பிட்டேன்" என்று பொய்சொல்லுவாள் சிங்காரம். பரிமாறுகிறவனுக்குத் தெரியும் ஏதுமான் இங்கும் சாப்பிடவில்லை என்று. ஆனால் காட்டிக் கொடுக்க முடியுமா?

"சொஞ்சம் பாயசமாவது சாப்பிடுங்கள்" என்று வெள்ளித் தம்பகையில் பால் பாயசத் தட்டை வந்து நின்று சிங்காரத்திடம் கொஞ்ச வாய்...

"ஓ! பால் பாயசம்தானே! என்ன நிவ்விதமா இருந்தது... அவர்களுக்கும் தம்பகிலே குடு!" என்று சொல்லி ஒரு மீட்டை பருகி, குகினைச் சிலாகித்து விட்டுப் பரிசாரகனிடமே தம்பகாரை இருப்பீத் தந்து விடுவாள்.

"என்னங்க அப்படியே தந்துட்டங்கள்" என்று சொல்ல முடியுமா? யார் சாப்பிட வேண்டுமென்று ஆசைபோடு சமைக்கிறார்கள் அல்ல சாப்பிட்டதாகப் பொய்சொல்லி ஏமாற்ற, யாராரோ வந்து ரகித்துச்

சாப்பிடுவதைப் பார்த்து வரும் பொருமலைக் கோதையிடம் கொட்டிப் புலம்புவார்கள் வேலைக்காரர்கள்.

அதற்குமேல் விருத்தினர்கள் சிங்காரத் திடம் விடை பெற்றுக் கொள்ள வருவார்கள்.

“அதெல்லாம் கம்மாப் பேச்சு... இன்னக்கி நீங்க ஒண்ணும் போக முடியாது... அக்கா கல்யாணத்துக்கு வந்த நீங்க இனிமே எப்ப வருவீங்கனோ?... இன்னக்கித் தெற்கே பிரயாணம் போகக் கூடாது - இருங்க இருங்க!... நான் கொஞ்சம் அவசர வேலைபா போய்க் கிட்டிருக்கேன்; சாயங்காலம் வந்து அப்பறமா போகறதைப் பத்திப் பேசலாம்.” என்று அவர்கள் வதூரக் கட்டாயமாய்த் தங்க வைத்து விட்டுச் சிங்காரம் வண்டியி வேறிப் போய் விடுவார்.

சிங்காரத்தின் தாராள குணத்தையும், ஜாதி துணைகள் மெய் அவனுக்கிடிலுக்கும் அபிமானத்தையும், அந்த விருத்தினர்கள் விட்டைடையும் தோட்டத்தையும் சுற்றிச் சுற்றி வந்து புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் கடைசிலில் ஒருநாள் கணக்குப் போய்த்தான் ஆக வேண்டும் என்று அழ மாட்டாக் குறைவாகச் சிங்காரத்திடம் வந்து டொக்கவார்கள், இவ்வளவு அன்பு காட்டுகிற பெண்ணடைய வேண்டுதல் மீறிப் போக வேண்டியிருப்பதற்காக அந்த ஆண்களுடன் வந்து நிற்கும் அந்தக் கிராமத்துப் பெண்கள் கண்களில் சிந்தி விடைபெற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் போய்த்தான் தீருவார்கள் என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு சிங்காரம் உள்ளே போய்த் தன் பிதூரார்தீத

ரின் ஆடுகுதி தெரியும். அதன் வீது இப்பொழுது படுக்கை இல்லை; ஒரு பிரப்பம் பால் மட்டும் விரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அந்தக் கட்டிலைத் தள்ளினால் அதன் கீழே புள்ள நிலைவறையின் கதவு திறக்கும். அதில் உள்ள ஏனையின் வழியே நூறுபடி இறங்கி வயதுபுறத்தில் உள்ள விளக்குத் தண்டியல் கைவிளக்கை மாட்டிவிட்டு அந்தப்படியி லேயே ஓர் ஆசனம் போல் கட்டசார்த்து கொண்டு இரும்புப் பெட்டியைத் திறக்கலாம்; அதனுள்ளே பூர்வ தலைமுற்றைச் சேர்த்து வைத்த பொன்னும் மணியும், ஆபரணங்களும், காசு களும், ரூபாய் நோட்டுக்கள் தரை-நிலையிலே குவிந்து இருக்கும்! அந்தக் களஞ்சியத்திலி ருந்து எடுப்பதையும் போடுவதையும் குறிக்கப் பேரோடும், கைக் கூடும் இறகுப் பெருகும் இருக்கும். - சிங்காரத்தில் மூதாதையர் எத தகைவு செல்வத்தர்கள் என்பதற்கும், எங் வளவு சிக்கனமும் பாதுகாப்பும் உள்ளவர்கள் என்பதற்கும் இவை சாட்டுகளாய் மறைத் திருத்தன.

அந்தக் கருவறையினுள் கோதை கூட இதுவரை வந்ததில்லை. 'அங்கே என்ன இருக் கிறது! அதிலே பூவன் ஏதும் சேர்த்து வைக்கத் தான் அடிக்கடி போகிறானோ? அவ்வது அதைச் சூறையாடுவதற்காகவே போகிறானோ?' என்ற பதைப்புடன் அவன் அந்த நிலைவறையினுள்ள கருவறைக்குப் போவதையும் வருவதையும் மட்டும் மெனக்கொண்ட - உதடுகளை இறுகக் கடித்து முடிச் கொண்டு பார்த்த வண்ண மிருப்பான் கோதை.

விருத்தினர்களைக் கொண்டு போய் ரயி லேற்றி விடுவதற்காகத் தெரு வாசலில் வண்டி நின்ற கொண்டிருக்கிறது. கைப்பை நிறைய அள்ளிக் கொண்டு வரும் வெள்ளிக் காசுகளைக் குழந்தைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் அன்பளிப்பாக அள்ளிக் கொடுத்த வழி யனுப்பி வைக்கிறான் சிங்காரம்.

ஓர் ஓசியின் மீது பிச்சுப் பிச்சு விழுகின்ற தட்டைத் திவழியாகப் பரவினாருகிய டிக்கெட் திறகம் மட்டி அதிலிருந்து ஒரு டிக்கெட் குறுக்கி எடுக் கப்பட்டுப் பின் கொடுக்கப்பட்டது. "இப்பொழுது பரிசு டிக்கெட்டை அதற்குத் தயாரிப்பாளர் குடிவாசல் ராட் எடுவார்" என்று அதிலிப்பாளர் கூறினார். மேலட ஏறிய குடிவாசல் ராட் "இது கூதியடி நூலி அதிர்ச்சிக்காரனாக இருந்தால் நான் வாகை இருக்கும் டிக்கெட் நம்பர் வச வேண்டாம்" என்று கூறிவிட்டு, பெட்டியிலிருந்து ஒரு டிக்கெட் எடுத்தது, மீறித்து நம்பரைப் படித் தார். அது அவருடைய டிக்கெட் நம்பர்!

மீறிய இண்டக்டரி ஓசனை

- பரபு

கருவறைக்குப் பகலானாலும் கையில் விளக் குடன் போவான்.

அந்த இருண்ட அறையினுள், அந்த வீட்டில் எங்குமில்லாத குறுகிய நிலவும், சந்தனத்தின் மணம் மருடேசன் பிள்ளையின் நினைவைச் சிங்காரத்தினுள் மலர்விக்கும்.

அந்த அறையின் தடுவிலே ஒரு பெரிய மரத்தாலான கட்டில், அது மருடேசன் பிள் னைக்குக் கூட உரியது அல்ல, அவரது தம்பி பஞ்சு பெரியசாமிப் பிள்ளைக்குக் கூட அல்ல; அவரது பாட்டனார் ஒருவருக்கு உரிய கட்டில், கட்டிலைப் பார்த்தாலே இதில் படுக்கிற மனித

தும்பு!

தும்பு!

உங்களுக்கு காதலு வேண்டியது இதுதான் சரியாயிடுக்டிம்!

நீய்பாணத்துக்கு வந்திருந்தோயின்
 எத்தகைய அடங்குதி வரை சிங்காரம்
 அக்கரைப் பக்கத்தை நினைக்காமலே இருத்
 தான். விருத்தினர்களைல்லாம் போன பிறகு
 ஒருதான் மருட்டை வீட்டுப் பெண் மகன்
 வழக்கம் போல் மகாசபை கூட்டினான்.
 வெள்ளையன்மான் வந்திருந்தான். இடைவிட
 அவன் எத்தனையோ நடையை கல்பாண
 ஷேஷத்தை பார்க்கும் சும்பலோடு தெருவில்
 தான் வந்து நின்றுகொண்டான். அப்போதெல்
 லாம், வரைமும், சரிசெய்யுமா டொனீக்கும்
 சிங்காரத்தை தூரத்திலிருந்து அவன் மட்
 டும் பார்த்துப் பார்த்துப் பூரித்தான். அவன்
 அவனை நினைக்கவோ பார்த்தவோ இல்லை.

இப்போது வீட்டுக்குப் பின்னால் வெள்ளை
 யன்மான் சோதையிடம் பிளிக் கொண்டிருக்
 கும் குரல், உள்சே தனது தனியறைவில்
 உட்கார்ந்து சித்திரம் தீட்டிக் கொண்டிருந்த
 சிங்காரத்திற்குக் கேட்டது.

அந்த அறை முழக்கவும் அவன் வண்டிக்
 கொண்டுவந்த தீட்டிக் கவரெய்யும் மாட்டி
 விருத்தான். இப்போது அவன் தன்னைத்தானே
 ஓர் எண்ணெய் வண்ண ஓவியமாய்த் தீட்டிக்
 கொண்டிருந்தான். ஏற்கெனவே அவன் தீட்டி
 வைத்திருந்த மருட்டைச் சிங்காரின் படம்
 கம்பிரமாய் ஆளுபரத்திருந்த நடுக்கடத்தில்
 தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவன் தன்
 தாய் அம்பிகை அம்மாளை வரைய முயன்றது
 இன்று வரை கைகடாமல் முழுமை பெறாத
 ஓவியமாய் ஒரு பக்கம் ரொம்ப நாட்களாகச்
 சாத்திக் கிடக்கிறது. கடத்தில் மாட்டி
 விருக்கும் மருட்டைச் சிங்கார உருவப்
 படத்தைச் சீலைவீல் வரைந்து எடுத்துக்
 கொண்டு போய்ப் பொல் வண்ணத்தில் சட்ட
 மடித்துக் கொண்டு வந்து வீட்டில் மாட்டிய
 போதுதான் சோதையே அதைப்பார்த்தான்.

"எப்படி வரைஞ்சிருக்கான் பரத்தியா,
 சின்னம்மா?" என்று கேட்டு, அதை வரைத்
 தது தானியில் என்று அவளுக்குத் தெரி
 யாமல் மறைத்துக் கொண்டது எதனும்
 என்று அவனுக்கே புரியவில்லை.

அவன் அந்தச் சித்திரத்தைப் பார்த்து
 துமக்கிறதான். கண் கலங்கி மாலை மாலை
 யாய்க் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு புருஷ
 னின் நினைவில் உருகிப் போகான்.

"தம்பி! உன்சையும் தீட்டி மாநிலி ஒரு
 படம் வரையச் சொல்லு - அந்த ஆள்விட்ட"
 என்று ஆசையுடன் அவன் தன்னிடமிரு
 மேட்டதை ரசித்துச் சிரித்தான் சிங்காரம்.

"அடே! அப்பா! அதுக்கு எவ்வகைப் பணம்
 கேட்கிறான் தெரியுமா அந்த ஆளா!?" என்று
 கற்பனையாக ஒரு சித்திரக்காரனைப் பற்றியும்
 சின்னம்மாவிடம் பெருமைப்படுத்திச் சொன்
 னான்.

"சாதாரண ஆளுங்க உருவத்தையெல்
 லாம் அவன் வரையவே மாட்டான். மகா
 ராஜாக்கள், தியானிகள், வெள்ளக்கார
 தொண்டர்கள், தொண்டரானவர்கள் இவர்க்
 கை வதைத்தான் அவன் வரையான்; அப்பா
 படத்தை வரையறதுக்காக தான் அவன்

கைக்கு ஒரு தங்கக் கங்கணம் போட்டேன்"
 என்றெல்லாம் தறிசெட்ட கற்பனைகளை அவன்
 வீசினான். அதையெல்லாம் நம்பி ஏமாந்து
 வியத்து நின்று கொண்டான் மேலும் ஏமாற்றி
 விளையாட இப்போது, அவன் மேட்டுக்
 கொண்டபடி தனது உருவத்தையே அவன்
 வரைத்து கொண்டிருந்தான். எதிரில் நினைக்
 கண்ணுடியில் தெரியும் தன் தொற்றத்தைப்
 பார்த்துக்கொண்டே தூரிலையைத் தண்ணீரிக்
 கண்ணத்தில் போட்டான். வரையுப்போது
 பார்த்ததன் பிம்பத்தை இப்போது நினைக்
 கண்ணுடியில் பார்த்தவாறே விரயக்கிச்
 சுடக்கு முறித்துக் கொண்டபோது விரயக்கி
 விருந்த மோதிரக் கற்கள் ஒன்றிலிருந்து
 வீசிய வெளிக் கண்னில் பட்டுக் கூசியது.

கண்ணை இடுக்கிக்கொண்டு அவன் அறையி
 லிருந்து வெளியே வந்தபோது நூறு வரையத்
 தாக்கன் தாண்டித் தொட்டத்துக் கிணற்
 தருகே நின்றுகொண்ட வெள்ளையன்மான்

வயசன்: அந்தப் பந்தாஸிக்கு நேர
 கண்ணிடின் மாதா கைக்கால் கொண்டு
 வந்து கொடுத்துவிட்டுப் போனா.
 தாக: போகத் திருவிடிக் கொடுத்துவிட்டு
 வந்தே.
 வயசன்: ஏன்?
 தாக: "ஏட்டி" வரைவான் உதிக்கு
 உதவாது! வன், எந்திரவோகி.

பார்த்தான். அவளும் "சிங்கார" என்று
 எத்தனையோமல் குரவடக்கிக் கூப்பிட்டுக்
 கொண்டாள்...

"ஆதா வெள்ளையா? அத்திக்காய்
 கொண்டுத்து இருக்கியா?" என்று கூறு
 கையாகக் குரலுயர்த்திக் கேட்டுக்கொண்டே
 வந்தான் சிங்காரம்.

"ஆமாம் கண்ணா... இன்னக்கி நல்ல
 தெய்வம் கொண்டுத்து இருக்கேன். அங்கே
 பெரிய ஜட்டியை ஆய்வுக்குக் குடுத்துட்டுப்
 போடினாலுங்க - காத்திமநிலையுமா... தொ,
 வந்துட்டேன் - என் சிங்காருக் கண்ணுணைப்
 பார்த்துட்டுண்டு ஒடியாத்திட்டேன்... தொ,
 யாகு பாய் சொகு... குட்டியன்" என்று
 கூடைவீசிவிட்ட பிச்சை ஒங்கொன்றும்
 எடுத்துத் துணி துவைக்கும் உம் மீது வைத்
 தான் வெள்ளையன்மான். சிங்காரம் அவனையே
 பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் - (தொடரும்)

இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களில் தலைவர் வந்து விடுவார். செருப்புக்காக முப்பது ரூபாய் கிடைக்கும். மகராசன் மனை உற்சாகமாக இருந்ததால் கூடவே கிடைக்கும். 'சின்னாவுக்குப் பின்னை பிறக்கிறதுக்கு முன்னாடியே அவ ரெட்டை ஸ்பெஷல் தோரை வாங்கித் தரணும். தல்வதா ஒரு சோனித் துணி லாங்கித் தரணும். சின்னப்பையனுக்கு ஒரு பாசிமாடம் வாங்கணும்.' அவனுடைய திட்டங்கள் கிரியாக இருந்தன.

வரப்போகிற முப்பது ரூபாயில் அவனும் ஐம்பது ரூபாய்க்குத் திட்டமிட முடிந்தது. மறுபடியும் பெயர் நினைவு வந்தது... 'என்ன பெயர் வைப்பது? தலைவரைக் கேட்கலாமா?; போனமுறை அவராக வந்தார்... பெயரைச் சொன்னார். இந்த முறை குழந்தையையும் சின்னாவையும் அழைத்துக் கொண்டு தலைவர் வீட்டுக்கே போய்வர வேண்டும்...'.

சின்னா மறுபடியும் தாங்கிப் போய் விட்டான். திடீரென்று சாலைவில் பரபரப்பு அதிகமாயிற்று. காரர்களும் கைகிள்களும் விரைந்தன. ஒன்றும் அதிகமாகி விடவில்லை... மூன்று மணி இருக்கலாம்... பரபரப்புக்கு என்ன காரணம்?

போலீஸ் வண்டிகள் விரைந்தன. ஏதாவது கவரமாக இருக்குமோ? இன்னொரு குழம் பின்னம்.

"ரெண்டுக்குப் பெர் கண்ணம்பு வானியுடன் வருவது தெரிந்தது. தாட்ச்ஸலிக், அக் வளவு பரபரப்புக்கு இடையே கண்ணம்பாய் என்னவோ எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் கூட்டம் பாலத்துக்கு அடிவிலும் வந்தது. அங்கேயும் எழுதினார்கள். இன்னொரு வின் நெருக்க குதங்கியது. தலையில் அடித்துக் கொண்டான். அழுதான்.

"தலைவர்... மாறடைப்பால் காலமானார்!" மறுபடியும் கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு படித்துப் பார்த்தான். சந்தேகம் தீராமல் கண்ணம்பு வானி சுமத்தோரைக் கேட்டான்.

"தலைவர், டெய்லியிலேயே செத்துப் பூட்டாரு... பாடி... காணியிலே ஏழைமணிக்கு பிளேண்டே வருது!" ஒருவன் சொன்னான்.

அரவம் கேட்டுச் சின்னா மறுபடியும் விழித்துக் கொண்டான். "சின்னா! தலைவரு போயிட்டாருப்பா... மகராசன் போயிட்டாருப்பா... பிடிபடாமல் அவன் அழுதான்.

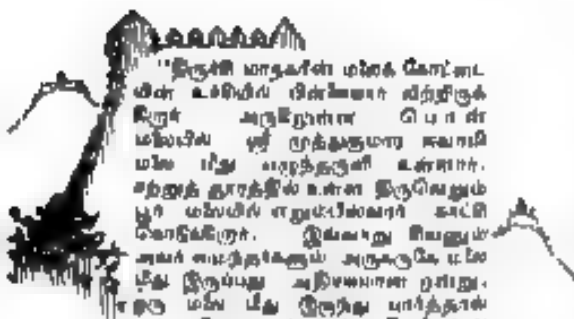
சக்கரவண்டிப் பெட்டியிலிருந்து புதிதாய்ச் சென்று வைத்திருந்த செருப்பைக் கையில் எடுத்து காத்துக் கொண்டு பார்த்தான். ஆசையுடன் அவன் செய்த அந்தச் செருப்புக்கள் இனி... "...திதானமாச் செஞ்சவை... ரொம்பப் பிரமாதமா இருக்கணும்." அந்தக் குரல் கம்பிரமாய்க் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

"சின்னா! நீயும் பயதும் இங்கியே பத்திரமா இருந்துக்க... தலைவரைக் கடைசி கடைசியாப் போய்ப் பார்த்துட்டு வாரேன்."

பித்துப் பிடித்தவன் மாநிரி, சக்கர வண்டியில் ஏறித் தனிக் கொண்டு, சாஹியாரமாகச் செல்லும் இன்னுகியின் பரபரப்பை அறிபாதவனாய்ச் சின்னா வே தலைப் பட்டான்.

இன்னும் மூன்று மணி நேரம் கடந்து தான் தலைவரின் கூடம் வரும் என்ற தெரிந்தும் அவன் மூன் கூட்டியே புறப்பட்டு விட்டான்... ஏற்கெனவே, வந்து குழம்பியிருந்த அமைச்சர்கள், கட்சிக்காரர்கள், போலீஸ்...

“திருவிழா மாதாதிர் மலைக் கோட்டா
யின் உத்திரிய சிவமலைப் பித்திரிகு
தோர் அருளுள்ளப் பெருங்
மலையின் ஸ்ரீ முத்துமயா சுவாமியை
மலை மீது அருத்தினி உலாவிநா.
சத்துத் தூரத்தில் உள்ள திருவெழும்
பூர் மலையின் எழுமையிலார் கட்டி
கொடுத்தோர். இவ்வழி சிறையு
யுள்ள கயத்திரத்தைய் அருட்டி உலா
வித் திரும்படி அறிவுமாளா றாந்து.
ஒரு மலை பீட திருநீது பார்த்து
மதற் தோ தங்கத்தும் தெரியும்.”
— பாலி, உலாப்பெனி தளபதி

“இன்னும்...! நீ மோதல்களை உன்னை வாய்
அப்பறம் கூட்டம் ஐயாத்தியாபிடுதகன்ன...
இன்னே விடமாட்டாய்... அம்மாதான்
கூப்பிட்டாய்விடுதாய்...”

இன்னுமியின் கண்களில் நீர் மகிவது. தொடர்த்துத் தொழிலிலுத்தே கொஞ்சம் தூக்கமாய் படுத்துத் கொண்டான். அந்த தாய்களால் இரண்டு பேர் தூக்கித் தொண்டு போய் அருகே விட்டபோது.

மலர் கவி அத்தத் தலையின் மேல் தூவி
விட்டு... புதிய மிதிராட்டிகள் அங்குண்டை
பாதங்களில் அணிவித்து வளங்கினை...

மேலே குறிப்பிடுகிற மலர்மாலைகளிலிருந்து ஏதாவது ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அதைப் பரிக எங்கோ கண்களிலும் தூசைப் பெருக்கியது...

மொனாமாத பிள்ளும் வண்டியில் வந்த அமாந்தது. பாலத்தின் அடியை நோக்கி அவன் வந்த போது, புதிய மழையின் குரல் அவனை வரவேற்றது. "பக்கத்தில் குடிதெருக்கொரு" கனின் உதவியுடன் குற்றத்தை பொற்ற பெருமிகத்தில் சிஞ்சன் சிரித்தான்.

முழங்கைக்கு என்ன பெயர்? என்றே பிரச்சினை
அவனுக்கு இப்போது தீர்த்து போய்விட்டது.
தன் அன்புக்குரிய தலைவரின் பெயரைவிட
வேறு எது பொருத்தமாக இருக்கப் போகி
றது?

தகர டப்பீஸில் தேடிப் பார்த்துக் கிடைத்த
மில்லறைகளைத் திரட்டி, சின்னஸின் வயிற்றுப்
பாட்டுக்கு வயி தேடினால் இன்னி...

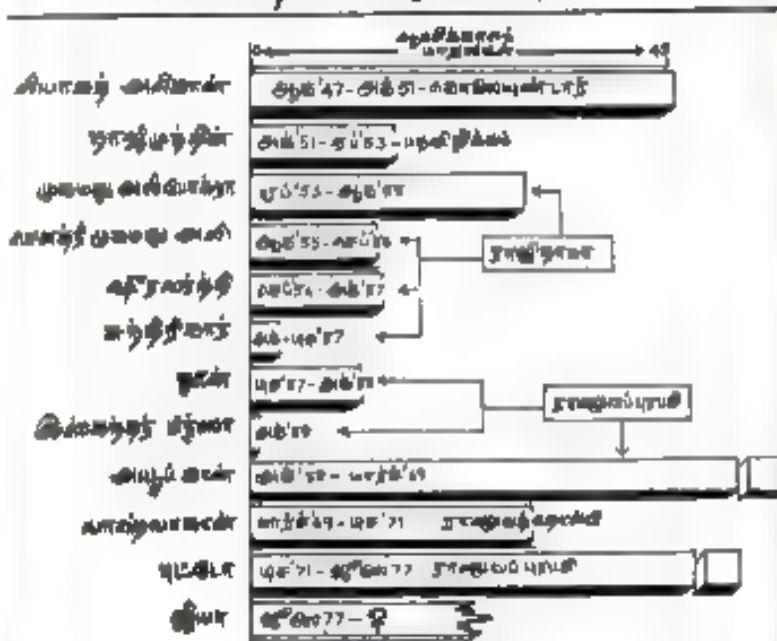
இவர்களுக்கு இடையே அய்யாவுடைய எளிதில் உள்நேர போக முடியவில்லை, வீட்டு வாசலிலேயே ஒதுக்குப்பறமாய் நின்று கொண்டார்கள்... குரோட்டன் செபத்தொட்டிகளுக்கு இடையில் பாதுகாப்பாய் அய்யாக்கு இடம் கிடைத்த விட்டது..

அப்போது வகுப்பின் பின்புறத்தில், பிழைக்காத பறப்பறப்போல நெருங்கி நின்ற மெழுகு காய்க்காரன் போலிருந்தான். குழந்தை நேரத்தில் அந்தக் கிழவனின் உடல் காலியிருந்தது. இறக்கப்பட்டது. கூடவே, கிழவனின் மனமும் மீளவில்லை. அழுது கொண்டிருந்தான். வந்த காலத்தில் நேருகமாகப் பிழைத்தது. இன்னும் கிழவனின் கால்களில் கொண்டு வந்த...

எப்படி உன்னை போவது... தலைவரம்
பார்ப்பது... என்ன அவன் குழம்பியபோது...
தலைவரின் உதவியாளர்கள் இடுவர் அவ
னிடமே வந்தார்கள்.

www.klu.ac.th

பாதின்குறியை ஆண்டவர்கள்

— **நாளைநி :** அந்தி நேரத்தில் நேரமாகி விட்டது.

“பெரியார் காட்டிய பண்பாடு” என்ற தலைவங்கத்தின் இறுதி வரிசையில்: பெரியார் காண்பித்த அந்தப் பண்பாட்டின் அவருடைய சிட்டுகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் எல்லாத் தரப்பினரும் கட்சியினரும் கடைப்பிடித்தால் காங்கிரஸ் சங்கர மடத்துக்கு அருகேயே பெரியார் சிவையை வைப்பதா வேண்டாமா என்ற சர்க்கார் அவர்கள் குத்தகையே ஏழாது...

மேற்படி தலைவங்கத்தை குறிப்பிட்டு, 27.4.79 தேதியிட்ட “விடுதலை” நாளிதழில், திராவிடக் கழகப் பொதுச் செயலாளர் டி. வீரமணி அவர்கள் எழுதியுள்ளதன் ஒரு பகுதி:

“திராசராய நகரில் சில விஷ்ணு ஆலயத்தில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் பேசிவ ‘அர்த்தமுள்ள இந்து மத’ப் பிரதானர் ஒருவர் தமக்குத் தற்போதைய முதலமைச்சரிடம் உள்ள செல்வாக்கு எவ்வளவு என்பதைக் காட்டும் வகையில் காங்கிரஸ் சாரியார் துயேத்தி சரஸ்வதி சாமிகள் தம்முடன் டெலிபோனில் தொடர்பு கொண்டு சங்கர மடம் அருகில் சிவ வைப்பதாக இருப்பதை முதல்வரிடம் சொல்லித் தடுத்திடச் சொன்னதாகவும், அதற்கேற்பத் தாம் உடனே தொடர்பு கொண்டு அதை நிறுத்தி விட்டதாகவும் கூறியதுதான், விவகாரம் ஆரம்பமாகிவரும் முதல் காரணம்.”

இது சம்பந்தமாக திரு. என்னதாசன் எந்தித்த பொது அவர் கூறினார்:

“ஸ்ரீ ஸுயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் என்னும் ஒருமுறை டெலிபோனில் தொடர்பு கொண்டது உண்மைதான். ஆனால் அது சங்கர மடம் அருகில் பெரியார் சிவ வைப்பதைத் தடுப்பதற்காக என்பது தவறு. சில மாதங்கள் முன்பு கனையிய உலக குற்றங்கள் மகாநாடு நடைபெற்றது. அச்சமடைந்தால் அது சம்பந்தமாகத்தான்

ஸ்ரீ சங்கராச் சாரியார் அவர்கள் என்னுடன் டெலிபோனில் பேசினார்.

“நான் பொது நான் முன்பு காங்கிரசுக்குச் சென்றிருந்த பொது அங்குள்ள அந் நிலைய ஸ்தாபனத்தைச் சார்ந்தவர் எனும், நிறைய ஆஸ்திக நண்பர்களும், என்னைச் சந்தித்து சங்கர மடம் அருகில் பெரியாரின் சிவ வைப்பதைத் தவிர்த்து விட ஆவன செய்யக் கோரி முதல்வர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்களது உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் வகையில் இது சம்பந்தமாகப் பேச முதல்வரை நாடி நான் போன சமயத்தில் முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களே சில நிமிஷங்கள் முன்பாக சங்கர மடம் அருகில் பெரியார் சிவ சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் அரசு சார்பான முடிவை எடுத்து விட்டிருந்தது எனக்குத் தெரிய வந்தது. இதைத்தான் நான் சில விஷ்ணு ஆலயத்தில் பேசும்பொது குறிப்பிட்டேன்.”

பேட்டி: ஸயகன்

கங்கியில் இடம் பெற்ற

ஒரு தலைவங்கம் தொடர்பாக

பெரியார் சிவ:
முதல்வர் செய்த முடிவு

புலி... புலி...
புலி... புலி...
புலி... புலி...
புலி... புலி...
புலி... புலி...
புலி... புலி...
புலி... புலி...
புலி... புலி...

கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...

கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...
கனவா கஜமா...

இவ்வாறு தயாராகவும் சித்திரமாகவும், தன் அடிமையான மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

எல்லாவற்றையும் போட்டுக் கொடுத்தான். உடனடியாக வாய்க்காலையிலிருந்து தாண்டி வந்தான்.

எல்லாவற்றையும் போட்டுக் கொடுத்தான். உடனடியாக வாய்க்காலையிலிருந்து தாண்டி வந்தான்.

இவ்வாறு தயாராகவும் சித்திரமாகவும், தன் அடிமையான மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மாயாபுரி மகிஷி வஜ்ரபாசுவலின் கதாக்கோடுகளைத் திரும்பவும் கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

3 மாதம் ஆனபின், பால் மட்டும் போதாது

பாப்பர்கள் சிபாரிசு செய்வது

ஃபாரெக்ஸ்

**உங்கள் குழந்தைக்கு
உள்ளதுமான திட உணவு**

டாக்டர்கள் ஃபாரெக்ஸ் சிபாரிசு செய்கக் காரணம்? திட உணவு தொடங்கும் காலத்தில் உங்கம் பாப்பாவின் தேவைகளுக்கு நிறைவு தரும்படி சரியிதமாகச் சத்துக்கள் கிடைப்பது ஃபாரெக்ஸ்; பச்சிளம் திரளை சக்திக்கு ஏற்றது.

ஃபாரெக்ஸ், பாப்பாவின் தேவைகளுக்கு நிறைவு தரும் சத்துணவாக விளங்கக் காரணம்? இது வழங்கும் சத்துக்கள்: மூளை வளர்ச்சிக்கும் உடல் வளர்ச்சிக்கும் தக்க அளவில், தீர்மானிக் கருவான புரதச் சத்து; சக்திக்கான கார்போ-ஹைட்ரேட்; பற்களுக்குப் எலும்புகளுக்கும் வலுவூட்டப் போதுமான கால்சியம். பாப்பரஸ், கைட்டியின் D அதிமுகவியமாக,

பிரத்தந்தை உலாட்டன் கைத்திருக்க உலகத் அளவு குறும்புச் சத்து.

எதற்காக 3ஆம் மாத முதல்?

உணவை உங்கம் பாப்பா தக்கபடி மென்று தின்பப் பழக வேண்டும்; விழுங்கிவிடுவோ, வயிற்று வயி வரலாம், வளர்ச்சி பாதிக்கப்படலாம்.

3 மாதக் குழந்தையின் திரளை சக்தி தின்பதும் தின்பம் பிழைதான். எனவே, சம்பிரதாய உணவுகளை விட மேலாக அலாதுக்குத் தேவை: தனிப்பட்ட தயாரிக்கப்பட்ட திட உணவு--எனில் செரிக்கத்தக்க குழந்தையுணவு.

'உயதேறிய' உணவுகளைத் துவக்குவது எப்போது? பாப்பா முதலாக கைத்து

கடக்கும்போது, 'உயதேறிய' உணவுகளை வரவேற்பான். சிறிது கற்பனையும் அளவிலா அன்பும் திறமைய, எல்லா உணவுகளிலும் கலந்து கொடுங்கள் ஃபாரெக்ஸ்.

இப்போது, 400 கிராம் உள்ளிலேயும் வருகுது அதே ஃபாரெக்ஸ் எல்லமுது.

விவரமான குழீ உணர்ச்சியுற பாப்பாவுக்கான உள்ளதுமான திட உணவு

“ஆசார்யாள்” தனிப் பெருகுந் சென்னை மீனாட்சிசுந்தரி சாஸ்திரி சங்கராசாரிய அவர்கள்

“இருவர் மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கிற விஷயங்களைத் தாமே முழுதும் சத்தெகையில் வாமல் தெரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். புத்தியாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பது மட்டுமில்லாமல் அதைத் தாமே நடத்திக் காட்ட வேண்டும். இப்படி *Paramartha* ஆக (தமது சொந்த முன்னுதாரணத்தால்) பிறரையும் தம் உபதேசப்படி நடக்க வைக்கிறவர்தான் ‘ஆசார்யர்’ - என்று ‘ஆசார்ய’ பதத்தை விஸ்தாரம் பண்ணி அர்த்தம் சொல்லி விடுகிறது. ‘ப்ரோஃபஸர்’ என்பதைப் பற்றி வேடிக்கை யாக ஒரு அர்த்தம் சொல்லுவதுண்டு. ‘ப்ரோஃபஸர்’ பண்ணுவது என்றால் விஷயம் தனக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று வெளியில் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்வதுதான்; வாகு தவறாமல் பூர்ணமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இதை வைத்து வேடிக்கை பண்ணுவார்கள். ஆனால் ஆசார்யர் என்பவர் விஷயத்தை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டவர் மட்டுமில்லை; பரிபூரணமாக அனுஷ்டித்தும் காட்டுபவர், அவருடைய அனுஷ்டான சக்தியேதான் அவர் சொல்கிற தர்மங்களுக்கும் தத்துவங்களுக்கும் பிரகடனப் படுத்துமே தவிர, அவராகவாயைத் திறந்து ‘நான் இதைப்பெல்லாம் தெரிந்து கொண்டவன்’ என்று பிரகடனம் பண்ணிக் கொள்ள மாட்டார்.

இப்படியாகத் தாங்கள் கற்றுக் கொடுக்கிற விஷயத்தில் தாங்களே அதுபயபூர்வமாகத் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிற ஆசார்யர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். மதாசார்யர்கள் மட்டுமில்லாமல், மற்றத் துறைகளிலும் சொந்தமாகத் தேர்ச்சி பெற்றுப் பிறரு கற்றுக் கொடுக்கிற வித்யாசார்யர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். தனியேதத்தைக் கரை கண்டு மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த வர்களைத் திரோஷாசார்யர், கிருபாசார்யர், யிஷ்மாச்சாரியார் என்றெல்லாம் ‘ஆசார்ய’ பட்டம் போட்டுச் சொல்கிறோம் அல்லவா?

ஆனால் இப்படி முன்னுயிரை ஒருத்த ருடைய பேரைச் சேர்க்காமல், வெறுமனே ‘ஆசார்யான்’ என்ற சொல்லைப் படுகிற சிறப்பு ஒருத்தருக்கு இருக்கிறது என்றால் அது நம் பகவத்பாத ஸ்ரீ சங்கராசார்யாளுக்குத் தான்! ‘ஆசார்யர்கள்’ என்று பன்மையில் மரிவாழையாகச் சொல்வது பேச்சு வழக்கில் ‘ஆசார்யான்’ என்றுகிறது - ‘பெரியவர்கள்’ என்பது ‘பெரியவான்’ என்றுகிற மாதிரி; ‘பிரம்மேந்திரர்கள்’ என்பதை ‘பிரம்மேந்திரான்’ என்கிறோமல்லவா? ‘பகவத்பாதர்கள்’ என்பதை ‘பகவத்பாதான்’ என்கிறோம்.

அத்துவத வித்யையின் மூல பருஷர்களாக ஸ்ரீ பகவத்பாதாளுக்கு முத்தியை விவாயர், கசர், கண்டபாதர், கோலிந்த பகவத்பாதர் ஆகியோர் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெருக்கும் ‘ஆசார்யாக்’ என்று சேர்ப்ப துண்டு - விவானாசார்யான், ககாசார்யான் என்று. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரம்ம வித்யா துருக்கள் எல்லோர் பேரையும் நாராயணனின் விருத்து ஆரம்பித்துச் சொல்கிற ‘நாராயணம் பத்மாயுதம் வலிஷ்டம்’ என்ற குருவந்தன ச்லோகத்தில் பகவத்பாதான் ஒருவரைத் தான் ‘ஸ்ரீசங்கராசார்யம்’ என்று ஆசார்ய பகம் கொடுத்துச் சொல்லிவிடுகிறது!

வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீ ராமாநுஜரைவே ஆசார்யர் என்பது வாகுதவம். ஆனால் அவர் களில் மற்றவர்களும் பெருக்குப் பிள்ளை ‘ஆசார்ய’ என்று போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். ராஜகோபாலாசாரியார் என்கிறோம்; ராமகிருஷ்ண ஹோமில் ஸ்ரீ. ராமாநுஜா சாரியார் என்பதாக அந்த ஸம்பிரதாயத்தில் முக்கிய ஆசார்யர் பேரினேயே ஒருத்தர் இருந்திருக்கிறார்! வைஷ்ணவர்கள் ஐயங்கார் அல்லது ஆசார்யர் என்று போட்டுக் கொள் திற மாதிரியே, மாத்வரிகளும் ராய் போட்டுக் கொள்ளாவிட்டால் ‘ஆச்சார்’ போட்டுக் கொள்கிறார்கள். வடிவமணுச்சார், வரணு தேவாச்சார் என்றெல்லாம் சொல்கிறோ

மலயவா? ஆசார் என்பதும் 'ஆசார்ய' தான். தமிழ் நாட்டில்தான் "ரால்" என்றால் மாத்திரமன்றி, மாத்தவர்கள் அதிக மூன்று கண்ட தேசத்தில் (ஆத்திரோவில்) அத்துவதிகளான கிமார்த்தர்கள் தான் அதிகமாக "ரால்" என்று போட்டுக்கொள் கிறவர்கள். தமிழ் நாட்டிலேயே கோய முத்தூர், வடார்க்காடு ஜில்லாக்களில் "ரால்" போட்டுக்கொள்ளும் ஐயர்கள் உண்டு. ஆனால் "ஆசார்" என்று போட் டுக்கொள்பவர்களில் அத்துவதிகள் இடை யவே இடையாது; அவர்கள் அத்தனை பேரும் மாத்தவர்கள்தான்.

நம் (சங்கர) ஆசாரியரின் அநுஸரிக்கிற கிமார்த்தர்களில் தான் அவர் ஒருவராகத்

தவிர யாரும் 'ஆசார்ய' என்று பெருக்குப் பின்னும் போட்டுக் கொள்வதில்லை. நம்மில் சங்கரப் பெயருள்ள ஒருத்தர் இருந்தால் அவர் சங்கரரவராகவோ, சங்கர சாஸ்திரிக னாகவோ, சங்கர தீக்ஷிராகவோ சங்கர சர்மாவாகவோ தான் இருக்க முடியும். தவிர - 'சங்கராசாரியார்' என்றும் தான் தான்; மற்ற சங்கர மடத்து ஆசாரியர்கள் தான். ஆதி சங்கர பகவத்பாதான் ஒருத்த ருக்குத்தான் நம் கம்பிரதாயத்தில் 'ஆசார்ய' பட்டம்! அதையே பரம கருணையால் தம் பிடங்களில் வருகிறவர்களுக்கும் கொடுத்து விட்டார். அவருடைய நாம தாரண மாத்திர தத்தால்தான் என்னு நடைகிற இத்தனை மல யராதையும்!

சங்கர சாஸ்திரம் வாங்குங்கள்!

விபிளா தாட்டி டீரீயோஸ் கிமரஸ் திமயம். எல்லாம் பிரயாணிகளையும் போலியை ஒர் இடையருடைய பெட்டி, படுக்கைகளைச் சோதனை போட்டார்கள் என்க அதிபரிகள். சோதனை முடிந்த தும் அந்த இடையர் தம் பெட்டிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே திரித் துந்த தம் காலுக்குச் சொகுரர். அந்த இடையர் காரி எப்படித் தவிர்த்த தான் ஆகாசம் பட்டேன். அவர் விபிளா தாட்டி மிளகத்த அமைச்சர்! தம் அமைச்சர்களும் பற்றியும் திண்டிது கொண்டுடன். பிரதேச கே.ஏ. அப்பன். - ராஜா.

★

சாப்பிட வந்தவர்: ஏம்பா சரிவா! உனக்கு சூபம் மறதி அதிகமோ? தோள்களுக்குச் சாம்பார் கேட்டி எவ்வளவு நேரமாகி? நீ கொண்டு வருகின்ற தன் ஒரு வானி தன்னிசையே குடிச் சீட்டுடன்! அவர்: உங்களுக்குத்தான் சூபம் மறதி அதிகம்! நீங்க கேட்டது தோள்களுக்குச் சாம்பார் இல்லை. குடிக்க தன்னிசை. நீங்க குடித்து தன்னி சீட்டுடன் சாம்பார்! கண்ணியப்பன்.

★

தந்தை: ஏண்டா உன்னை ஒருத் தன் ஒரு மாதத்துக்கு முன்னால வண்டா மிகுமனு சேர்னவளுக்கு இப்ப ஏன் அழறே...! பிள்ளா! நான் நெறுநதாரின் வண்டா மிகுமத்தையே பார்த்தேன். கி. ஏம்மதி.

★

"அவனோடு குழிப்பம் தொல்புலம் திப்பிட்ட குழிப்பம், முன்னே மின் கிளர். ஒவ்வொரு மனவில்கும் முன்னே குழிப்பதகன்." - ஆர். எல். தாராணசாமி.

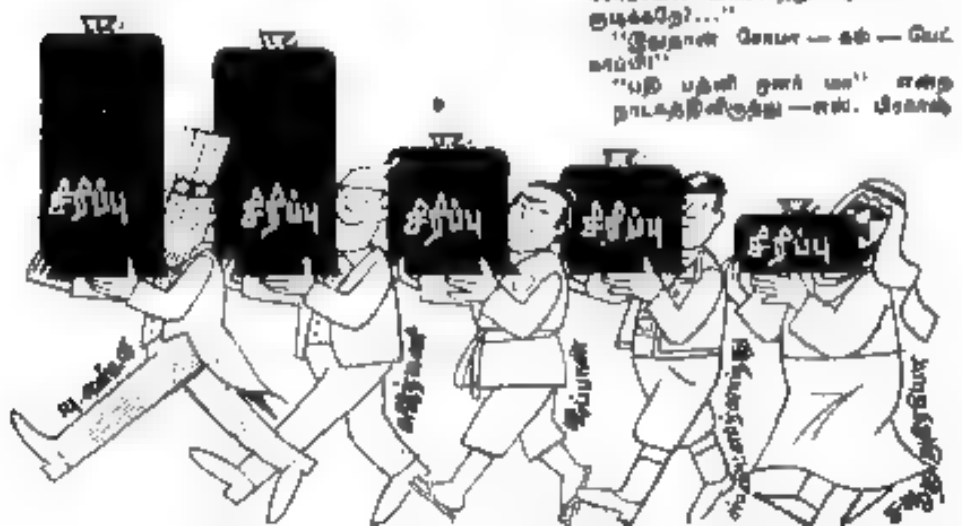
★

"எங்க விடு தொல்புல வநிசாததான் இருக்கு. ஆறு விட்டுக்காரத்தான் வள ளகைத் தொல்புல ஒவரா கேட்டிரும்." "அப்படியா?" "ஆமாம் தொல்புல வாரம் மட்டும் பத்து தடவைவாது வந்து கேட்டாளாறு பார்த்துக்கோ." கி. ஏம்மதி.

★

"எனக்கு எட்டி தக்கை இருக்கா... அவர்களுக்கு அக்ட ருக்கிறோட போகியும் வைத்தாக்க..." "மறுபடியும் உங்க அப்பாக்குறி போன் பிறந்தா?...!" "தொடு என்னிசையு போர் வைப் போம்!"

"என்னது, காலியிலி பல் துளக்காரம சோபாணில் உட்கார்த்துங்கள்! காப்பி குடிக்கிற?...!" "குடிதான் சோபா - கல் - வெட் காலியி!" "புதி பதனி ருனார் மன!" என்ற நாடகத்திலிருந்து - என். பிரகாஷ்

குத்து விளக்கே பாரமகிறது கண்ணதாசன்

நற்குடிப் பிறத்தல் வேண்டும்
நல்லவை நிறைத்தல் வேண்டும்
பொற்குவை நிரையா னாகப்
பொருளையும் துறத்தல் வேண்டும்
தற்பெரும் புகழைப் பேசி
தலைதருக் கானை வேண்டும்
இப்பெரும் மனிதன் தானே
இயற்கையில் கவிஞன் ஆவான்!

கற்பனை வளர்தல் வேண்டும்
கவிநயம் பிறப்பில் வேண்டும்
சொற்பொருள் அறிவும் வேண்டும்
கனவபட உரைத்தல் வேண்டும்
பற்பல கருத்தும் கூறும்
பான்மையை வளர்த்தல் வேண்டும்
இப்பெரும் மனிதன் தானே
இயற்கையில் கவிஞன் ஆவான்!

ஆன்மையும் அறமும் வேண்டும்
அஞ்சவ தஞ்சல் வேண்டும்
கேண்மையும் உறவும் கண்டால்
கிளர்ச்சிகொள் மனமும் வேண்டும்
வானெனும் போரில் நல்ல
வலிமையைக் காட்டல் வேண்டும்
தானென நிற்கும் இந்தத்
தாயனே வீரன் ஆவான்!

அவையினை அறிதல் வேண்டும்
அடக்கமும் பணிவும் வேண்டும்
இளைஇனை மொழிதல் ஒன்றே
இயற்கையென் றறிதல் வேண்டும்

அவையுள வார்த்தை கேட்டு
அவையினர் சொக்கல் வேண்டும்
எவனிலை படைக்கின் றானே
இயற்கையில் அறிஞன் ஆவான்!

குலங்கெடு பிறப்பு நாசம்
குணக்கெடு நிய சொற்கள்
நலங்கெடு மனத்தின் போக்கு
நன்றிஇல் வாத வாக்ஞ
இலங்குமோர் தெனில் னாமை
எவரையும் எறிந்து பேசல்
துலங்குவான் இவர்க ளோரும்
தொடர்புள மனித ின்னு!

நான் கண்ட தலைவர் பல்லோர்
நல்லுயர் கவிஞர் பல்லோர்
வாங்கொண்ட புகழைப் பெற்று
வாழ்ந்திட்ட அறிஞர் பல்லோர்
மாங்கொண்ட கண்ணே வாளாய்
முதிக்கின்ற வீரர் பல்லோர்
ஏன்கண்டேன் இந்த நாட்டார்
இவர்களை மதித்தா ரில்லை!

நெருப்பினை 'நிலவே' என்பார்
நீசனைத் 'தலைவா' என்பார்
கருப்பினை 'வெண்மை' என்பார்
கழுதையை 'யானை' என்பார்
உருப்படா தலனை பெல்லாம்
உயரத்தில் ஏற்றி வைப்பார்
கெருப்பையே மதிக்கும் இந்தத்
தேசத்தில் ! 99ந்தேன் பாவி!

251060

✽ ஸ்டீவ் ரீக்கார்ட்ஸ் நிரூபண இசைக்கலைஞர். அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த இவர், இசைத்துறையில் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை செய்துள்ளார்.

இந்தியாவில், 1973-76 ஆண்டுகளில் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து வந்த பணியாற்றிய பெண்கள் பாட்டிக் மொவ்லிதஸ் "ஒரு ஆபத்தான இடம்" (A Dangerous Place) என்றொரு புத்தகம் தமது வாழ்க்கை அனுபவங்களை வைத்து எழுதினிருக்கிறார். அதில் இந்தியாவில் கிங்க்னியைச் சேர்ந்தவர்களை பற்றி, இருமுறை அமெரிக்காவு் பணியாற்ற இந்திய நாடுவிற்குச் செட்டிப் பெற்றுள்ளது. ஒரு முறை இப்பாணம் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி நாடுவிற்குச் செட்டியாக இந்திய உத்ப்பினாராக இருத்தியோடு அமெரிக்கா கொடுக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டாம் அபாயத்தத்தில் ஈடுபட்ட நாளுக்கு அமெரிக்காவிலிருந்து விடுவித்தது. இரண்டாம் இப்பாணம் பாரத நாட்டிலிருந்து புகழ்ச்சி எரிசெய்தவர்களை விடாமல் விட்டுள்ளது. அபாயத்தத்தில் இரண்டாம் இந்தியாவைப் பற்றி எல்லா எல்லா வந்துள்ளவர்களை எல்லா ஆவர்களும் பாரத மக்களிடம் துள்ளி விட்டுள்ளது.

பாரதம் சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பின் அமெரிக்காவில் அதன் செல்வாக்கு அபிவிருத்தி இருத்தது என்றுமே மொவ்லிதஸ் இந்தியாவுக்குச் சென்று விட்டு வந்தவன்

நான் பொய்னிஷன் அல்ல!..

என்குறியை போதும். அந்த மனிதம் எந்த அமெரிக்காவிலாவதாவதிலும் பிசு செல்லுமா? நடத்தப்படுவான். "அமெரிக்கா இந்தியாவைப் போல் ஆகப் போகிறது. இந்தியா அமெரிக்காவைப் போல் ஆகப் போகிறது" என்று அமெரிக்க மக்கள் குதாவைத்தான் இருத்தனர்.

இது எப்படி நான்காவது வெறுக்கவாய், பெரும் ஏமாற்றமாக முடிந்தது என்குறியை விளக்குகிறார் மொவ்லிதஸ்.

பாரதம் 1950ம் ஆண்டுகளில் பண்பாடு உணவுப் பற்றிக்குறையில் காணாமல் வந்ததில் அவதிபுற்றது. அப்பொழுது "ஐ. எம். சார்" என்று திட்டத்தில் சீழ்நீண்ட, நாங்கள் கடன் முறையில் காணாமல் காணாமல் அமெரிக்கா இந்தியாவுக்கு உதவி செய்து இப்படியும் பண ஆண்டுகள் உதவினதில், இந்தியா, அமெரிக்காவுக்கு நிரம்பித் தர வேண்டிய தொகை பண போது குறைவு ஆகிவிட்டது. இந்தக் கடன் இன்னும் பாரத மக்களிடம் கொள்ளைப் பேரங்கம் காலத்திலும் கொடுத்துத் தீக்க முடியாத அளவுக்குப் பெருவி விட்டது. ஆனால் அமெரிக்கா, இந்தக் கடன் தீக்கவும், பாரதநாட்டுத் தொழில் திட்டம் வளர்ச்சி பெருக்கவும் உதவுவது காலத்தில் ஒரு போதில் கூறாது. அக்கால் ஒரு காலத்திலே காற்றி அமெரிக்கா ஒருவரின் தனியாரில் பாரத நாட்டில் காலிப் பணிகளுக்கு செலவிடுவது என்று தீர்மானிக்கப் பட்டது. இதற்கு முதலில் இந்திய அரசாங்கமும்

இரண்டாம் விட்டுப் பிணம் காலிப்பது, அது மட்டுமேயே.

அமெரிக்கா தனது உபரி நாணய விற்பனைக் காலியில் கொட்டுவதற்குப் பதில் இந்தியாவில் கொட்டியபே தனியே வேறில்லை. அமெரிக்காவில் உபரி விற்பனைக்குத் தான் விற்பனை சேர்த்து, அமெரிக்க விற்பனையி் பெருக்குப் பக்கங்குத தகடும் ஏற்படுவதைத் தடுக்க, இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தது. இந்திய விற்பனையை நூதன் விற்பனை முறை கடைக் கடைகண்டு உத்பத்தியாய் பெருக்குவதைத் தடுக்க அமெரிக்கா உணவு தானிய உதவி தங்கிறது என்குறியாரம் குத்தம் காட்டப்பட்டது என்கு உத்குறி மொவ்லிதஸ்.

இந்திய மக்கள் பற்றத்தின் அவதிப்பட்ட போது, அமெரிக்கா நெஞ்சுக்கு உதவும் போல் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டது என்குறி மொவ்லிதஸ்.

1963ம், இந்தியாவில் பிது பிது படை கொடுத்த போது, இந்தியா கொடுக்க கொடுக்க கொண்டு தீவ் போல் தீவ் துடிக்கவது உணவு, போல், அமெரிக்கா விட்டத்திட்டம் படைக்கவது அனுப்பி விட்டது என்னு உத்குறி. அந்த அளவுக்கு அமெரிக்க நாணயம்

உதவி வந்தது. ஆயினும் என்ன? பாரத நாட்டின் கூட்டுச் சேராக் கொன்னை தடைமுறைவில், மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு எதிராக இத்தியா சோவியத் ரஷ்யாவுடன் கூட்டுச் சேருவது என்பதாகத்தான் இருந்தது. இது தெளிவான விதமும் அமெரிக்க வெளி விவகார மத்திரி டாக்டர் கிஸ்லிங்ஸ் அமெரிக்கா, கூட்டு சேராக் கொன்னை ஒப்புக் கொள்வதாகக் கூறியதை மொய்னிதன் கண்டிக் கிறார்.

இத்திரா காத்தியின் பொருளாதாரக் கொன்னை இத்தியாவை ஆபத்தில் கொண்டு விடும் என்றும், அம்மையார், தமக்கு ஏற்பட்டு வரும் எதிர்ப்பை தகக்கும் முறை காரணமாக விவரவில் பாரத நாட்டில் துண நாயகமே அடியோடு அழிக்கப்பட்டு விடும் என்றும் தாம் கருதித் தமது நாட்டுக்கும் எச்சரிக்கை செய்ததாக மொய்னிதன் கூறுகிறார்.

வினா: ராக்கெட் பயிற்சிகளையும், அணு குள்கு சோதனைகளையும் வேவு பார்க்கப் பொறி இயல் துட்பக் கருவிகள் 18,665 அடி உயரமுள்ள தத்தா தேவி மலையுச்சியில் பதிக்கும் முயற்சியில் இரண்டு நாடுகளும்

ஒத்துழைத்தன: ஆனால் தத்தா தேவி மலையின் புயலடித்த வேகத்தில் அந்தக் கருவிகளைப் பதிக்க முடியாமல் மலை ஏறிக் சென்றவர்கள் நிரும்பி விட்டனர். கருவிகள் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டன. வீணர் அனை தத்தா தேவி மலையுக்கு ஒட்டியுள்ள போலுள்ள 'தத்தா கோட்' மலையில் 32,400 அடி உயரத்தில் அடுத்த ஆண்டு பதிக்கப் பட்டன.

இப்படி அமெரிக்க உதவியுடன் உலக வேலைகள் செய்து கொண்டு அன்று பிரதம ராக் இருந்த ஸ்ரீமதி இத்திரா காத்தி அமெரிக்காவின் உளவாளிகள் ('சி. ஐ. ஏ') இய்கு இருக்கிறார்கள் என்று அமெரிக்காவைத் தாக்கியும் வந்ததை மொய்னிதன் திணவு கூறினார். இத்திராவின் இரட்டை வேடத்தை - எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இந்த நூல் இத்தியாவைப் பற்றியது மட்டுமன்று. உலக அரசியல் இன்று போகிற போக்கைப் பற்றி விவாதிக்கும் நூலாகும்.

எம். வி. எம்.

A Dangerous Place:

Allied Publishers, Pvt. Ltd., Madras-2.

இப்போ பங்களிகள் நடத்தும் விவகாரம் காட்டு விரர் மைக்கேல், தம் கண்ணெதிரே தடுத்தா வயதினொருவர் கொடுமாத் தூக்கப்பட்டு மரணமடைவதைக் காண்கிறார். போலீஸினால் காட்டி கொல்ல அழைக்கப் படுகிறார். இந்தக் கொலைக்குப் பின்னாலாக இருக்கும் பணமுதலை கார்ப்போன், மைக்கேலுக்கும் அவரது குடும்பத்தாருக்கும் பன்வகையிலும் தொல்லை தருகிறான். மைக்கேலின் தங்கைக்குத் திருமணத்திற்காக திச்சயிக்குப்பட்ட வாலிபன், கார்ப்போனின் சூட்

கணம் கொல்லப் படுகிறார். 'சாது மிரன் டால் காடு கொள்ளாது' என்பது போல அதுவரை பொதுமையாயிருந்த மைக்கேல் கார்ப்போனையும், அவனது சுட்டத்தானரையும் புலிவம்புறம் போல் ஓய்வொருவராக விழ்த்துகிறார். துணித்திப்பத்தம் விட்டெறிப்பப் பட்டு உயிரோடு ஓர் ஆள் கொலுத்தல் பரும் காட்சி, பூட்டோவர் உதவியுடன் கொலையாளி கார்ப்போன் அவன் விட்டோடு சேர்த்துத் தவிடுபொடியாக்கும் சுட்டம் ஆடுவன் திச்சயம் பிரமிப்பூட்டுமே! - த. மு. ரு.

BREAKING
POINT

சுயாக வல்லபன்

விக்கிரமன்

அவன் உடம்பெங்கும் ஒரு புத்துணர்ச்சி. ஆனந்த அழிப்பும், மார்புக் கச்சை நிறைந்தது. குழலியின் செம்பவன உதடுகளின் ஸ்பரிசும் அவளை இந்த உலகத்தை மறக்கச் செய்தது. அவள் கங்காபுரியை மறந்தாள். சொழ் கேரள மாணிகையை மறந்தாள். அருகே, விவப்புடனும் இணைப்புடனும் நோக்கும் தாதினையும் மறந்தாள். குழந்தை அழகுரலை நினைத்திவனதையும். குழந்தைகளுக்குப் பெண் ஒருத்தி பாதுாட்டுவதைதரும் கண்டு மெல்ல தன்விருக்கைவிடுத்து எழுந்து வரும் பெரியபிராட்டியை மறந்தாள். அவள் சஞ்சரீக்கும் உலகம் தனியானது. விசித்திரமானது. கவர்க்கப்போக இன்பங்களையும் விடப் பேரின்பம் அளிக்க வல்லது. தன் வயிற்றில் பிறந்து ஐந்தே நாட்கள் இருந்து இறந்து விட்ட அதே குழந்தை பிண்டும் தன் மடியிலிருந்து பால் குடிப்பது போன்ற உணர்வு அங்கிக்கு.

"யாரம்மா நீ. இதுவளையில் உன்னைப் பார்த்ததில்லையே. குழந்தைக்குப் பாதுாட்டும்படி யார் உனக்குச் சொன்னது?" என்று பெரியபிராட்டியார் அவள் அருகே வந்து அவளை உற்றுப் பார்த்தவாறு கேட்டாள். இந்த உலகத்துக்குப் பிறகுத் தான் பட்டாள் அங்கி. குழந்தை அழகையை விடுத்தி உறுமி விட்டிருந்தது.

"நானு... நானு..." என்று அங்கி, பெரிய பிராட்டியைப் பார்த்தவாறு ஏதோ சொல்ல முயன்றாள். குழந்தையைக் கீழே விடத்தவே அவளுக்கு மனமில்லை.

அவள் தடுமாறுவதைப் பார்த்த பெரிய பிராட்டி கவலமர்த்தி "அழும் குழந்தையைச் சமாதானப் படுத்தும் மாயசக்தியை வைத்து இருக்கிறேயே. பெண்ணே நீ யாரி?" என்று விவப்புடன் கேட்டாள்.

"மாயசக்தி ஒன்றுமில்லை அம்மா, நான் மையில் சக்திதான்" என்று கூறித் தன்னை. பெருமான் நம்பி அரூப்பிய செய்தியை விவரமாகக் கூறி, "இளவரசரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது முன்பேறியப் புண்ணியங்கள்" என்றாள். பிறகு குழந்தையைக் கீழே மெல்ல வளர்த்தி விட்டு, பெரியபிராட்டியை மண்டியிட்டு வணங்கி, "என்னை வாய்த்தி ஆகி கூறுங்கள்" என்றாள்.

"பெண்ணே, ராஜராஜனின் மனைக் காப்பாற்றும் யாரும் நீதே யாழ்வாரிகள்" என்று ஆகி கூறினாள்.

"குழந்தைக்காக நான் நோய் நொடியிலு்றி உயிருக்கு ஆயிரமில்லி வாழ்த்துக வெண்டும். மானிகைக் கவல்காரர்களிடம் கூறி இங்கே உட்கொண்டதுக்கு ஏற்பாடு செய்வச் சொல்லுங்கள்" என்றாள்.

பெரியபிராட்டி மெல்லச் சிரித்தவாறு. "பெண்பிள்ளை! அந்தப் பெண்ணாம். நமக்கு யாரம்மா விஜோதிகள் இருக்கிறார்கள்! குழந்தைக்கு ஒன்றுப் நேராது" என்று.

ஆனால் அங்கிக்கு ஒன்பொரு கணமும் பவம் நோய் திக் கொண்டே வந்தது. இரவு நெருங்க நெருங்க அவளுடைய அச்சம் அதிகரித்தது. தொடட்டியில் தவறும் மூத்த குழந்தை ஒரே வயது நிகழ்த்த குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் தேவைப்படவில்லை. இரண்டாவது குழந்தை ஒரே மாதம் நிறைந்த குழந்தை அங்கியின் மடியை விட்டுப் பிரிவதில்லை.

மானிகை அயர்ந்து கண் உறங்கும் நேரம். காத்திரல் மரங்கள் அனாதைாடிக் கொண்டிருந்தன. பின்னிலவுக் சந்திரனின் மங்கிய ஒளி இருகை எதிர்த்துப் போரிட முயன்று கொண்டிருந்தது. பாதியில் விழித்துக் கொண்ட பறவைகள் சில 'சடசட' என்று ஒசையை ஏற்படுத்தின. அங்கி தூங்கியுள் தூங்காமதம் அருகே குழந்தையை அணைத்து வாறு படுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

'சடக்' என்ற மெல்லிய கரடி ஒசை கேட்டது. திறந்த சாளரத்து வழியே விசிக் கொண்டிருந்த மதி ஒளியில் ஓர் உருவம் நகர்ந்து வருவது தெரிந்தது.

அங்கி நன்றாக விழித்துக் கொண்டாள். கண்களை மலர விழித்துப் பார்த்தாள். குழந்தையை எடுத்து மடியில் வைத்துக் கொண்டாள். அடிமேல் அடி வைத்து நகர்ந்து வரும் உருவம் கோவித்தன் என்பதை ஒரு கணத்தில் உணர்ந்து கொண்டாள் அங்கி. அவள் உடல் நடுங்கியது.

அத்தியாயம் 9

விழிக்குத் துணை..

துங்கபத்திரை ஆற்றங்கரையை ஒட்டி அமைந்திருந்த சிறு வீட்டில் நாகவா அமர்த்து தீவிரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். மூன்று பேர் கொச்சைத் தமிழில் பேசினர். அவர் களுள் வயதில் இளைஞன் ஒருவர் மட்டும் தெனியாகத் தமிழில் பேசியதுடன், தெனியுள் இறும் வார்த்தைகளும் சிதையாமல் பேசினார்.

அவன் பெரும்பொது அவனுடைய முகத்தை மெதுவர்கள் காத்தத்தால் கவரப் பட்டவர்கள் போல் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அவனுடைய பேச்சும், பேசும் போது ஏற்படும் முகபாவமும் அவர்களைக் கவர்த்திருக்க வேண்டும். அகன்ற தெற்றியும் ஒளியும் வீதினும் அவர்களைக் கவர்த்திருக்க

வேண்டும். ஒளி விழிக்கு திரை அழகிய நாகியும் நாகியின் மூலம் உற்றுப் பெண்ணையின் சாயலை அளிக்கவும் அதரங்களுக்கும் அவர்களை மருடியில் கட்டுண்ட நாகம் போல் கவர்ந்திருக்க வேண்டும்.

அவ்வளவு வயதில் மூத்தவர்களான மூன்று பேர்களும் அவ்வளவுக்குத் தகுந்த வரும் போக நாளில் ஒவ்வொன்றையும் உற்சாகமாக வர வேற்றதிலிருந்து அவர்களுக்கு அந்த இளைஞ விடம் பரிபூரண நம்பிக்கை இருப்பது தெரிய வந்தது.

"வயல்பா, கடைசியாக, உன் முடிவு தான் என்ன? ஒரு வார்த்தை உம் என்று

சொன்னால் நாங்கள் படைகளுடன் மாலை கையைச் சூழ்த்து சொண்டு உன் சிற்றப்பனைத் தாக்கிக் கொன்று விடுகிறோம்!" என்று ஒரு வன் பரபரப்புடன் கூறினான். அப்போதே எழுந்து சென்று விடுவது போன்ற துடிப்பு அவ்வளவுக்குத் தகுந்தது. அவனுடைய கரம் உடை வார்ப்புத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. மற்ற இருவரும் மிகச்சரிய மெல்ல முறுக்கி விட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

வயல்பன் மெல்ல நகைத்தான். சிரிக்க வேண்டிய சமயம் அதுவன்று. சிற்றமுடன் விளர்ந்தேழுந்து "வாரங்கன், புறப்படு வேம்!" என்று பொங்கி எழும் பொழுதில், வயல்பன் "அமைதி அமைதி" என்று கை அமர்த்துகிறான். தாக்குவது, மல்லுக்கு நிற் பது, வானொன்று நேருக்கு நேர் போகிறவது போன்றவற்றில் மிகத் திறமை படைத்த வயல்பன் அமைதியை உபதேசிக்கிறான்.

அவனுடைய கைநுக்காகத்தான் அந்த மூவரும் அக்கே அடிக்கடி யோசிக்கிறார்கள். கிட்டமிடுகிறார்கள். சிறைச் சாளுக்கிய நாட் டின் படை வீரர்களிடையே முகவிய பதவி களை வகிப்பவர்கள் அவர்கள். ஐந்து ஆண்டு

களுக்கு முன்பு மீசை அரும்பாய் பாலகனுப்
வேங்கிக்கு வந்தபோதே அவந்தான் வெங்கி
லின் அரியணையில் அமர வேண்டிய திவாய
மான வாரிக் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட
ார்கள். வங்கப்பன் என்ற பெயரே அவர்
களைப் பெரிதும் கவர்த்தது. அவனுடைய
வடிவமற்ற, தன் தோள்கள் பாலும் அவர்களைக்
கவர்த்தது. சீமைச் சாளுக்கிய நாட்டை
ஆளக் கூடிய திவாயமான வாரிக் வங்கப்பன்
தான் என்பதை அறிந்து கொண்டார்கள்.
வங்கப்பனுடைய சோளக் கதையை அவர்கள்
சேட்டறித்தார்கள். அவனுடைய தந்தை
கருரில் சேரநாட்டு அரசுப் பிரதிநியராக இருந்
தவர். திரைமேல் சென்ற இடம் தெரிய
வில்லை. கணவரிக் காலந்த துயரத்தால்
வாடிய அவன் தாய் அறிவுடைச் செல்வி.
வங்கப்பனின் திருமுகத்தைப் பார்த்தே தன்
துயரத்தை மறந்து வாழ்ந்து வந்தான்.

தன் மகன் எவ்வளவு ஓடுதான் அரசனுலான்
என்று அவனுடைய உள்குணர்வு கொட்கம்
கொண்டேயிருந்தது. சீமைச் சாளுக்கிய
நாட்டில் வாரிக் இல்லாது, அரசர் இருந்து
விடவே வங்கப்பன்தான் திவாயமான வாரிகை
உடையவன் என்பதை அறிந்தான் செல்வி.
உண்ண கொண்ட. சோழபுரத்தில் எனிய
வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கிய செல்வி.

தன் மகன் வீரனாகவும், அறிவுடையவனாகவும்
வளர்த்தான். தனது சோதரனும் வங்கப
னின் மாமனுமான சோழ மன்னர் இராஜ
ராஜன் தம்மைத் திரும்பவும் பாராது அடை
தியமாக இருப்பதாகப் பல தடவை அவ
னுக்குத் தோன்றியதுண்டு. அதனுவேவ்வளாம்
அவன் வேதனைப் பட்டதில்லை. வகுத்தப் பட்ட
தில்லை. சோபங் கொண்டதும் கிடையாது.
அவனுடைய இயட்சியமெல்லாம் தன் மகன்
சீமைச் சாளுக்கிய நாட்டின் அரசனாக வேண்
டும், ஸர்பாட்டினர்கள் குலோத்துங்கன்,
விமலாதித்தன் போல் சிறந்த மன்னராக
வேங்கியில் இருந்து அரசாள வேண்டும்
என்பதே.

ஆதர்சநெயரின் வீரத்தையும், இராஜ
பிராஸிங் வீரத்தையும் வீர ஆமென்புலின்
வீரத்தையும் அரஜுனனின் வீரப் பிரதாபங்
கிளையும் தன் மகனுக்குக் கதைபோல் எடுத்துக்
கூறி அவன் உள்ளத்தில் வீர உணர்ச்சியை
வளர்த்தான். சீமைச் சாளுக்கிய நாட்டின்
பெருமையையும், வேங்கி நகரத்தின் சிறப்
பையும் அவ்வப்போது எடுத்துக் கூறுவான்.
வங்கப்பன் உள்ளத்தில் வேங்கி நகருக்குச்
செல்ல வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி பெரிதும்
வளர்ந்தது.

முதலிய தக்க துணியுடன் அவளை அணுப்பி வைத்தான். வகம்பன் சில மாதங்கள் வேங்கியில் மட்டும் தங்கியிருந்து திரும்பி வந்தான். வரும்போதே ஞானசிவனாக ஏற்று வந்தான். ஒவ்வொரு முறையும் சென்று வரும்போதும் வகம்பன் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டு வந்தான். திறமையை வளர்த்துக் கொண்டதன் உரிமையை உணர்ந்து கொண்டான். வேங்கியில் அவ ளுக்குப் பலர் தண்பர்ணாலாகக்.

இம்முறை வகம்பன், உரிமை கொண்ட கோழபுரத்திலிருந்து புறப்படும்போது அவன் "தாவோ எவர்க்கு ஆகி உறுதகன். வேங்கியின் அரிவகையாக என்னை அமர்த்தி விட்டுத்தான் மறுகாரியம் மாறியது என்று பாடைத் தலை வர்கள் பாயி உறுதி கொண்டிருக்கின்றனர். என்னுடைய முயற்சி வெற்றி அடைவ வரமுத்தி அருளுங்கள் அம்மா" என்று வேண்டி எழுந்தபோது, செக்வி அவனுடைய நெற்றியில் திருநிற அணிவித்து "மகனே! என் இயல்பியம். நீ அரசனாக வேண்டும் என்பதே. இந்தக் கங்காபுரியில் சிறு குடிசை யாழப் பிரதமவன்கள் நீ. சிறு வயதிலேயே உன்னை வேங்கிக்கு அனுப்பிய காரணம் தீ நெழல் ஈனாகிய நாட்டைப் பிரித்தவர்கள் அவ்வப்போது எம்மையை மீறிவந்து பகர்களை யும் ஆடுகிறாய். கவர்ந்து சென்று விடுகிறார்களாம். ஒரு சமயம் நீ கன்னத்தனிலுள்ள அவர்களே எதிர்த்துப் போரிட்டு மாடுகளை மீட்டு வந்தாயாம். எதிரிசிப் பெருமான் என்று உன்னை எவ்வொரும கொண்டாடு கிறார்களாமே! என்னிடம் இவற்றையெல் லாம் நீ ஏன் சொல்வாய்க்கே. மகனே, என்னு டைய பூரண ஆகி உனக்கு உண்டு. உன்னு டைய பாட்டனார் குலோத்தங்க சோழரைப் போல நீ வீரப் பிரதாபங்களுடன் வாழ ஆகி உறுதியென்... ஆனால்..." என்று கூறி நிற்க. திருந் செக்கி.

=====

ஆசிரியர்: "விழுந்தவனம்" என்பது வகம்பன் என்று சொல்லிடுகிறா என்பது? ஞானவன்: "மக மக" வேண்டுகிறேன் விட்டேன்" - திருமேனி

"சொல்லுங்கள் தாவே... நீங்கள் சொல் வதிலிருந்து அனு அளவும் தான் மீற மாட் டேன்!" என்று வகம்பன் தாவின் மூலம் பார்த்து நிற்கும்.

"வகம்பா! உன் உரிமையை மிகவும் அமைதியான முறையில் வற்புறுத்து. அமைச் சர்களிடம் எடுத்துக் கூறி வாதாடு. மக்களின் கருத்தைத் திரட்டி உருவாக்கு. இவை ஏதும் பவனிக்வாயிதிக் கடைசியாகப் போகுக்குப் புறப்படு. போர் என்று அதைச் சொல்ல மாட் டார்கள். உவகம் என்பார்கள். உவகக்காரர் களைக் கொண்டு அரிவகையைப் பிடிப்பது என் கருத்துக்கு ஏற்றதாயிவ்வம். உன்னை ஆதரிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையை அநீச மாகக், பிறகு தான் என் சமோதரன் உன் மடமனிடம் கூறிச் செல்வோம்" என்றான்.

வகம்பன் தாவின் சொல்லை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டான். விடை பெற்றுப் புறப் பட்டான்.

"எதிரிசிப்பெருமான், எதிர்ப்பியிப் பெரு மானாக எடுத்த காரியம் முடித்துத் திரும்பி வருக" என்று தாய் ஆகி கூறினாள்.

"எதிர்ப்பியிப் பெருமான்" என்று ஒரு முறை அவன் தனக்குள்ளேயே சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டான். குதிரை மீது செல் றும்போது பயணத்தின் இடையே அந்த வார்த்தையை மறந்துமுறை சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டான். அவன் இதழ்க் கடை யில் நகை மலர் பூத்தது. அது இவிய மனத்ததை விவியது. அந்த மனத்துக்கு உரிய இன தங்கை தன்வகுக்க குதிரை மீதமர்த்த வகுவது போன்ற உணர்வு தோன்றியது.

அவன் தன் காதலுக்கே நெருங்கி "எதிரிசிப் பெருமான்" என்று கூறி முகமில் பற்கள் தெரிய நகைப்பது போல் தோன்றியது. அவன் கரங்கள் அவனது கன்னங்களை வகுட வேண்டும் என்பதற்காக அசைந்தது. குதிரை களைப்பது கேட்ட பிறகுதான், குதிரை மீதேறிப் பயணம் செய்யும் நினைப்பு அவ ளுக்கு வந்தது.

அவன் தன்னிலையை அறித்து இப்போது நினைத்துக்கொண்டான். அவன் உடல் ஒருமுறை சிலிர்த்தது. இப்படித்தான் முதன்முதல் அவன் வப்பரிசம் அவனுடைய மாப்பிரே பட்டிபோது அவன் உடல் முழுவதும் சிலிர்த் தது. ஓர் இளம்கவனின் மென்னுடனின் பூங்காற்று அவனை மெல்வத் தொட்டுச் சொந்தது. அதுதான் முதன் முதல் அனு பவம்.

அந்தச் சம்பவத்தை மீண்டும் இப்போது நினைத்துக் கொண்டதால் அந்த இவிய நிலை யுடன் பயணக் களைப்பைப் போக்கிவிடும் என்று எண்ணினான்.

பின் மாதங்களுக்கு முன்பு மேலில் ஈனாக் கியர்களிடமிருந்து பகர் கூட்டங்களை மீட்டு வந்த பிறகு அவன் களைப்பாறிக் கொண்டிருக் கும் போது, வயது முதிர்ந்த ஒருவரும், அவ னைத் தொடர்ந்து இளம்கவனையும் அவனைத் தேடி வருவதைக் கண்டு அவன் திகைத்தான். அந்தப் பெண் ஒரு பெரிய உடையை இடுப் பில் கமந்து கொண்டிருந்தான். அவன் நவீ னாக, ஒருபுறம் சாய்ந்தவாறு நடந்து வரும்

அழகை அவன் சசித்திருத்த போது முதியவரின் குரல் அவன் கவனத்தைக் கவர்த்தது.

“தம்பி! உன்னை எங்கெங்காய் தேடி வந்தேன். இந்த ஆற்றங்கரைகளைத் தவிரத் தவிராக இருக்கிறாய் என்பதை அறிவித்தேன். உனக்கு உன் தி சொல்லி விட்டுப் போக வந்தேன். இவன் எங்குமேயாவ் பெயரிடத்தி சக்திரப்பியா. இவனுடைய குழங்கு இவனிடையே, புகழ்ச்சைகளிடையே விட்டுவிட்டு, இந்த போக அத்தக் கொடிய சாணுக்கிடையில்கள் எடுத்தல் பெரிசு” போது இருந்து விட்டான். அத்தக் கொல்கிடையில்களுக்கு எப்போதுமே, எங்குமேயாவ் புகழ்ச்சைகளில் விது ஒரு கண். “இருந்திரப்பியும் வந்து செவ்வம் முழுதுப் பழிப்போலிக்குமே” கவனத்தினால்கள் ஒரு கவியை அவர்களின் விட்டு புகழ்க்கிடையில்கள். எவது தன் தினையத் தெரிவிக்க வந்தேன் என்பதற்குக் கவர் பாவ இப்போது குழங்குத் தருகிறது அத்தகுத் துணையாக இவன் அழைத்து வந்தேன்” என்றார்.

பாட்டருளின் அருமே நின்றது செவ்வம் புகழ் அவனை ஏழ் இருக்க வகையின் பார்த்துக்கக் கண்டஅவன் கவியைக் குவித்துப் பாவம் பாவம்.

“விழிக்குத் துணையாக வந்திருக்கிறாய். வாழ்க தவகை பார்த்தைக் குழங்கு...” என்ற முழுமுழுத்துக் கொண்டான்.

“எவன் தம்பி சொல்கிறாய்?” என்று முதியவன் கேட்டார்.

அவன் முழுமுழுத்துத் எதிர்ப் பிரபாகுக்குக் கேட்டு விட்டது. அவன் சிசித்துக் கொண்டான். வயல்பறும் அவனைப் பார்த்துச் சிசித்தான். அத்தக் சிசிப்பிலே ஏற்பட்ட புதுவித உணர்ச்சிகள் மெல்ல மெல்ல உள் எத்திக் குழங்குத் கொண்டிருக்கும் பருவம்.

“இதெல்லாம் எத்திரப் பாட்டார்” என்று வயல்பன் முதியவரை நோக்கிக் கேட்டான். அவன் கவியை இத்தக்க சிழைவைத்திருந்தான். அதில் மாங்கனிகள் இருந்தன. ஒரு குழை வானமே பறம் இருந்தது.

“எங்கனது தன் தினையத் தெரிவிக்க இவை” என்றான் அவன். கவியை விடக் கவியின் குரலின் இயினம் இருந்தது. மற்றமொரு முறை வயல்பன் அவனை நோக்கினான். அவன் தரைகளைக் கால் விரலால் கொண்டு போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

“தம்பியே விட்டுக்கு அழைக்க வந்தோம். அங்கே உனக்கு விருத்தலித்து, புத்தாடைகள் தருவதாக என்னிடமிருந்தோம்” என்று முதியவன் கூறினார். குரலின் தன் தினையத்திருத்தது. வயல்பன் மறுக்கவில்லை.

வயல்பன் ஒருமுறை அவர்கள் விட்டுக்குச் சென்றான். பிறகு பன் முறைகள் அவன் அவனைத் தேடி ஆற்றங்கரை விட்டுக்கு வந்தான். ஒரு முறை வயல்பன் தெத்தே கங்கா புரிக்கு வந்து விட்டுச் சென்ற போது சிசித்திருத்த ஆறு மாதங்கள் அவனுக்குப் புகழ்ச்சைகள் போகத்தொன்றின். இப்பொழுது வயல்பன் கங்காபுரிக்குச் செல்லுப் போது அவனிடம் விடைபெறும் போது அவன் அடைந்த துயரத்துக்கு அளவில்கள், ஏதோ விட்ட குறை தொட்ட குறை போக அவன் வருத்தினான்.

- ஒரு பண்டக் காலின் புதுது நேரம் தங்கள் வத்தின் கோடுகள் வந்தன. இத்தகை கொண்டு விட்டான். கோடுகளுக்கு விடக் காரணங்கள்
- 1) சிசிப்பு எத்திரத்துக்கு விட்டி என்னது என்னது என்னது?
 - 2) சிசிப்பு எத்திரத்துக்கு விட்டி என்னது என்னது?
 - 3) சிசிப்பு எத்திரத்துக்கு விட்டி என்னது என்னது?
 - 4) சிசிப்பு எத்திரத்துக்கு விட்டி என்னது என்னது?
 - 5) சிசிப்பு எத்திரத்துக்கு விட்டி என்னது என்னது?
 - 6) சிசிப்பு எத்திரத்துக்கு விட்டி என்னது என்னது?

விடக் காரணங்கள் என்னது என்னது என்னது? என்னது என்னது என்னது? என்னது என்னது என்னது? என்னது என்னது என்னது?

விடக்காரை கங்காபுரிக்குத் திரும்பி விட்டான் என்றறித்த போது அவனுக்கு ஏத

பட்ட மழிப்பில்கு எவ்வையில்கள், இந்த ஆறு மாதங்கள் அவனிடையே பெரிய மாறத்தலை ஏற்படுத்தியிருத்தது. பருவத்தின் அபிஷேகம் உடல் முழுதும் பரவிருத்தது. வயல்பன் வந்த தானிலிருந்து அவன் மிகவும் கனகனுப்பாக இருந்தான். அவனைச் சத்திக்கவரும் போதெல்லாம் அவனுடன் பாராவது இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பார். குழலின் முன்வாயின் ஓர்மாகப் பேச இயலாமல் தின்று விட்டுப் போய் விடுவான். அவன் புரித்து கொண்டான், வயல்பன் மெத்த கொண்டுவன் கவியைப் போராட்டத்தை.

வயல்பன் அரச பரம்பரைகளைச் சேர்ந்தவன் என்று அறிந்த போது ஏற்பட்ட குழைவைத்தின் அளவையக் கொல்லி முதுவாது. பாட்டருளின் சென்று அவர் தொலைக்க குறுக்கி. “தாத்தா, அவர் ஓர் அரச குமாரரா?” என்று கேட்டான்.

“அவர் என்றும்... வானையம்மா சொல்கிறாய் குழந்தாய்?” என்று முதியவன் கேட்டார்.

அவன் முகம் வெத்தது. அத்த நாளின் திக் ரொன் அவன் முகத்தில் வந்து கலந்து கொண்ட என்ன காரணம்? அத்த நாளின் இவ்வளவு காலம் எங்கே சென்றிருத்தது? அவன் உடலில் இயேசான வடிவில் ஏற்பட்டுப் புதிய புதிய முடியாத இன்பத்தை ஏற்படுத்துகிறதே. அத்த அனுபவம் இவ்வளவு நாட்கள் எங்கே சென்றிருத்தது? வயல்பனைக் கண்ணுப்போது இதயம் பட்டாட்களுக்கு, இந்தப் பட்டாட்பு இவ்வளவு காலம் எங்கே மறைந்திருத்தது?

முதியவன் மெல்ல நடைத்துக் கொண்டார். அவருக்குப் புரிந்து விட்டது. “வானரசர் சொல்கிறாய்? எதில்கள் பெருமாளையா? நானும் அவனைச் சாதாரணப் பண்ட விரன் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருத்தேன். அவன் இந்த நாட்டை, ஆளும் சரிவம் பெற்றவன். அவன் தன் உடலிக்கு நியாயமானவர்களின் சேர்த்துக் கொண்டிரு வருகிறான். தன் கவியைப் நினைப்பான். அரசரிடம் நேரே சென்று கேட்கப் போகிறாய்” என்றார். (தொடரும்)

மனமுக்கி உதவாத கிடை

— கமலா கிருஷ்ணமூர்த்தி —

பித்தகல் இரண்டு மணிக்குக் கொண்மால் வாலம் மப்பி, மூடி இருட்டிக் கொண்டு, துடிப்பின் உறுமல் அங்குப்போது கேட்டது. சிவ நிமிஷங்களில் வேகாகத் துறல் ஆரம்பித்தது. துறல் கணத்து மழையானபோது அது பல மணிநேரம் விடாத கணகையச் சேர்த்ததாகத் தோன்றியது. கடற்கரைச் சாலைகளில் காரர்கள் விளக்குப் போட்டுக் கொண்டு சென்றன. அவற்றின் முன்புறக் கண்ணாடிகளில் வழியும் நீரைத் துடைக்கும் "வலப்பர்கள்" விசை விசை என்று வேலை இல்லாதவர்கள் வேலை இடைக்கப் பெற்றது போலச் சறுசறுப்பாக இயங்கின;

வருப்பறையில் மாணவ மாணவியர்களின் கவனம் பாடத்தில் இல்லை. எப்படி விடுபொய் சேரப் போகிறோம் என்று பாடம் சொல்லித் தரும் வல்லபவே யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது மாணவர்களிடப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

அவள் எதிர்பார்த்ததை விடச் சீக்கிரமாகவே வருப்பு முடிவடைந்தது. 3:40க்கு பிழல் பங்காரு சாமி வழக்கைத் தவிரைத் தடலிக் கொண்டு வரவில் புலவயிலையைக் குதப்பிக் கொண்டு, சீட்டு ஒன்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். மழை காரணமாக 3:45 மணிக்கு அன்று கத்தூரி வருப்புக்கள் முடியும் என்று வந்த அறிவிப்பை வல்லபன் படித்துச் சொன்னதும் எல்லோருக்கும் ஒரே உதாசனம், கும்மாளம், கைதட்டல், ஹாய் தாய் என்று கூச்சல் எல்லோரும் இரெழிறு வென்று, படம் முடிந்ததும் சினிமாஸ்க் விட்டு வெளியேறுவது போல் அடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு வெளியேறினார்கள்.

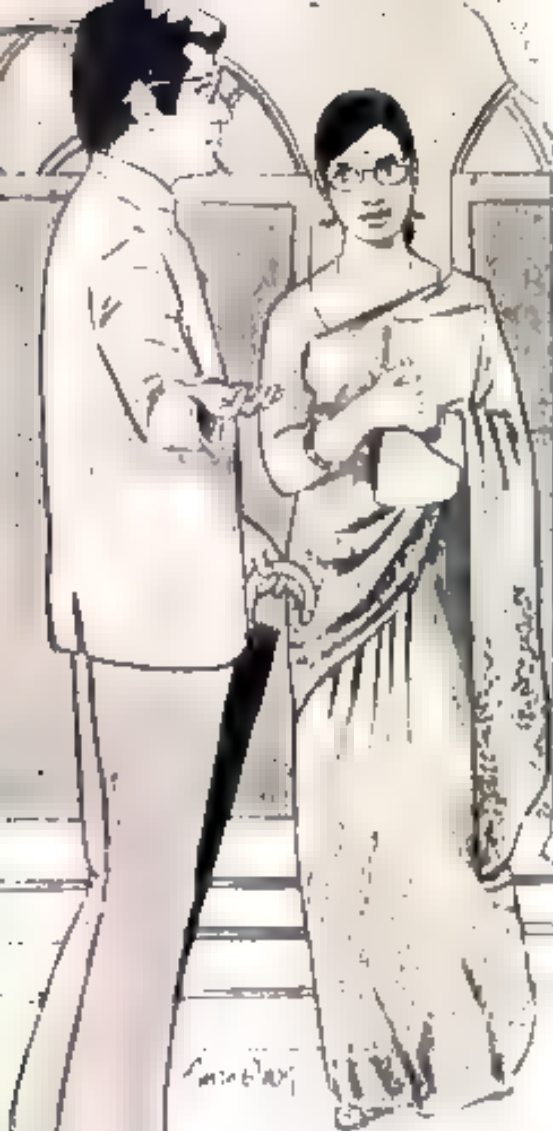
மூல் வரிசையில் ஸ்ரீதா மட்டும் நிதானமாகப் புத்தகங்களை அடுக்கி வைத்துக்கொண்டிருந்தான். கடைக் கண்ணாய் போகிறவர்களிடப் பார்த்தவாறு. அவன் நிற்பதன் காரணம் வல்லபனுக்குத் தெரியும். அந்தக் காரணம், பின் வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்த ஆரடி உயரமும், அழகான தோற்றமும் படைத்த இளைஞனான தந்தையோபால் வடிவில்

அவன் அருகில் வந்து பேசுதல்தான் அவன் எழுந்தான். தந்தையோபால் அவன் மூல்கை செல்ல வழிவிட்டுப் பின்னும் சென்றான். இருவரும் வல்லபனுக்கு "குட் ஃபைனிங்" சொல்லி விட்டுச் சென்றனர்.

ஒழு துண்டுகளுக்கு முன்பு வேறு ஒரு இடம். வேறு ஒரு கத்தூரி. அப்போது அவனும் தந்தையோபால் போல் ஒரு மாணவனுக்கு இருந்தான். அப்போது அவனுக்கும் ஒரு அவன் இருந்தான். அந்தக் காவேரியின் நினைவு அவனுக்கு இப்போது வந்தது. அவனை வேண்டாமென்று ஒதுக்கி விட்டு, அவன் மனைத்து கொண்டு போன எலெக்ட்ரானிக் எலிஜினியர் கணவனுடன் எங்கோ கடைகளில் வாழ்க்கை நடத்தும் அவளை ஏன் அவன் இப்போது நினைக்கிறான்? மூன்று ஆண்டுகள் இனிக்க இனிக்கப் பழகிவிட்டு, பரஸ்பரம் சாகாத சத்தியங்களை எவ்வாறு தந்து, ஏற்று—அவற்றையெல்லாம் கணப் பொழுதில் பொய் யாகி விட்டுப் போன அந்தக் காவேரி போலத்தான் இந்த ஸ்ரீதராவும் ஒரு தான் அவளை தேடுக்கும் நத்தையோபால் தாசப்படுத்த வானோ? அவனுக்கு தந்தையோபால் பிது ஒரு பரிதாபம் பிறந்தது. இல்லை, இல்லை! தந்தையோபால் தன்னைப் போன்றவன் இல்லை; அவனிடம் ஒரு முரட்டுத் தன்மை தெரிந்தது; அவன் உறுதியான தோள்களில், தசைகளில், பார்வையில், அடைவியத்தில் அது மிளிர்ந்தது.

மீண்டும் காவேரி என்ற வறண்ட கொப்பை அவன் மனக்குரங்கு பற்றிக் கொண்டு ஆடியது...

அன்றும் இப்படித்தான் மழை பெய்தது. காவேரியும் அவனும் திட்டமிட்ட அகஸ்மாத்தாக அமெரிக்கன் காங்ஸ்-வேட் டிப்ரரியில் சந்தித்தனர். அவனிடம் குடை இல்லை; அவன் குடை கொண்டு வந்திருந்தான். வேகாகத் தொடங்கிய மழை நிற்பதாகவே இல்லை. அவன் பயப்பட்டுத் தொடங்கினான். "அப்பா என்னைத் தேடுவார் வல்லப்! அம்மா கவலைப் படுவாள்!"

“இந்த மழையில் போனால் உனக்கு நிச்சயமாக ஜஸ்தோஷம் பிடித்து விடும். அப்படியும் நியூமோனியா அது இது என்று வந்தால் அந்தக் கலியாணியில் என் உயிர் போய்விடும்.”

“டோண்ட் டாக் ரப்பீன்!” என்று அவன் பொய்க் கொபுத்தொடும். நிறுக்கிவிடாததோடும் அவன் காலையப் போகிற, அவன் அவளை அடக்க முடியாத ஆர்வத்தோடு தோண்டிச் சுற்றிக் காலையால் அணைத்துக்கொள்ள காத்திருக்க சில கட்டுப்பெட்டிகள் அவர்களிடம் கொழுமையுடனும், குதிரை கண்டு கண்டிக் கொழையிலும் பாரிக்க, அவன் தன்னை அவன் அணைப்பிலிருந்து மெல்லத் தயங்கி விடுகிறதுக் கொள்ள.. அப்படியும் அவனுடைய குடைவீதியில் அந்தக் குவிர பறும் சுரமான இசை நடமாடும் போலும் ஒருவருடன் ஒருவர் ஒட்டிக் கொண்டு, உட்குதல் தத்தம் கதகதப்பைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள, உள்ளங்கள் ஆவிரங்கோடி ‘காட்’ பிரகாசத்தில் ஜொலித்து முகங்களை ஒளியால் நிரப்ப -

இந்த உலகத்திலேயே உன்ன ஒரே ஆணைப் பெண்ணுமேன் அவர்கள் ‘புறநாடு-இன்’ ஐக்குப் போனதும் மகாலா தோஷையும், காஞ்சிபுரம் இடமையும் சாப்பிட்டதும், பிறகு அவன் அவளை பன்னில் ரத்தி விட்டுவிட்டு, இன்னும் சேலாக விழுந்து கொண்டிருந்த மழையினாலே மெல்ல நடந்து அவன் ராயப் பேட்டை தளையுக்குப் போனதும்... ஒரு பெருமூச்சு விட்டுப் பழைய நினைவுகளிலிருந்து விடுபட்டு இன்னைய மழை கொட்டும் மத்தியானத்திற்குத் திரும்பவும் மீண்டான் கவியான்.

காவியான் வகுப்பறையில் அவன் மட்டும் தனிவாக செக்ரெரின் மெனையில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்த பங்காருளாமி பொறுமையை இழந்து கொண்டிருந்தான். ஆயா போலுவதான் அவளும் மின்விசிறியையும் விளக்குகளையும் நிறுத்தி விட்டு, அதைவைப் பூட்டி விட்டுப் போக முடியும். அவளைக் காக்க வைத்துவிட்ட சங்கடம் மனத்தில் நெருட, “காமி பங்காருளாமி” என்று பிழுவீடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தபின் விளம்பினாள். வெளியே மழை சற்று விட்டிருந்தது.

“வினோதாம்பா உங்களைக் கேட்டாங்க” என்று பங்காருளாமி சொல்கிக் கொண்டே அறைக்குள் நுழைந்தான்.

வினோதா ஆசிரியர்கள் கூடும் அறையில் காத்திருந்தான். மழை விடத் தொடங்கி விருத்ததால் மற்றவர்கள் விளம்பி விட்டார்கள் போதும். அவன் தனிவாக இருந்தான்.

“தீ விளம்பவில்லையா? மழை நுழைந்திருக்கிறதே?”

“இங்கே, முறுக்கையிட்டும் என்று பார்த்தேன். நான் குடையும் கொண்டு வரவில்லை. நீங்களும் வகுப் பிலிருந்து இன்னும் வரவில்லை” என்று பிழை சொன்னாள்.

ஓர் ஆவதுடன் அவன் அவளைப் பார்த்தான். “மிஸ் வினோதா, “நீங்கள்” என்று பேசிய விதங்கள் போய் இப்போது “வினோ” என்றும் “நீ” என்றும் அவளை அழைக்கும் நிலைக்கு அவன் வந்து விட்ட வழிக் தடத்தை வந்தபின் நினைத்துப் பார்த்தான். அவன் மட்டும் அவளை “மிஸ்டர்” போட்டு அழைப்பதை விட்டு விட்டாலும், இன்னமும் “நீங்கள்” என்று மரியாதையுடன், ஏன், நகுவித பத்தியுடன் கூட அவனிடம் பேசினான். அது அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. கெம்பு வந்தது.

வினோதா காவேரி மாநில இயல்பு. நெருக்கம் கூடி அருகில் அவர்களிடையிலான உறவு எந்த அளவுக்கு இறுதி உரிமைகள் தந்தாலும் அவன் அவளை “நீ” என்று அழைக்கவே மாட்டான். அவன் அவளை விட நான்கு ஆண்டுகள் இளையவன். சேலத்தில் படித்து, பிறகு சென்னைக்கு வந்து தனாட்சியில் உயிர் கெயிண்டரி எம். எஸ். படித்துத் தேதி வெக்சரை உத்தியோகத்திற்கு வந்தவன். மத்திய தர வகுப்புக் குடும்பத்தில் ஒரே பெண். அப்பா ரயில்வேயில் பணிசெய்து ஒவ்வொருவரின் அவன் அப்பாவும்தான், அம்மா

வும் பெண்ணிற்குத் திருமணம் ஆகவில்லை. என்று கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இதையெல்லாம் வல்லவன் அவனிடம் பேசி வும் கவலையும் தெரிந்து கொண்டிருந்தான்.

வல்லவனை வினேதாவைக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டிருந்தது. "நீங்கள் என்னை ஒரு மனிதப் பிழையாகக் கருதுகிறீர்கள், பழகுகிறீர்கள். மற்ற ஆண்களில் இனிச்ச வாய்த்ததைவிடப் பார்த்துக் குமட்டிய போகிறது எனக்கு!" என்று ஆரம்ப நாட்களில் சொல்லியவன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவன் மலத்தில் அலையும் அலியாமல் அவனுக்கு நெருக்கமாக, மெலான நிலைக்கு வந்து விட்டான். இதையும் அவனுக்கு கனவு தெரிந்தது.

அவனைப் பற்றித்தான் அவனுக்கு இன்னும் சரியாகப் புரியவில்லை.

வினேதாவை அவனுக்கும் ரொம்பப் பிடித்திருந்தது. அவன் எளிமை, கம்பிஷனின்மை ஆகியவை அவனைக் கவர்ந்தன. ஆனால் இவற்றை எல்லாம் கடந்து அவன் அவனை விரும்பும் ஒரு பெண் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு அச்சத்தையும் கலந்து தந்தது.

"என்னை நான் பாட்டுக்கு வங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் ஏதோ பகற்கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான் வினேதா. மீண்டும் வெளியே மழை கவத்துக் கொண்டிருந்தது.

"ஹரி, வினே, நீ என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"மழை பெய்கிறது. குடை இல்லை. நுடவியைக் கிளம்பிவிடிக் கொடுங்கள்!"

உள்ளே புகுபதனைத் தவிரியவரின் மூலமாகத் தொன்று தொட்டு வந்த கவிஞர் வந்துள்ளார். தோண்டிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்த பூக்கள் குடியாகக்கொண்டிருக்கின்றன (Eruca) இதைத் தான் கவிஞர் பி.தமிழை நிறுத்தியுள்ளார். ஒரு கவிதை வரலாறு வந்துள்ளதாக உரை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். இதை அவர்கள் "கவிதை" என அழைக்கின்றனர். ரோம நாட்டில் கவிதை வரலாறு உருவாகியது இங்கே உருவாகியது. இவ்வருவத்தின் கவிதைகள் உள்ள அருங்கோட்டில் கவிதைகள் இன்று ஒரு கவிதைப் பொருளாக வந்துள்ள பழங்காலக் கவிதை.

நகரம்: என். பக்தவத்சலம்.

வினேதாவைத் தன் குடையிலேயே சேர்த்து அழைத்துக் கொண்டு போகலாமா? அது சரி, இது அவன் சொந்த எண்ணமா? அவன் சாதாரணமாக அவன் உட்கொண்டிருக்கிற ஒன்று?

அப்படியே போனால் அவர்கள் அங்கங்கள் ஒன்றுடனும் ஒன்று படும். அந்தக் கதையைப் குனிந்து கவிதாசா இருக்கும். ஆனால் எழிலே போய் அது எல்லாம் முடியும்?

வல்லவன் வினேதாவைப் பார்த்தான். "வினே, என் குடையை நீ எடுத்துக் கொண்டு போ! நீ மழையில் நினைத்தாய் உடம்புக்குத் தாங்குது!" என்றான்.

அவன் கண்களில் மொழிந்த தெரிந்தது. அதை வெற்றி கொள்ள விட்டான். கடுக்க அவன் அப்போதும் முயன்றான்.

"இல்லை, நீங்கள் மட்டுமே நினைத்து உங்களுக்கு ஏதாவது உடம்புக்கு வந்தால் எனக்கு மட்டுமே அது தாங்குமா?" என்று புன்சிரிப்பைக் கரவழைத்துக் கொண்டு கெளுத்தவாகச் சொன்னான்.

வல்லவன் இரண்டு வலிய குதிரைகள் மாறு நிராகரணம் ஏதே மைதத்தில் இருக்கிறான். "தவங்காடு. அவனை எல்லாடும் அழைத்துக் கொண்டு போ!" என்று கட்டை வங்களைப் பொருத்திய வெண்ணிறை, நகரத்திரங்கள் அதன் கண்களில் மிளக்கின. "வெண்டாம், அவன் உட்கொண்ட ரொம்ப நாட்கள் நினைத்திருக்கப் போவதில்லை!" என்று கவிதை இருந்தது கரும் புரவி. அதன் கண்களில் பாதாள ஜுவாலாகக் கெடும்படி கவிதை.

"என் உடம்பை நான் பார்த்துக் கொண்டு உனக்கு, நீ கவிதைப் போலீசு. மழை விழுந்தால் வர கவிதைக்குத் கிளம்பிவிடிக் கொண்டு போயிற்று. நீ கிளம்பிவிடிக் கொண்டு போயிற்று."

அவன் அவனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அந்தப் புரிந்து கொண்டுதான் இப்படியே புகழ்வினே என்று வினேதாவிற்குத் தெரியவில்லை. பெண்ணை வணங்குதான். ஆனால் எழுதாததில் அமைப்பும் பழக்க வழக்கங்களும் அதன் கவிதைக்கும் கவிதைகள் வகுத்திருக்கின்றனவே! அந்த கவிதைகள் இப்போது அவன் கவிதையும் சொல்லியும் கட்டுப் படுத்தின.

வினேதா விருட்டென்று எழுந்து போனான்.

"வினே!" என்று அவன் அவனைக் கூப்பிட்டான். அவன் கூப்பிட்டது அவனுக்குக் கேட்டதோ இல்லையோ, அவன் அவனைத் திரும்பப் பார்க்காமலேயே போய்விட்டான்.

தான் வந்தபடியே, அவன் புத்தகங்களைப் பிடித்த கவிதைப் புத்தகங்களைக் கவத்துக் கொண்டு மழையில் போவது தெரிந்தது.

குடையை எடுத்துக் கொண்டு அவன் மிளக்க போக நினைத்தான் அவன். ஆனால் ஏதோ மழைய நினைவுகளில் பிளக்கி கொண்டு அவ்வாறு போகாமல் தன்வயக்குவில்லு வெளியே பார்த்தவாறு பெருமூச்சுடன் நின்றுகொண்டான். வெளியே நின்று பங்குசாமி மெல்ல இருமினான். ஹா கிளம்பிப் போனதுதான் மிளக்கிறதையும் கிளக்க வேண்டும் நினைத்தி விட்டு அதையைப் பூட்டிக் கொண்டு போக முடியும்.

பாலுஸேரி பேனிபிட் சிட் பண்டு

பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம்
"பாலுஸேரி பில்டிங்ஸ்", 30, சிங்கராச்சாரி தெரு.

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005

தந்தி: 'EVERMANS', போன்: 841194 & 841062.

தபால்பெட்டி: 414

கீழ்க் காலத் திட்டங்கள்

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சேட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTB	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-
LTD	ரூ. 50/-	ரூ. 2,000/-
LTE	ரூ. 25/-	ரூ. 1,000/-

குறுகிய காலத் திட்டங்கள்

26 மாதங்கள்

26 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சேட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சேட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
			E	ரூ. 1000/-	ரூ. 26,000/-

20 மாதங்கள்

20 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சேட்டுத் தொகை
Q	ரூ. 100/-	ரூ. 2,000/-
S	ரூ. 50/-	ரூ. 1,000/-
U	ரூ. 30/-	ரூ. 600/-

சேரும் வகுப்பை விவரித்து எழுதவும்.

வினாக்கள்: புது டி.லி.லி - பம்பாய்

பெங்களூர்-கல்சத்தா-கோயம்புத்தூர்

எங்கள் சேவை

உங்களுக்குத் தேவை

33
YEARS

ஸ்தாபிதம்

1947

ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியின் ஸ்பெஷல் வார்டில் தனி அறை ஒன்றில் படுக்கிறதான் சத்யா. நான்கு இடங்களில் வையல் போட்டு மருந்து வைத்துக் கட்டி விருந்தார்கள். ரத்தப் பரிசோதனை செய்து அவனுடைய குடும்ப ரத்தம் இரண்டு பாட்டில் ஏற்றி அவன் இழந்திருந்த குருதியை எடு செய்திருந்தார்கள். இப்போதும் 'என்னை டிரீப்' கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நாள் வந்து டெம்பரேச்சர் பார்த்துக் குறித்து விட்டு; டிரீப் சரிபாக்கச் சொட்டு விடறா என்று கவனித்து விட்டு, கனொசனா விடம். "இதுதான் கடைசி பாட்டில். இது தீர்த்து போகிற சமயம் வந்து சொல்லு; எடுத்து விடலாம்" என்று கூறிக் கொண்டான். "அண்ணா! இப்போ எப்படி இருக்கு? வலி குறைவிலிருக்கா?" என்று கனொசனா கேட்டான்.

"உம்" என்று அவன் திருப்திக்காக முன் விஞன் சத்யா. உண்மையில் அவன் உடம்பெய்வாய் விண்ணெனென்று தெரித்துக் கொண்டிருந்தது.

"அண்ணா! பிங்கி வந்து வெனிபே காத்திருக்கா. 'சுன்பே வாயேன்' என்றால் பயப்படுகிறான். 'உன் அண்ணாவிடம் பரிமீலனை கேட்டுச் சொல்லு' என்கிறான். பாவம் அண்ணா! அழுது அழுது அவளுக்கு முகமெம்மாய் விடிக் இருக்கு. பார்த்தாலும் திருப்பி அணுப்பிடாதே. வரச் சொல்கட்டா?"

"உம்" என்றான் சத்யா மறுபடியும். அதற்கு மேலும் பேச அவனுக்கு முடியும். ஆனால் உணர்ச்சிகள் அவனுள்ளே பொங்கிப் பிரவகித்துப் பேச முடியாமல் செய்தன.

வேண்டியவன் நான்கிலவா?" என்று அவன் வாய் முணுமுணுத்தது. "என் நடத்தைதான் உனக்கு எவ்வளவு மனக் கஷ்டம்?"

"நான்தான் உங்களை வெறுக்கிறதான் சொல்லி, கோபமாகப் பேசி, உங்க மனசை ரொம்பப் புண்படுத்திட்டேன்."

"அப்போ, நீ உண்மையில் என்னை வெறுக்கிறாயா? அவைக்குப் பொய்தான் சொன்னாயா?"

"அன்று பொய் பேசினேனே அல்லது திணுதத்தான் சொன்னேனே, கோபத்தில் பேசினேன் என்பது மட்டும் நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் உங்களுக்குக் கத்திக் குத்து. ஆஸ்பத்திரியில் அபாய நிலையில் இருக்கிறவனுக்கு நேர்விப்பட்ட மறுகணமே உங்களை வெறுப்பது என்பது முடியாத காரியம் என்பதை உணர்த்துகிட்டேன்! அப்பா அம்மா தடுத்ததையும் கௌரவம் அவரிடம் துடிக்கவிட்டு ஒடி வந்தேன். நீங்க மயக்கத்தில் இருக்கீங்க."

"அண்ணா! இவனை விட்டுக்குத் திருப்பி அணுப்படுத்து பெரும்பாடாகப் போயிட்டுது. நான் உங்களைக் கவனிப்பேனு இல்லை, இவளைவா? கடைசியில் ஏன் அட்டைப் போட்டு கண்டிச்சதான் அணுப்பினேன். நரத்தஞரா வரப் போதுவதானேன்று கண்டிச்சேன் நடந்துக்கிட்டேன். அதுவே ஒண்ணும் தப்பு இல்லை"

தப்பு இல்லை

தப்பு இல்லை

தப்பு இல்லை

கி.ராஜேந்திரன்

'பிங்கிவா வந்திருக்கிறான். என்னைப் பார்த்து? 'து ரேட்டி யு ரேட்டி யு' என்று அழுத்தம் திருத்தமாக அறிவித்த அதே பிரயோகமா? என்னுடைய கிபோட்டோவை, கிபிரேமை உடைத்து எடுத்துக் கிழித்து தொகுப்பில் போட்டுப் பொக்கியப் போவதாகக் கூறிய அதே பிங்கிவா?"

துக்கத்தின் மொத்த உருவமாகக் காட்சி தந்த பிங்கி, தாக்கத்தில் தடப்பவனைப் போல் தளர்ந்து முன்னேறினான். கட்டிலுக்குத் திரையில் மண்டியிட்டு சத்யாவின் வயக் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு, "என்னை மன்னிக்கறேன், என்னை மன்னிக்கறேன்" என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னான். அவன் உள் எங்கெங்கோ திகைத்த அவன் எண்ணிர், அவனைப் புனிதப்படுத்தும் புண்ணிய நீராக இருந்தது.

அவன் தலையை மெல்ல வரும், முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தான். "மன்னிப்புக் கேட்டேன்"

மும் அடைந்தேன். அது இன்னும் ஆறவில்லை என்பதும் உண்மைதான். நடத்ததைப்பெல் ளாம் மறந்து மன்னிக்கவியிடவும் என் உண்மை இடம்தராது. ஆனால் இவ்வனதவையும் ஒதுக்கி விட்டு, என் பெற்றோரின் தடை உத்தரவை யும் மீறி இப்போ என்னை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறதே. அதுதான் காதல் என்பதைப் புரிஞ்சுக்கிட்டிருக்கேன். கோபத் தில் உங்களை வெறுப்பதாக வெளிப்படை யாகச் சொன்னதும் காதல் கவப்பட்டு மனம் அதற்கு இடம் தராது. சதா உங்கல் நினைவாகவே இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து கிட்டிருக்கேன்."

"அவ்வாறு! உங்களுக்குவிடைபிட்டு என்னை நடந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. நடத்ததை மறக்க முடியாது என்றும் சிங்கி கொள் விட்டா. ஆனால் அதை முடித்துப் போன அதி யாவமாக நினைக்க இனிப் புதிதாக ஒரு அட்டி யாயத்தை உங்க லாழ்க்கை தூக்கச் சொடங்கவாரமே" என்றான் கிரேயர்.

"தான் ரெடி" என்றான் சத்யா: "தானும் தயார்" என்றான் கிரேயர். அவன் கரங்களை மூர் மகழலாக இதழ்களைத் திரும்பத் திரும்பப் பதித்து.

"ஆனால் உன் பெற் றோர்? அவர்கள் இதற் குத் தயாராக இல் லையோ?" என்றான் சத்யா சந்தேகத்துடன்.

"அவர்களைப் பற்றி நமக்கென்ன? எந்நிற் படக் கூடிய லாழ்க்கைப் பிரகடனமாக சந்திப்பதில் நீங்கள் உறுதிவாக இருக்கிறீர்களா? என்னிடம் மாறக் காத்தாடல் இனி

பேரையும் உண்மையாக நடத்துக்குவீர்களா? என்பதற்காக முக்கியம். உங்களுக்கு நானும் எங்களுக்கு நீங்களும் புகலையாக இருக்கமுடியும் என்றும் பிறகு, என் பெற்றோரை என்வ, உங்களுக்கென எதிர்த்து நித்தமாமே" என்று பிரயோக.

"அப்படியெல்லாம் இருப்பதாக நான் சொன்னால் அந்த நீ நம்புவாயா பிச்சி? 'நம்பிக்கைத் துரோகி' என்று ஏற்கெனவே திருபிச்சுவையிற்றே நான்."

"எனக்கு மறுபடியும் நம்பிக்கை ஏற்படுமே தவிர உங்களுக்கு" என்று அவன்.

"கொடுகிறேன் பிச்சி! இப்போ என்னை நெருங்கியும் தொனிலும் எதற்கு குத்து விடைப் புது இயல்பாய்? அது என் உயிரைக் குத்திடுக்குக் கூறும். அது தெய்வாழைமா? உயிர் உறுப புகைக்கை துறக்கம், உன் பிழைக்கட்டு. அது ஆரம்பித்தது காலு கொள்ளையாழைமா? உன் உயிர் போகவில்லையே பொழிசை, உன் மனங்கொள் இருக்க விரைவுகளை அது கொடுத்து விட்டது!"

"இது போதும் எனக்கு" என்று அவன் பிரயோக. "இதோடு அந்தந்த இனி எதற்கு நிறுத்திக்கொண்டு முடிவு செய்துக்கொண்டிருக்கிற அப்பறம் உங்களை இங்கு."

"ஆதந்தை திச்சயம் எதிர்ப்பேயை பிச்சி. அவன் விட மொசமாகுக்கொண்டிருக்கிறேன், பேசுவேன். ஆகத்தின் பேச்சை அபாரிட்டுமெண்டிக்குப் போகவேண்டும். தவிர அதுவே இருப்பேன். ஆனால் அதுவும் நான் பார்க்கப்பட்ட மாட்டேன். அந்த அளவுக்கு என்னை இப்போ மனோநிலம் எத்தனைது. உடம்பதான் பவனமடைந்திருக்கு" என்ற சத்தாவுக்கு முக்க கொடுக்கிறது.

"பேசுவது போதும். அமைதியை இருக்க. உடம்பைக் கவனிச்சுத் தேற்றிக்கொடுக்க."

"உவனிக்கத் தேற்றிக்கொடுக்க" என்று மூன்று வது மறுமலுக்குக் கொடுக்க போகிற போகிற போதிலே" என்றான் அவனாக. "உவனிக்கத் தேற்றி விட்டேன்" என்று பொறுப்பை நீ ஏற்றுக; எங்கேனா விட்டேனே எவ்வளவு பிச்சி. ஆகப்படுத்திக்கு வந்து அன்னாக்கையும் உவனிக்கக்கொண்டு விட்டுக் காசியாரும் பார்க்கிறதற்கு ரொம்பக் கூடியம்."

"ஆமாம்மா! உனக்கு விட்டுக்கொண்டு ரொம்ப அதிகமாத்தான் இருக்கும். அம்மா வேறு இங்கு அல்லவா?" என்றான் சத்தா.

"அன்னா! நீ என்னை சொகிறே?" என்று தயவர அடக்கிக் கொண்டு விவரமாக வெளியிட்டுத்திருக்கக் கொண்டிருக்கிறார்.

"அந்தான் உத்திக் குத்துக்கொண்டு ரத்தம் சொட்டக் கிடந்த என்னைப் பார்த்த அநிச்சி மனோபே செய்ததுப் போயிட்டானே!"

"அன்னா! அது உனக்குத் தெரியுமா! நீ அப்போ மயக்கமடைந்திருந்தாயிவிட்டே!"

"அப்போ நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் உனக்கு நிரம்பிய பிறகு புரியாமல் போய்விட்டோ. உனக்கு அநிச்சி அனிக்கக் கூடாது என்பதற்காக நீங்க உண்மையை மறைக்கப் பார்த்ததாலும் தெரியாமல் இருந்திருக்கிறேன்? அம்மா உயிரோடு இருந்தால் என்னிடம் பார்த்து வராமல் இருப்பானா? எத்தனா திச்சு ஏதேனோ காரணம் சொன்னதும் நான் நம்பவேண்டாமா? என்னிடம் உவனிக்கொண்டு விரைபார்த்து அவ்வளவுக்குக் கூடிய ஏமாற்றம் அடைந்த அப்பா கூட வந்த அந்தந்த இரண்டு வார்த்தை கொடுக்கின்ற போயிட்டோ. அம்மா வரவில்லையென்ற அந்தந்தம்? உனக்கு என்னிடம் அம்மாவுக்கு எவ்வளவு பாரம் பார்த்தியா? பெற்ற பாரம் கூட இங்கு, வந்த பார்த்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறேன். உயிரென்று எவ்வளவு உத்திக்? என்று சத்தா கூறி வரும்போதே, "நாம் கொடுத்த உவனிக்கவில்லையே அன்னா!" என்று கூறி விசம்பத் தொடங்கினான் அவனாக. "உயிரென்று உத்தி, புலம்பி அழ வேண்டும் போகிறதற்கு அவளுக்கு. ஆனால் 'ஆல்பத்தி' பிற நோயாளிகளுக்குத் தொத்தரவு' என்னென்றால் திணவுகள் உடனிருந்து அவர்க்க் கட்டுப்படுத்தி வைத்தான்.

சத்தாவிடமும் அடக்கிக் கொள்ள முடியாமல் ஒரு சிம்மம் ஒலி எழுந்தது. பெரிது பெரிதாகக் கண்ணீர் துளிகள் இரண்டு கண்ண்களில் வழிந்து நம்பிக்கையை நினைத்தது.

"அழாதீங்க, பிச்சு! இப்போ நீங்க இருக்கிற நிலைமையை உங்களுக்குக்கொண்டக் கூடாது" என்று பிரயோக.

"பிச்சி! என் தாயை இழந்தேன். அந்த சமயம் எத்தனை திரும்பப் பெற்றேன். இழந்ததை நினைத்து துக்கப்படுவதா, விடைத்ததை என்னி ஆனந்தப்படுவதா? என் உடல் உத்திக் குத்து பெற்றது. உன்னை அரை குறையாக இழந்தது. பெற்றதை என்னி வந்துவதா? இழந்ததை நினைத்து மனம் வதா?"

உவனிக்கொண்டு உன்மேல் இழைப்பு, "வருத்தக்கை அன்றிவாரமாகி, மனத்தெய்வம் மாணிக் எழுப்புகாம். அந்த இயல்பும் என்னைக்கும் விரிசை என்னுமல் உறுதியாக இருக்கும்" என்று அவன் எதற்குக் கூறினான் பிரயோக.

அத்தியாயம் 38

அவ்வளவு என்டர்பிரைஸும் மாணோதிக் கைரகம் அன்றிக் கைத்தெய்வம் அமர்த்திருந்தார். பல்லா மனோதிக் அழைத்தி ஒலி எழுப்பியதுடன், அது போதாதென்று

பொதுமன வந்தவராக, "பீழன் பீழன்" என்று குரல் கொடுக்கவும் செய்தார்.

பீழன் குரலன் எட்டிப் பார்த்து, "ஊர்!" என்றான்.

"அருள்ராஜது உடனே அழைத்து வர்!"

"அவர் ஆயிரம்-க்கு வரவில்லையா? பூசியில் ஆவ தினத்திலிருந்து வரவில்லை."

"அவரை இந்த நிமிஷத்திலிருந்து மறுபடியும் அபாவினிடம் பண்ணிப் பார். ஏதெனவே தரப்பட்ட பூசியிலை ஆர்டர் வரபஸ் பெறப்பட்டதாக ஒரு கெட்டி கடைப் பண்ணி கொண்டு வரச் சொல்கிறேன். அப்பறம் கம்பெனி காரை அனுப்பி அவரை அழைக்க வரச் சொல்கிறேன்."

அருள்ராஜது அப்போது அவர் கூறுவதைக் கேட்டுக் கொண்டே உடனே நுழைந்தார். "கார் அனுப்ப அவசியமில்லை; நானே வந்துட்டேன். நீங்க கூப்பிட்டு அனுப்புவீர்களா தெரியும்?" என்றார்.

வைத்தியஸீங்கம் பீழனை அனுப்பி விட்டு அருள்ராஜதும், "ஆயிரம் நிவரணமெல்லாம் எப்படி இருக்கு! விவரமாகச் சொல்லுங்க. ஐ.ஆம் டெக்ஸ்டிலுமர் கிபிரம் டிரைட்" என்றார்.

"ஊர்! உங்க ஒய்ஸ் இதற்கு பதிலாகத் தான்கூட ஆகியே, அதுக்குள்..."

"அருள்! என் துக்கம் அடங்காத வரை ஆயிரம் பிரச்சனைகள் எல்லாம் காத்திருக்கின்றன. தான் எதிர்பார்க்க முடியுமா? நான் தாமதிக்வித ஒவ்வொரு நாளும் நிறுவனத் துக்கு நஷ்டம் அதிகரிக்கிறது; வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள கிபிரம் டிரைட் தொழிலாளர் புகும் சிரமமும் அதிகரிக்கிறது. இல் லியா?"

"ஆமாம் ஊர், ஆனால் அதற்காக நீங்க எங்கிட்ட கூட ரொம்ப பிளீஸஸ் லைக்கா பேசாதுங்கிறது இப்போ, சத்யா எப்படி இருக்காங்க? போய் பார்த்து வந்தீர்களா? கெலா விட்டு நிர்வாகத்தைச் சரியாகக் கவனிக் கிறாரா? அதையெல்லாம் கொஞ்சம் மனக் கீட்டுப் போங்க, அப்பறம் ஆயிரம் விஷயத் துக்கு வரவாம்."

"தாங்கியே அருள்! என் மனப்பாரம் குறைகக் கொஞ்சம் பேசினால் தான் நல்லது. உங்களைச் சிறந்த நண்பன் எனக்கு யாரு?.. வளர்க்க பாசம், மனக் கேட்கலை - தினம் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்ச் சத்யாவைப் பார்த்துட்டுக்கான் வரேன். உடம்பு தேறி வருது, அநேகமா இன்னிக்குச் சாயந்திரம் பூசு கார்டு ஆகி விட்டுக்கு வந்துவிடுவான். அது ரெஸ்ட்லே இருக்கணும் பிசிட் டிராங்கஸ் லிபீஸுடன் செய்தாங்க..."

"தெரியும்" என்றார் அருள்ராஜது. "அதுக் குப்பதிலா பிசிட் பாங்குக்கு ரத்த தானம் பண்ணணும்னு டாக்டர் கேட்டுக்கிட்டப்போ நீங்க உடனே தள்ளுத்தந்தைக் கொடுத்தான். தன் நண்பர்கள் விவரையும் அழைக்கப் போய் ரத்த தானம் பண்ண வைக்கான்."

"இன்னும் இரண்டு தானியே சத்யா எழுந்து நடமாட ஆரம்பிக்கலாம்... கெலா அம்மா இதற்கு அண்டைக்குப் பிழிப் பிழிப் அழுதா, மறுநாளிலேருந்து விட்டுப் பொறுப்பு முறைக் எடுத்துக்கிட்டா, என்னை

25 ஆண்டுகளுக்கு முன் பூசிய டிராம் வண்டியைப் பற்றி இன்று விவாதிக்கத் தெரியாது

- 1. டிராம் வண்டி முதலில் சூடியது ஹெரிமனில் தான்.
- 2. டிராம் வண்டியைக் கண்டு பிடித்தவர் டிராம் என்னுடன் ஹெரிமனில்.
- 3. ஹெரிமனில் முதன் முதலாக எடுக்கப்பட்ட டிராம் சூடியது சென்னைதேவதாசு.
- 4. 1877-ஆம் ஆண்டில் முதன் கட்டி இழுத்த டிராம் சென்னைத் தண்டவாளத்தின் பிடி சூடியது.
- 5. 1893-ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தான் எடுக்கப் பட்ட டிராம் சென்னையிலே முதல் தொடங்கியது.
- 6. டிராம் காரனை 1933-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 12ம் தேதியுடன் நிறுத்தி விட்டார்கள்.
- 7. மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 40 ஆயிரம் நஷ்டம் வந்ததால் டிராம் கம்பெனிகளை மூட வேண்டியதாயிற்று. — வரதநன்.

அவனோட அம்மானை விட நம்மளக் கவனிச்சுக்கொடு...

அவனோட அம்மானை விட நம்மளக் கவனிச்சுக்கொடு..."

"உங்க மகமேலே இருக்கிற பாசத்தானே பேசுறீங்க. என்னதானிருந்தாலும் உங்க மனையினைவிட கெலா உங்களைக் கருத்தோடு கவனித்துக் கொள்ள முடியுமனு நான் நம்புகிறேன்."

"அது உண்மையான அருள். கவனிடம் மறைக்க முடியாது. தனத்துக்கு என்னிடமிருந்து எல்லாவும் பிரியம் தெரியுமா?... என்று பழைய நினைவுகளில் ஆழ்ந்து போனவராகத் தொடரித்தார் வைத்தியஸீங்கம். "ஆரம்பத் திலே தனக்குக் குழந்தை பிறப்பாகத் தென்தான் தான் என்நிற நினைவே அவளுக்கு எவ்வளவு ஏமாற்றம்! இருந்தாலும் அவ நம்பிக்கை இழக்கவே. தினம் பூசாது பண்ணிக். அப்பறம் உடவுள் கிருபையாலே அவள் கருத் தரித்த போது அவள் அடைந்த ஆனந்தம் இருக்கே... அடிக்கடி என் கையை எடுத்துத் தன் அடிவயிற்றில் வைத்து, 'உங்க மக கார்டு பாருங்க. உங்க மக உனத்கிற பாருங்க' என்று சொல்லுவா! உனக்குத் தெரியுமா அருள், முதல்வே ஆன் பிளீஸஸ் நாயக தந்த எடுத்துக்கிட்டதானோ பிறக்கப் போவது பெண் குழந்தையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தாங்க விரும்பிப் பிரார்த்தித்தோம். ஏன்னு எங்களையும் அறியாமல் சொந்த மகனிடம் அநேகமா பாசம் வைக்க டாகம் இல்லையா? எவ்வளவு தூரம் சத்யா வுக்காக தாங்க கவனிப்பட்டதற்கு இன்னிக்கு நம்மளப் பழி வாங்கிட்டான்!"

"அதுக்களா அவன் தண்டனையும் அடைந்து கட்டான். ஊர்! இனிமே சரியாயிருவான் பாருங்க."

“இதிலே யாருக்குத் தண்டனை? யாருக்குத் தண்டனை இல்லை? எதற்கு குத்துப் பட்டது அவனுக்குத் தண்டனைக்கு அந்த அதிர்ச்சி தாங்களால் என் மடியில் விழுந்து செத்துட்டானே தவிர, அவளுக்கு ஏன் அந்தத் தண்டனை?”

“அதைத் தண்டனை என்று ஏன் நினைக்கிறீர்கள்? அது அவங்களுடைய பிரார்த்தனை. அது நிகழவேண்டுமே.”

“நிறுத்தான். எனக்கு ஹார்ட் அட்டாக் வந்ததிலிருந்து என்னை ஆபீஸுக்குப் போகக் கூடாது என்று தடுத்திட்டா, என்னுள் ரொம்ப ‘டென்ஷன்’ தாங்க முடியாது என்று அவளுக்குப் பயம். தான் கமங்கலியா சாகணும், என் மடியிலே தலை வைச்சுக் கடைசி மூச்சு விடணும்வென்று ஒன்றுதான் சமீபத்திலே

ராமர் கட்சியா? பரதன் கட்சியா?

துளசிதாஸரின் கற்பனைப்பாசன
ஓர் உரைப்பாடல் இது:

குருவர்: ஏன்யா துளசிதாஸே! அப்படிமாத உமது காரியத்தில் ஈடுபாட்டிருக்கிறீர்? ராமரை நீ பார்த்துண்டா?

துளசி: ஓ! பார்த்திருக்கிறேனே! சொல்வாய் போனால் அவருடன் விளையாடும் சௌகரியம் இருக்கிறதே, ஒரு மனம் விளையாடும் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட்டன. அதில் ஒரு கட்சியின் தலைவர் ராமன். மற்றொரு கட்சியின் தலைவர் பரதன்.

குருவர்: அப்படியா? எவ்வளவு தீர்மானம் கட்சியினதானே? ராமன் தான் அப்படியானே வெற்றி பெற்றாருக்கு.

துளசி: இல்லை. நான் பரதன் கட்சியினதானே சொல்கிறேன்!

குருவர்: ஏன், பரதன் மீது உமக்கு அன்பு அளிக்கிறீர்?

துளசி: ராமர் கட்சியில் சேர்ந்து விளையாடும் அவரது முக்கியத்துவம் பரக்க முடியாது. ஆனால் பரதனோடு சேர்ந்து எந்தத் தரப்பின் விளையாடும் எப்போதும் பங்காற்றாத தனித்தனியான அல்லவா?

குருவர்: அது சரி; ராமர் தாமே வெற்றி பெற்றார்!

துளசி: இல்லை. பரதனுக்குத்தான் வெற்றி விடைத்தது.

குருவர்: அது எப்படி?

துளசி: பரதன் மனம் வந்தது, அவன் தன் பக்கமிடம் ராமரைப் பணித்து வரப் பெற்று விட்டான். பிறகு பகலான் எப்படி வெற்றி பெற முடியும்? பரதனுக்குத்தானே வெற்றி!

சுவாமி: ஆதலானதற்கு அங்கு உமது

• குன்றக்குடி ஸ்ரீமதி பெருமாள்.

அவ பிரார்த்தனைப்பா இருந்தது. அதுவும் நிறைவேறிய போச்சு. இனிமே என்னை விட்டுப் போட்டு கட்டிப்போட்டு வைக்கிற வாக்குறுதி ஏதும் இல்லை. ஆபீஸுக்கு வந்துட்டேன். அது சரி, இங்கே என்ன நடந்தது? அதை விவரமா சொல்லு. சத்யாவைக் குத்திய கணைப் போலீஸில் பிடிச்செங்கிட்டும் போயிட்டாங்களாமே!”

“ஆமாம் ஸார்! சத்யா அன்றைக்கு ஆபீஸை விட்டு வெளியே வரப்போ தன் நிலையில் இல்லை. கொஞ்சம் அதிகமாகவே மது அருந்தியிருக்கான். அதுக்கு இரண்டு நாள் முந்தான் உங்க பேரிலே தொழிலாளர் விரோதின்னு பழியைப் போட்டதோடு என்னையும் பணத்தை மோசடி பண்ணினதா பொய்ச் குற்றம் சுமத்தி வேலைவை விட்டு அனுப்பினான். அவன் ஏமாற்று வார்த்தை களைத் தொழிலாளர் நம்பின. அவன் காவரர் ஒழித்துக்கிட்டு ‘ஒழி’ கோஷம் போட்டிருக்கான். மிதப்பிலே இருந்த சத்யா, தொழிலாளர் ஏமாற்றின்னு தெரிஞ்சு கோபத்தோடு இறங்கி ஏதோ சொல்வியிருக்கான். ராஜசேகர் என்னைதான் சத்யாவைப் பற்றித் தரக்குறைவாய் பேச, சத்யா அவனைத் தாறுமாருத் திட்டியபடி கூடுதல் சுற்றியிருக்கான். தொழிலாளர் கூளுக்குக் கொடுப்பது ஏற்பட்டுப் போச்சு. செருப்படி பட்ட ராஜசேகர் அடக்க மாட்டாத ஆத்திரத்தினால் சிக்கவானை எடுத்துக் குத்திட்டான்... அடுத்த கணம் அவனே ஆத்திரம் அடங்கி எல்லாரும் பிரமித்து நின்னுட்டாங்க...”

“அருள்! அத்தனை எதற்கு குத்தையும் தாங்கிக்கிட்டு போதை வேறு ஏறிய நிலை யிலே சத்யா தானே காவர ஒட்டிக்கிட்டு விடு வந்து சேர்த்தானே, அதுதான் பேரீய அடிசலம்! எத்தனை வேதனைப் பட்டிருப் பாணே... ‘ஆம்மா! என்னைக் காப்பாத்தும்மா. அப்பா என்னைக் காப்பாத்த மாட்டார். நீயாவது காப்பாத்தும்மா’ என்று கேட்டுக்கிட்டுத் தன்னாபுத் தன்னாபு வந்தான். அந்த ரத்த வெள்ளத்தைப் பார்த்த அதிர்ச்சியிலேயே என் மனைவி செத்துட்டா! அருள்! நான் மகாத்மா காத்தியாயிலே. என்னுள் ராஜசேகரை மன்னிக்க முடியாது. என் மனைவிக் குத்தியவனுக்கு, என் மனைவியைக் கொன்றவனுக்கு சட்டரீதியாக விடைக்க வேண்டிய தண்டனை விடைக்கட்டும். அதோடு அவனை உடனே நாம் டிஸ்யூஸ் பண்ணிவிடணும். கணக்குப் பார்த்து அவனுக்குக் விடைக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்துக் கைவெழுத்து வாங்க ஏற்பாடு செய்யுங்க.”

“ஆகட்டும் ஸார்.”

“அப்பூதம்! வேதென்ன? கேட்ட அல்லாத பிணிக்! பரப்பாடமே தயங்காம மனம் விட்டு இங்குள்ள நிலவரங்களைச் சொல்லுங்க.”

“சொல்றேன் ஸார். ஆனால் ஒன்று மட்டும் கேட்டுக்கறேன். போனசுட் கேட் எக் கைட்டட். உங்களுக்கு ஹார்ட் கண்டிஷன் நீடிக்கிறது என்பததை நீக்க மறக்கலே கூடாது! எதுவானாலும் சரி, கேட்க இடம் உண்டு” என்று அருண்ராஜ். (தொடரும்)

ராஜாஜி

வாழ்க்கை வரலாறு

ராஜ்ஜிமாகன் காந்தி

புத்தான்டு தினத்துக்கு முதல் தான் மாநிலங்களும் பெங்களூராக 3,00,000 மக்கள் ரவி தனிக்காரையில் கூடி சத்திர இந்தியாவின் மூலர்ணக் கொடி ஏற்றப்படுவதைக் கண்டார்கள். இவர்களில் வி. ஆர். மகன் நரசிம்மையும் ஒருவர், அவருக்கு அப்போது இருபது வயது. திருச்செங்கோடு பிரதிநிதியாக காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டவற்றிலிருந்தார்.

காங்கிரஸ் தாக்குதலுக்கு தொடர்பு வேண்டும். ஆனால் அது எப்படி நடக்கப் போகிறது? மிகச் சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கும் அரசிடம் நாடு தழுவிய முறையில் மக்கள் சிவகாசம் இழக்கப்பட்டிருக்கிறதே எப்படி? அந்த எழுச்சி அறியுமா மார்க்கசத்தின் மட்டுமே சென்று மாறு அட்டுப்படுத்துவது எல்லாறு?

புதிய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி இத்தகைய கேள்விகளை ஜனவரி 2ம் தேதி ஹாய்ந்தது இக்கமிட்டியில் வி. ஆரும் பட்டினம் அங்கம் வகித்தனர். தாங்களாகவே விரும்பி ஆறு ஆண்டுகள் ஒதுக்கி வீருத்த பிரதான இப்போது காத்தியவாதினன் மறுபடியும் முன்னணிக்கு வந்திருந்தனர். ஓரவீற்றும் பிழைமை ஜனவரி 2ம் தேதிக்குச் சத்திர தினம் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. அன்று இந்திய மக்கள் ஒன்றுபடுவதும் ஒரு சக்தியைப் பிரமாணம் பெற்றதெனலுமாறு கோரப் பட்டனர். அத்திய ஆட்சிக்குச் சிறப்படியான மனத்துக்கும் கடவுளுக்கும் எதிராகச் செய்யப்படும் மாபெரும் குற்றம் என்பதாக அந்த சக்தியைப் பிரமாணம் குறிப்பிட்டது.

இருப்பினும் புரட்சிக்கான அமைக்க தான் புரட்சிக்கான திட்டம் ஏதும் உருவாகவில்லை. மக்களுக்குப் புரட்சியை இருக்க ஒரு பாடு எவ்வளவு என்பதையும் அந்நிய முடிய வில்லை. இதைக் கவனிக்கக் காத்தியும் காரியக் கமிட்டியினரும் ஜனவரி 2ம் தேதியை எதிர்போக்கியிருந்தனர்.

வி. ஆர். நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். தெற்கே சென்றுப் போது கழிவேல் காரிதாவில் பேசுகையில், "ஜனவரி 2 ஒரு மகத்தான தானாக விளங்கும். அன்று இந்தியா பிரிட்டன் விவகாரத்து செய்வதாக அறிவிக்கும்" என்றார்.

காரிதாவில் இருக்கும்போது அவர் இரு மாபெரும் பாவங்களாகக் கண்டித்தார். ஒன்று மது விற்பனை என்பது அரசு செயல்படாது. அது மக்களை மாக்களாக்குகிறது. மற்றொன்று தீண்டாமை. மக்கள் செயலும் இந்தப் பாவம் சிவா மிருகங்களைவிட வேண்டாம் நடத்தப்படக் காரணமாகிறது.

மக்களின் எழுச்சியைக் கவனிக்க வேண்டிய தினத்தன்று வி. ஆர். மதுவரலில் இருந்தார். அங்கே வி. ஆர் விவகாரத்தையும் பேசுபற்றும் ஏ. வைத்தியநாத அவர்கள் இருந்தார். அத்தினத்தில் மாபெரும் உற்சாகம் நிலவியது என்று கவித்து பத்திரிகை எழுதினது.

காத்தியின் அறிவுரைப்படி தேசத்தின் எஞ்ஞமே சொற்பொழிவுகள் சிவமயில்லை. எவ்வாறு பார்த்தாலும் கொடியேற்றம் நடத்தது. சக்தியைப் பிரமாணம் வாரிக்கப் பட்டது. அதனை நம்புக் கொள்ளதரக் இருந்தால் கரங்களை உயர்த்துமாறு குழுவிலிருந்த மக்கள்

ம.கே. ராஜாஜி

கொறப்பட்டனர். ஓரவீற்றத்தினதும் காரி எந்த இடத்தை நோக்கினதும், இது என்ன கரங்களில் காடோ என்று என்னும்படி யிருந்தது.

ஆக, மக்களின் செப்தி எட்டாமை அங்கத்தினர்களுக்குப் புரிய வந்தது. கவராதுவக் கட்சிக் காரர்கள் சிலர் இன்னும் தங்கியிருந்தும் மத்தியில் முப்பது பேர் உள்பட மொத்தம் 172 எட்டாமை அங்கத்தினர்கள் பிப்ரவரிக்குச் ராஜ்ஜியா செய்தனர்.

தெற்கே சென்றவிடமெல்லாம் வி. ஆரைக் காணப் பெரும் கட்டம் திரண்டது. அவர் அறிவுரை வழங்கினார்:

"ஆண்டவன் கண்டிக்குத் தவறு என்று தோன்றக் கூடிய எதையும் செய்வா நீங்கள். ஆனால் அத்தினைய எதிர்த்துப் போராடுங்கள். எதிர்ப்பது எனில் எதிராளியின் தங்கைவக் கவமான தடிக்கொண்டு காக்குவது அவ்வ; நீங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறீர்கள் என்பதற்காக எதிராளி விதிக்கும் தண்டனைகளை ஏற்று, சித்திக்குக் கொள்வதுதான்."

அவர் பரிசுதித்தார்:

"சத்திரம் என்பது எங்களுக்குத்தான் காவக்கு, உங்களுக்கு அவ்வ என்று பிரிட்டிஷ்

ம.கே.ஜி

ஏ. வைத்தியநாத அவர்கள்

அவர் கூறுகிறார்கள். கயராஜ்யம் வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டால் நீங்கள் பொய்க்காதவர்களாகிறீர்கள். உங்களைத் திருத்தி நம்பியிருந்த உங்களைச் சிறையில் வைக்க வேண்டும் என்பதே நான். இதுதான் அடிப்படையான விஷயம். இதை இங்கு நான் எனிய சொற்களில் தெளிவாக்கும் போது நீங்கள் இதைக் கேட்டுச் சிரிக்கிறீர்கள். ஆயினாலும் அனீக்கும் தண்டனை நம்மில் ஆயிரக் கணக்கானவர்களுக்குமான ஏதற்கும் இப்போது நீங்கள் இரு சிரிப்பு போலவே அவை உடனடிப் பிரித்தல் அரசைப் பார்த்துச் சிரிக்கும். இந்தச் சிரிப்பும் நாம் அனுபவிக்கும் துன்பமும் மிளகாரம் போல் சக்தி வாய்ந்தவை.

அவர் அவர் விட்டார்:

"நமது அன்புக்கு மிகவும் பக்திமானவர்களுடைய துறந்து விட்டுப் போகும் ஒரு மாபெரும் முயற்சியில் இறங்க வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டது."

"நாம் எவ்வாறும் எக் வேண்டியது நாம். ஆனால் சாவதற்கு முன் கைத்திரம் பெற்று விடுவோம். பொராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு நமது குழந்தைகளை நாம் ஆளாக்க வேண்டாம்" என்று அவர் திருப்பூரில் சொன்னார்.

"நமது வாய்நாளிலேயே நாம் கைத்திரத்தைக் கண்டு விடுவோம்" என்று அவர் சீர்க்கா தரிசனத்துடன் பிரவசி மாற ஆரம்பத்தில் சென்கில் கூறினார்.

இருள் சூழ்ந்திருப்பதை உணர்ந்தாலும் லி. ஆர். விசுவநாதன் நேரத்தையும் எதிர்பார்த்திருந்தார். ஆனால் சில காலகிரன் காரர்கள் அவர்கள் முன் எந்த ஒரு செயல் திட்டமும் இல்லையாதனால் பரபரத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காத்தி தமது நேரத்தை விளையத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. செயல் திட்டம் ஒன்று பற்றி அவர் திரைமான் சித்தித்துக் கொண்டுதான் இருந்தார்.

அத்திட்டம் சவாலாகவும் அமைவ வேண்டும், அதே நேரத்தில் இயக்கத்தைக் கோரலுமாகவும் இருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் இன்னொரு கிளை அது கயராஜ். வாய் திறலாமல் சிறித ஈடுபாட்டுடன் செயலி. இறங்கும் புனிதமான வாய்ப்புக் கூட்டம் வன்முறைக்கு ஈர்க்கப்பட்டு விடும். அத்திட்டம் அறிமுகம் மார்க்கத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்தப் பாதையில் தான் செல்வது என காத்தி உத்தியப் பிரமாணம் மேற்கொண்டிருந்தார். கிண்கலந்தாலும் இருக்க வேண்டும். அப்படி வாயுத்தான் கைத்திரத்தை விரும்பும் இந்தியர்கள் எவருந்தாலும் அதனை ஏற்று இதை அருளுடன் செயல்படலாம்.

திமசென்று அவருக்கு வோசனை உதவ மாயிற்று உப்பு வரியை எதிர்ப்பது உப்பு உற்பத்திக்கும் விற்பனைக்கும் வரி போடுவதன் மூலம் அரசு பரிசாய் யாரும் கோடாரி கொடி மக்களை - நோயுற்றவர்கள், அங்கு தரிசிகள், நாதிமற்றவர்கள் போன்ற அனைவரையும் துன்புறுத்துவது. மக்கள் தாங்களாகவே தங்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டு அதன் மூலம் அரசுக்கு மனிதத் தன்மையற்ற அந்த வரி விட்டாமல் செய்து விட வேண்டும்.

கால்கிரன் காரியக் கமிட்டி டெர்மதி யில் பிரவசி மத்தியில் கூடுவதாக இருந்தது. காத்தி தமது உணர்வுகளுக்கு உப்பு விஷயம் பற்றிக் கோடி காட்டினார். பிரவசி 15ம் தேதி ஆமதரபாத்தில் ஒரு போதுக் கூட்டத்தில் லி. ஆர். பேசும்போது, "அவர்களைப் போருக்குத் தயாரி அறையவை விடுப்பார், அதனை எதிர்பார்ப்போம்!" என்று தேவையானவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

சவாலுமாய் போன்றவருக்கு மகாத்மா உபகரணத் தேர்ந்தெடுத்தது புரிபடாத முறையாக இருந்தது. வேறு பயர் பூரண கயராஜ்யம் என்ற இடத்தில் திருந்து கவனத்தைத் திருப்புவதாகக் கால்கிரன் குறை கூறினார்கள். உப்பு வரியை அரசுக்கு மொத்தத்தில் விடைக்கும் வருவாய் மிகச் சொற்பமானது என்று எடுத்துக் காட்டி காத்தியின் திட்டத்தைப் பரிசீலித்தவர், ஆனால் லி. ஆருக்கு எந்த விதமான சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. அவர் இதயம் காத்தியை நம்பியது. கயராஜ் அறிவு, காத்தியை நம்பாருவர்களுக்கு காத்தியின் திட்டத்தை விளக்கி விரித்துரைக்கப் பட்டது. கோலாப்பூரில் ஒரு பெருங்கூட்டத்தில் அவர் பேசினார்:

"இந்த மனுஷன் கை உற்பத்தி செய்வதாக கயராஜ்யம் வரும் என்றார்; இப்போது உப்பும் தயாரிக்க வேண்டும் என்பது இது. இது என்ன வேடிக்கை" என்று நீங்கள் கேட்கலாம். உப்பு வாய்நாடு எனில் இந்த அரசை ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு விவசாயத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கும். உப்பு தயாரிப்பது எனில் அரசிடம் விவசாயத்துடன் இருக்க மறுப்பதாகும்."

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: இ. ராஜேந்திரன்
(Copyright Reserved)

பாடல்: "உம்" இருக்கையாகும்
அனைத்துமே இருக்கை!
நேயுள்ளி: வேளும் என் ஒரு
பொருளையும் இது சிறிதுகூட
கூட இருக்கையாகும் உம்
பொருளாகும்

— 254 —

ஸ்ரீ கணேஷ்ராம்ஸ்
மசாலா
சேர்ந்த
புளி - சத்து

புளிகுழப் பதிலாக உபயோகிக்கலாம்

புளியிலின்று எடுக்கப்பட்ட சத்துடன் பெருங்காயம், மஞ்சள், கருவேப்பிலை, கடுகு போன்ற மசாலா சாமான்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. புளி சேர்க்க வேண்டியதில் எல்லாம் இந்த சத்தையே உபயோகித்து சாம்பார், ரசம், வத்தல குழம்பு, பிளாட் ரசம், கொத்தி, புளிபோதளர, புளி, இஞ்சி முதலியவற்றை விரைவில், கலப்பாகத் தயாரித்துவிடலாம். மசாலா சாமான்கள் அரிசுத்துப் சேர்த்துள்ளதால் வேறு ஏந்த சாமானும் தேவை வியக, அதிகக்கனமான தும்கட்டி!

ஸ்ரீ கணேஷ்ராம் & கோ.,

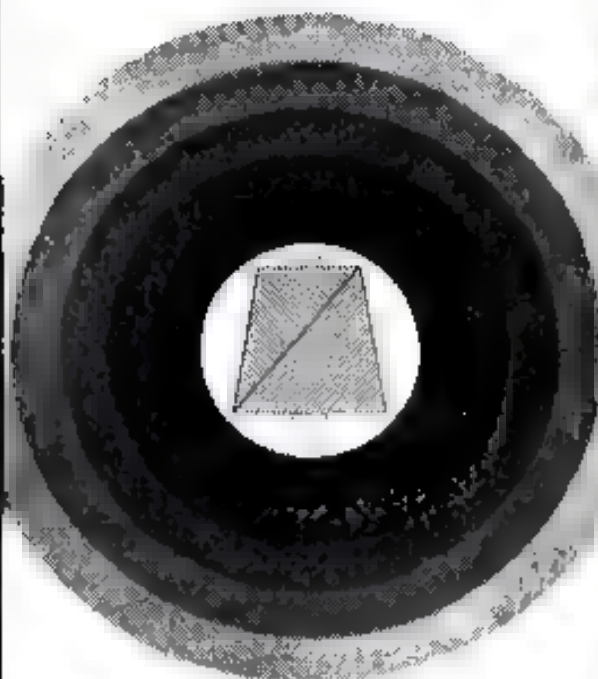
ப. நெ. 46 - பு. நெ. 193, தம்பு செட்டி தெரு.
சென்னை - 600 001.

போன்: 20401 & 20402

தந்தி: "COCHUTNI"

தயாரிப்பு முறையை உருவாக்கி, தர உயர்வை நிர்ணயிப்பவர்கள்:

ஸ்ரீ கணேஷ்ராம்ஸ் அனலிடிக்கல் லாபரட்டரீஸ்

**For BEAUTY
and ELEGANCE**

**Use—
Century's Spun
Dyed Yarn**

AVAILABLE IN
Green, Peacock Blue,
Apple Green, Golden
Yellow, Gurn, Red &
Black in 75, 120 & 180
Deniers

CENTURY RAYON,
Industry House,
139, Churchgate Reclamation,
Bombay-400 020.

சிங்கப்பூர் பஸ்களில் நாகுகளில் அம் பெயர் தங்க உத்தரவு கொடுக்கும் 'விசை' கிடைப்பது ரொம்பக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதுவும் சிங்கப்பூர் கின்னா தாடாக இருந்து ஏற்கனவே அங்கு மக்கள் தொகை ஏராளமாக இருப்பதால், மேற்கொண்டு வேலை நாட்டியிருந்து வழித்து வரும் துணைத் தொகையை எப்படியெல்லாமோ தடுக்க அரசாங்கம் விடாமல் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டுள்ளது.

எங்களுக்கு வேண்டிய பெண், சமீபத்தில் இந்தியாவில் கல்யாணமாகி அங்கு சென்றிருக்கிறார். அவளும் டாக்டர், அவள் கணவனும் டாக்டர். அவள் கணவர் அந்நாட்டுப் பிரஜை. இவர் அங்கு போய் மாதங்கள்

அருகில் இருக்கும் மனாஷியா நாட்டுப் பெண்மகி கரவழங்குதல் கூட இதற்கு எட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டே ஆக வேண்டும்.

ஆள் கரவழங்குகிறும்பு பவர் முதலில் அரசாங்கத்திடம் 10,000 வெள்ளிகளை (கடத்த சை மாதங்களாய், பவர் முதலிடத்தைத் தொடர்ந்து 5,000மாக குறைக்க திருக்கிறார்கள்.) பொருள் செய்ய வேண்டும். வக்கீல் மூலம் இவ்வ பெண்ணை, இவ்வ நாட்டு

மனித கவனம்-13

சுவசங்கு

❖ சிங்கப்பூர் மனிதனின் குதிரை சுவசங்கு

அது குதிரை இன்னும் நிரந்தர விசை கிடைக்கவில்லை. மாதா மாதம் விசை ஆய்வுக்குச் சென்று டீஸ்ட் விசையைப் புதுப்பித்து வருகிறார். கணவர், அவனின் குடும்பத்தார் அவ்வளவும் சிங்கப்பூர் பிரஜைகளாக இருப்பதால் அவளுக்குக் கீகிரமே பிரஜா உரிமை கிடைத்து விடும் என்றுவும், அது வரை தொத்தரவுதான். இதில் என்ன வேடிக்கை என்றால் நிரந்தர விசை கிடைக்கும் வரை இவன் மாதம் ஒருமுறை விசை புதுப்பிக்கும் போது 'தான் கர்ப்பமாக இல்லை' என்றும் எழுத்தில் எழுதிக்கொடுக்க வேண்டுமாம்! பிரஜை இவ்வாற்தான், அங்கு கர்ப்பமாகி, பிரசவித்து இன்னொரு உயிரை அந்நாட்டு துணைத் தொகை போடு சேர்க்காமல் இருக்க இத்தனை முயற்சி புண்.

சிங்கப்பூரில் ஒருவர் வேலிநாட்டியிருந்து வீட்டு வேலைக்கு ஆள் அழைத்து வருவதற்கு மென்றால் பல விதிமுறைகள் உள்ளன.

விருந்து. இவ்வாறு காரணத்துக்காக கரவழங்கி நேன் என்று கூடாம்கிட்டே பேப்பர்களைப் பூர்த்தி செய்து தந்த பிஸ்ஸிர அரசாங்கம் அப்பெண்ணுக்கு வேலைபார்க்கத் தகுதி உள்ள விசையை வழங்குகிறது.

எத்தனைப் பத்தாவிரம் டாகர்கள்-என்று விளக்கிறீர்கள்?

சொல்லிநேன்.

அத்தப் பெண் கர்ப்பமாகாமல் இருக்க உத்தரவாதமாகக் கொடுப்பதுதான் இந்த பெயரிடல் பணம்! தப்பித் தவறி சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் அத்தப் பெண் கர்ப்பமாகி விட்டால் பணம் கொடுத்தா, ஒரு பெண், கர்ப்பமாக, இவ்வளவு என்பது அரசாங்கத்துக்கு எப்படித் தெரியும் என்று நாம் கேட்கலாம். சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் ரொம்ப விழிப்புடன் இருக்கிறது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை இப்படி வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளும் பெண்ணை, அவர்களின் எஜமானிகள் டாக்டரிடம் அழைத்துச் சென்று

ஊ மயேஷ்வரியின் தோஷையுடைய உயல் (தேவாதி)
மற்ற முடி பெற்ற உயல்கள் உருவாக தோஷ

இவன் சுப்பிரமணிய இலைய - எம்ம சாது? கேட்டை வாங்கி அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்!

ஐய நெருக்கம் அதிகமாகியும் தங்கியவ நாட்டை எத்தனை தூக்கிரைதவடம் சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் கட்டிக் கட்டிவை பார்க்கிறீர்கள்?

இதனால் வெளிதாட்டு பெண்டை வேலை தவையதிக கொள்ளும் ஒய்கொரு எஜமானியும் வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டு வேலைக்காரப் பெண்டைக் கண்டாணிக்கிறா.

சனிக்கிறமை இரவு பாய் பிரண்டோடு அவன் வெளியே போய் விட்டான் இவர்களுக்கு பயம் பிடித்துக்கொள்கிறது.

பிச்சே? உணர்ச்சி வேகத்தின் அங்கம் உடாகடமாக நடந்து கொண்டு விடுவது சிபர்மாரி விட்டாய், பன் ஆயிரம் வெள்ளைக்கு அல்லவா டட்டா கட்ட வேண்டியதும்!

வெளிதாட்டியிருந்து வேலைக்கு வரும் ஆள் களுக்கு இத்தனை கெடுபிடி இல்லை, பெண்டைக்குதான்!

சிங்கப்பூரின் விடுமுறைகளுக்கு உட்குப் பட்டு நேறமாவும் ஒரு மயேஷிய தாட்டு பெண்டை விட்டு வேலைக்கு உதவியாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

ரோஸாவின் எவ்விர அந்தப் பெண்ணுக்கு இருபது வயசிருக்கும். அவளுக்குள்ளே தனி பெட்டும், அட்டாசிட் பாத்திரமுடன்.

"பிச்சே ரோஸா தன்னிடம் கொண்டு வர்"

"ரோஸா அப்பிச்சே இருக்கும் காதத்தைக் கவனி, பிச்சே", "காசலின் வாய் என்று பிச்சே பார்க்க முடியுமா, ரோஸா?" என்று எத்தனெடுத்தாலும் "பிச்சே" போட்டு, ரோஸாவை மரியாதையுடனும், அங்கடனும் நேறமா நடத்துவதும். இப்படி நடத்தவென்கள் எல்லாம் நூறதான் உடத்துக் காட்டார்கள்.

குறையி ரோஸாவுக்கு விடுமுறை தான்.

அவளின் கொத்த ஊர், ரோஸேராஸ் பாரு அருவின் - சிங்கப்பூரிலிருந்து ஏழு மைல் தள்ளி உள்ள மயேஷியா பகுதியில் - இருக்கிறது. விடுமுறை தான் அன்று அங்கு காக்குக்குப் போகுதும் போவான். இல்லை என்றால் தன்புறமும் சினிமா, கூடை என்று உத்திவிட்டு வந்தாலும் வருவான்.

விட்டுக்குறையும் போன்களில் பாதிக்கு மேல் ரோஸாவுக்குத்தான். சிபேவிதர்கள், உதவுக் காரிகள் உட்குட்டும் பேசுகிறார்கள்.

மாலைப் வேலைகள் முடிந்த பின்னர் மாடியில் இருக்கும் டி.வி.வைப் போட்டு விட்டு அக் காடா என்று ரோஸாவின் உட்கார்த்து விடுகிறாள்.

ரோஸா பாடு வேலைதான்!

"இவ்வளவு உணர்ச்சிப் பொறுப்பு அதிகம் காணோ?" எங்கேயும், ரோஸா பத்தியும், சிங்கப்பூரில் விடுவது பத்தியும் அறிந்தவுடன்.

"பொறுப்புதான் ஆனால் இவ்வளவு பெரிய வீட்டை... இரண்டு குழந்தைகளைப் பராமரிக்க உதவியென்று இருக்கிறீர்கள் சிங்கப்பூர் பெண்டை இவ்வளவு பொருட்களால் வேலை

ஊ மயேஷிய உயலில் பெண்

செய்வதில்லை. குழந்தைகளை தம்பி விட முடியவில்லை. ரோஸாவிடம் இருட்டு, பொய் ஒள்தும் கிடையாது. வீட்டை அப்படியே விற்றது போட்டு விட்டுப்போகிறேன், கவலை இல்லை: இவ்வளவு என்னம் போசனை பண்ணிய பிரபல, அவருடைய பொறுப்பையும் ஏற்க முன் வர்பதன்."

அன்று இரவு உணவு உட்கொண்ட பிறகு வீட்டில் இருந்த புனைப்படங்களைப் பார்த்த வண்ணம் மேற்கூறிய விஷயங்களைப் பெரிக்கொண்டிருந்தோம்.

அப்போது, ஆப்பதில் இருந்தபின் குறிய்பிட்ட புனைப்படங்கள் எங்கைக் கைக்கடன்.

சுருக்கிரத்தில் ஒரு படகு போகிறது. அதிலிருந்து வாய் மாநிசி ஒருவரை ஆகாசத்துக்குக் கொண்டு, வயிற்றின் முடியின், அந்தரத்தில் பாராசூட் உதவியுடன் தொங்கிக் கொண்டு இருந்தான் பாறு. இப்போது நேறமாவும் இவ்வேரு படத்தில் ஆகாய காகுடன் ஆடிக்கொண்டிருந்தான்.

"என்ன நேறமா இது?" -

நேறமா விவரித்தான்.

படாஸா என்ற இடத்துக்குச் சென்று வந்து
உம் விடுமுறைக்காகச் சென்றிருந்தார்
களாம். அப்போது எடுத்த படங்களாம்.

இந்த விளையாட்டுக்கு பாரா செய்லிங் -
Pare sailing - என்று பெயர்.

“முதலில் நம்மிடம் ஒரு பாராசூட்டைக்
கொடுத்துக் கட்டிக் கொள்ளச் செய்யலாகும்.
தம்மை நீளமான கலிற் றுளியில் கட்டி, மறு
துளியை ஒரு விசைப் படவில் கட்டி, விடு
வார்க்கள். விசைப் படவு சமுத்திரத்தில் வேகம்
மாய்ப் போக ஆரம்பிக்கும். படவின் வேகம்
அதிகரிக்க அதிகரிக்கப் பாராச் சூட்டுவகாற்று
புகுந்து கொண்டு, தம்மைக் கட்டுக்கு இரு
நூறு அடிகள் மேலே தூக்கி விட்டு விடும்.
கால் மணி நேரம் படவு சமுத்திரத்தில் சீறி
ஓடி, ஆறும். அப்போது நாமும் ஆகாயத்தில்
விதந்து பறக்கலாம். ஒரு பறையவர்களை
நாம் மாறி விடுவோம் தெரியுமா? அப்பறம்
செய்ததை மென்மென்மையப் படவு குன்றுத்
தால், நாமும் மெதுவாய் உயரத்திலிருந்து
சீழே இறங்கி விடுவோம். நம் விடுப்பப்படி
தண்ணீரிலும் இறங்கலாம், மண்ணிலும்
இறங்கலாம்.”

நேரமாகிப் பேச்சு எங்களுக்குப் பிரமிப்பைத்
தந்தது. ஆறா! எத்தனை இன்ப அனுபவம்!

பிறகுதான், நமார்புக்குச் சென்று சிங்கப்
பூசைக்கடல் வற்றிய கற்றிப் பார்ப்பது என்று
நீர்மாவீர்த்தபடி, காலை பதினொரு மணி அள
வில் எங்களை பி.எஸ்.ஏ. கட்டிடத்தில் நேரமா
கொண்டு விட்டார். கடல் கற்றுலாவை
முடித்த பின்பு பாதுகாக்கும் போன் பண்ணி
ஒவ் அவர் ஆர்டிஸ்டிருந்துவிட்டுக்குத் திரும்

அவர் அங்குக்கும் புதிது. சூதாட்ட
குளிக்கப் போனார். கனரகில் அமர்ந்த
படி ஓரண்டுகில் மின் பீடித்துக்
கொண்டிருந்த ஒருவரிடம், “ஏம்ப்பா
இங்கே பெரிய மின்னல் எங்கே வருமோ?
குளியலாளர் கடிக்குமோ?” என்று
கேட்டார்.

“அதெல்லாம் ஒன்றும் வேட்கை
தான்” என்றார் மின் பீடியவரர்.

“அப்படியானால் கரி” என்று புதி
தவரர், உடைக்கக் கின்று விட்டி ஆற்றி
சிறந்தார். மின்னல் சந்தேகத்துடன்
“ஏம்ப்பா, இங்கே நிக்கலா பெரிய
மின் எங்கும் வராது?” என்று கேட்
டார்.

“வராது காரி. இங்கே இருக்கிற மூல
நெருக்கடி (மூலத்துக்கிட்டு) எங்கும்
வராது” என்று பதில் வந்தது.

ஆ. எஸ்.

பும் போது எங்களை “பிக் அப்” செய்து கொள்
வான் என்பது ஏற்பாடு.

பி.எஸ்.ஏ. கட்டிடத்தைப் - போர்ட்
சிங்கப்பூர் அதாரிடி கட்டிடத்தை-புதுசாய்க்
கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் முழு
கட்டிடமும் தயாராகவில்லை.

நாங்கள் செல்ல இருந்த துறைமுகப் பல
னத்துக்கு நேரம் இருந்ததால் பி.எஸ்.ஏ.,
கட்டிடத்தை ஒரு சுற்று சுற்றினோம். கால்
வறித்து விட்டது. அத்தனை பேர்க-

உயரமாக எங்கேவிட்டார்கள் ஒவ்வொரு
மாடிக்கும் பொருத்தி இருக்கிறார்கள்.

இரண்டாம் மாடியில் பல கடைகள்,

கட்டம் அதிகம் இல்லாததால் ஒரு கடைக்
காரரிடம் பேச்சுக் கொடுத்தோம். கடை
வாடகை மாதம் 1,500 வெள்ளியாய்,
பீரோக்கள், அலமாரிகள் முதலியவர்களை
அளக்க அங்குக்கு 8000 வெள்ளிகள் ஆவீன
வாய். இத்தனை செலவு பண்ணிவிட்டு இப்
போது 8 குட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோ
ன்று எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது.

ஆனால் அவருக்கு அப்படி இல்லை. “இன்னும்
ஆறு மாகம் இப்படித்தான் இருக்கும் -
அப்பறம் விவாபாரம் குடு உண் விடும்”
என்றார் சிரித்துக் கொண்டே.

அந்த ஆறு மாகத்துக்கு வாடகை, இதர
செலவுகளுக்கு வருப்படி?

“சின்ன மின்னப்போட்டுத்தானே பெரிய
மின் பீடிக்க வேண்டும்” என்று அவர் சொ
ன்னதைப் பிற்பாடு பாதுகாவு ஆமோதித்தான்.

பி.எஸ்.ஏ. கட்டிடம் இன்னும் ஆறு மாகத்
தில் பிரம்மாண்டமாக ஆகி விடுமாய், துறை
முகத்தில் இறங்கும் அத்தனை விவாபாரிகளும்
இந்தக் கடைகளில் தான் விவாபாரம் செய்
வார்களாம்.

“அந்த ஆள் பணம் ஏகமாய் செல்வார்.
நீ வினாய் கவனிப்பாது” என்றான் பாது.
கடைக்காரரிடம் பேசின பின்பு சீழே
இறங்கிப் போனோம்.

கமாராள் படவில் சவாரி இருக்கும் என்று
எதிர்பார்த்தவளுக்கு இனிமையான ஏமாற்
றம்.

அது ஒரு குட்டிக் சுப்பர்!
இரண்டு தளங்களைக் கொண்ட அக்கப்பல்
கிளம்பியது. மெதுவாய்த் தண்ணீரைக்கிழித்
துக் கொண்டு சிங்கப்பூர் கடற்கரை ஓரமாய்
வலம் வரத் தொடங்கியது.

இதமான் காற்று, அசைந்து செல்லும் சுப்
பர், தாரத்தில் தெரிந்த சிங்கப்பூரின் விண்ணை
முட்டும் கட்டிடங்கள்.

காலமணி சென்றிருக்கும்.
நிலவாயம் கடைப்பொழுதிச் சுறுப்பாகி,
உடைவென்று பெருமளவு.

தாங்கள் இருந்த இடத்தில் காரல் அடித்த
தால் சிழிதளத்துக்குப் போய் ஏற்கனவே
சிலர் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் உட்கார்ந்
தோம்.

இரண்டு ஆண்டுகள், இரண்டு பெண்கள்,
எல்லாருக்கும் 80-93 வயசு இருக்கும்.

தாரப்பரை அண்டய இன்னும் முக்காய்
மணி நேரம் இருந்தது. பக்கத்து வீட் பெண்
பணி தானே வயி என்னிடம் பேசத்
தொடங்கினார்.

பேச்சு எங்கெல்லாமோ போய் விட்டுத் திரும்பென நான் எல்லாம் எதிர்பாராத கோணத்தைத் தொட்டது. பீஸிங்ஸ் என்றவர் பீஸிங்ஸெய்ம்மீய் நடத்ததைச் சொன்னார்.

"பீஸிங்ஸெய்ம் நாட்டு" ஆவி வைத்தியர்" கப்பல் பற்றி (Fish and ship disease) நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். நாங்கள் அனைவருமே சிவ்ஸ்தை விபாதிக்கலாம் அவன் கைப் படுவதால் அந்த வைத்தியம் செய்து கொள்வதற்காக அங்கு போனோம். எனக்கு கண்களில் கொளாது. மாரித்தாவுக்கு வயிற் றில் அய்சரி. ஸாண்ட்ராவுக்கு முழங்கால் வலி. நாரித்துக்கு வயிர் நாட்டு விடிஸ்" என்று ஒவ்வொருவரையும் குறிப்பிட்டு விபாதிவை விவரித்தார்.

இந்த ஆவி வைத்தியர்கள் கத்தி இவ்வி. வதவல் இவ்வி ரண சிவ்ஸை செய்வதில் கவலவர்களாம். மாரித்தாமரீய் இவ்ளுக்கு இவ்வி விபாதி என்று அறிந்து வேறும் எவ்வாறேயே குணப்படுத்தி விடுவார்களாம்.

"நாங்கள் பங்கிபோ என்ற இடத்தில் உள்ள ஜூனீவிதா என்ற வைத்தியரைப் பார்த்தோம். அரை முழுவதும் ஏகசிராஸ் படங்கள் சிலங்கள். மாரித்தாவுக்கு வயிற்று வலி என்று மரபெஞ்சில் படுக்க வைத்து இரண்டு அவிஸ் டெண்ட் பையின் படிக்கும் தோற்றத்தில் வேறும் கைவால் வயிற்றைக் கீழி. ஜவ்வு போன்ற கைப் படுகியை எடுத்து வெளியே போட்டார் ஜூனீவிதா - ஒரே ரத்தம். அப்புறம் பாலங்கள். வயிற்றைப் பார்த்தால் செட்டி வதும் தெரியவில்லை. ஒட்டிவதும் தெரிய வில்லை. கோட்டால் ஆவி செய்வதால் இப்படித் தான் இருக்கும். என்வினார்கள். என் கண்ணில் தான் ரத்தம் பார்த்தேன். என் கண்ணிலிருக் கவரின் சாய்த்து நிற்க வைத்து எங்கிருந்தோ கறுப்பாய் உருண்டைக் கல் ஒன்றை எடுத்தார். எல்லாம் அசிவமாய் இருந்தன..."

எனக்குத் தலைவலி கற்றியது. "கையால் ஆபிரெஷ்? ரத்தம்?" காயத்தின் வடு இவ்விய?"

"உங்கள் கண்ணிலே தேவலியா?" என்றேன்.

"ஓ வெய். தேவலி!" - இதுதாழிகை வாயை மூடிக்கொண்டிருந்த நாரிமன் குறுக்கிட்டார். "எல்லாம் கத்த வம்பாக் என்றுதான் எனக்குத் தென்று கொடு. ரத்தப்பாகத் தெரிந்தது ஏதோ சராயம். அந்த ஸ்ரேய் பாதிநி சை அப்பா என் கைலில்

ஜப்பானில் ஜோஷிங்க் உயர்கள் அதிகமாகி விட்டார்கள். நம்மொரு முக்கிய விதிகளிதும் இரவு நேரங்களில் அவர்களைக் காணலாம். சிலர் தவிர்க்க அறுவலக்கைக் கையதிருக்கிறார்கள். சில திறுவலக்கை, தங்கனிடம் வேலைக் காக விண்ணப்பிக்கும் மனிதர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் ஜோஷிங்க் ஸிடம் கொடுத்த அவர்களுடைய எதிரி காலம். தங்கள் திறுவலத்திற்கு அவர் விவரமான இரப்பார என் பன் போன்ற விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுந் அளவுக்கு அங்கே ஜோஷி ஸ்க் மனிதது விட்டது.

—இதி பரீட்சை இடைநேரகாலம் ஆகி. எம்.

கொடுக்கச் சொல்வேன். மறுத்துவிட்டார். தொத்து விபாதி கிருபிகள் பரவும் என்று. கண்டிப்பாய் அது சூயிசுகம்தான் - ஏமாற்ற வேலை" என்றார்.

"அப்போது என் கணவரி் குறைத்ததற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறாய்?" -

"ஆ ஆர் பிரெயின் வாக்ஷட் - தட்ஸ் ஆல்." அவர்களுக்குள் இரண்டு கட்சிகள் இருந்த தால் வாதங்கள் வளர்ந்தன.

நம் நாட்டில் அகஸ்ஸியா தாடி ஜோஸியம் படிப்பவர்களின், அகஸ்ஸிவரைக் கொண்டு முனிகை போடச் சொல்வி நோய்களிக் குண மாகக்குறிமேன் என்று சொல்லும் பவரின். நினைப்பு என் நினைவில் தாண்டவமாடிவது.

தம்பிஜெஸ் தெய்வம். இயலாவிட்டால் கம். என்வித மாநிரிதாது இந்த விஷயங்கள்?

வம்" கவத்தில் எனக்குப் புரியவில்லை! (தொடரும்)

குழந்தைகள் கவிதை அடி. கவிதை அல்ல அல்லக்களிடம். "உங்கள் சீயோ ரே ஒன்று வேண்டுக லுவ" என்றேன்.

"ஒன்? என்னை மரட்டி கவக்கப் பெசுறிக்களை?" என்றார் அவர்.

"ஆமாம் லுவ, உங்களை எட்டத்தின் மரட்டி கவக்கப் பெசுறிக்களை. கண்ணடி போட எட்டத்தின்"

நான் கேட்டதைத் தற்கில் என்னை அழைத்துக் கொண்டு கடை சித்யகு வந்தார். பிம்பென ஒரு போட்டோ ஸ்டூடியோவிற்குள் துறைந்த அவர், என்னையும் இழுத்து அருகில் அமர்த்தி போட்டோ எடுக்க வைத்தார்.

"என்னை மட்டும் ஏன் மரட்டி கவக்க வேண்டும்? உங்களையும் சேர்த்தே மரட்டி கவக்கலாமே" என்றார் அவர்

"படங்களின் அறிவுரை பயன்படாது!"

"பேர் மகன் வந்தான் பொருள் தேடித் தந்தான்"

இன்றும் காலை ஒளித்துக் கொண்டிருக்கும் பாடல், எப்பொழுதும் பாட்டின் அடித்துக்கொடுப்ப அழகாகப் படமாக்குவதில் கிருப்பமுள்ளவர் ராமண்ணு, அவரை அணுவி உரைவாடியபோது கூறினார்:

"இந்தப் பாட்டின் வரிக்குக் கேட்பக் காட்டி வணமத்துப் படமாக்க விரும்பினேன். பணம் கால்க்கும் மரம் என்று சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோம். அதுவே பெண்ணை மாறிப் பட்டைதரவே உடையாக அணிந்து நடந்து வந்தால்? அதை கற்பனைதான். ஆனால் படத்தில் வெற்றிக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாயிற்று என்பதை மறுக்க முடியுமா? நூறு ரூபாய் கொட்டுக்களை உடையாகத் தைத்து, நடிக்க விடாமல் வசித்துவருகிற அணிவித்தோம். ஒரு பணம் கால்க்கும் மரம். அதிலிருந்து சிவ்வாறாகக் கிழித்து விடும் கொண்டிருந்தேன். பிறகுமாண்டமாள் அணியில் இந்தக் காட்சியை அமைத்துப் படம் எடுத்தேன்."

"எம். ஆர். ஆர். வாக இந்தப் படத்தில் ஏழு வேடங்களில் நடிக்கிறார். அவருக்கு நேரடியாக வரும் சக்கரம் தடிப்பது ஏழு வேடங்களில்தான். இந்தப் பதினாறு வேடங்களும் ஒரே இடத்தில் சந்திக்கின்றன. காட்டு பாடுகின்றன. ஒளிப்பதிவுத் துறையில் சாதனை என்ற சொல்லுக்கு ஒரடி மேலேயே போய் விட்டோம் என்று கூறலாம்."

"ஒரு அம்பாவிடிக் கார் புதை மணலில் தொலைச் சிறுக்கிறது. இவ்வாறுபோல் உண்மையாகவே படமெடுத்தேன். இந்தியாவிலேயே இதுவரை யாரும் இதைச் சாதித்ததில்லை."

"இப்படத்தில் வரும் சேலர் நாடகம் என்றமே வரைப் போல் நோவிக்கும். காரணம் சிவாஜிகணேசனின் சிறப்பான நடிப்புத்தான். எல்லா நகரங்களிலும் 100 நாட்கள் ஓடிற்று. இது வெளியான அன்றேதான் சிவாஜி யின் "எங்கிருந்தோ வந்தான்" என்ற மற்றொரு படமும் வெளியாகியது. இரு படங்களும் ஒரே சமயத்தில் 100 நாள் விழாலைக் கொண்டாடின. ஒரே மேடையில் இரு தயாரிப்பாளர்களும் இணைந்து சிவாஜியுடன் தொன்றினர். இவ்வளவு சிறப்புக்களும் பெற்ற "சொர்க்கம்" படம் தான் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது."

"உங்கள் படங்கள் எல்லாவற்றிலும் பொழுது போக்கு அம்சம்தான் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது ஏன்?"

"சினிமா மீடியமே பொழுது போக்குக்காகவே இருப்பது தான். இரண்டரை மணி நேரம் மனிதன் தன் கலிலகளை மறக்கவும், மகிழ்ச்சியாகப் பொழுது போக்கவும் வரி வகை செய்வது தான் நமது கடமை."

"அப்படி யென்றால் படங்களில் எல்லாச் சேவை இல்லை என்பதற்காக?"

"எங்கேய் பொறுத்தவரை படங்களில் தேவையிலிவ்வதான். படத்தைப் பார்த்துத் திருத்திருக்கும் மனிதன் என்பது நம்ப முடியாத ஒன்று. தவறான செய்கைகளையும் வலுநாற் சம்பாதிக்கின்றன சினிமாஸ்தீ"

ராமண்ணு
பேட்டி

“தொக்கம்” படத்தில் சிவாஜி, விஜயலக்ஷ்மி

பார்த்து மனிதன் கெடுவதும் இயல்பே. படம் களின் மூலம் உயர்த்த வட்சியம் அல்லது ஒரு கருத்து வெளியிடப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையேயில்லை.”

“அப்படிப் பார்த்ததால் நீங்கள் விபாரிமுலா டைரக்டர் ஆகி விடுகிறீர்கள் இல்லவா?”

“கண்டிப்பாக இல்லை. விபாரிமுலா என்பது இயல்பான பாரட்டுக்கள், இயல்பான கேளிக்கை நடவடிக்கைகள், இயல்பான சண்டைகள், இயல்பான சோகக் காட்சிகள், இயல்பான காதல் கவச்சிகள் என்று அமைப்பதில் இருக்கிறது. என்னுடைய படங்கள் எல்லாமே பொழுது போக்கு அம்சங்கள் நிரம்பப் பெற்றுத்தான் என்றுமே இந்த வளரமுறைக்குள் அடங்காது, என்னுடைய படங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒய்வொரு மாதிரியானது. வெவ்வேறு கதைபயம்சம் கொண்டது.”

“உங்கள் கூற்றுக்கு மாறாக இருக்கிறதே மூன்றெழுத்து. “நான்” படத்தில் பல்வேறு விதமான சாயல்களும், பாதிப்புக்களும் மூன்றெழுத்தில் இருக்கின்றனவே?”

“உண்மையாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் நான்தான். எவது விவியோகஸ்தர்களுடான். “நான்” படம் வெவ்விவிழாக் கொண்டாடிவது. இதன் விளைவு

எங்கே எல்லோரும் சேர்ந்து “நான்” படம் போவவே வேறு ஒரு படம் தயாரிப்பவர்கள் என்று வற்புறுத்தி ‘மூன்றெழுத்து’ தயாரிக்கச் செய்து கெடுத்தார்கள். அன்றுதான் முதலும் கடைசியுமாக நான் விவியோகஸ்தர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டது. அதற்குப் பிறகு நான் அவர்கள் பேச்சில் உள்ள நல்வளமுறை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு மத்ததை நிராகரித்து விடுவேன்.”

“படாடொபமாகச் செட்டுக்கள், பிரமிக்க வைக்கும் காட்சிகள் இவை உங்கள் படங்களில் அதிகம் இருப்பதற்கான காரணம்?”

“பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்கு முது கெடும்பே பிறும்மாண்டபான் ஜோடிக் கூறும், படாடொபமாக் காட்சிகளும் தரணை, மக்களை மகிழ்விப்பதுதான் எனது குறிக்கோள். அத்தக் குறிக்கோளில் முதல் படி மல்க்க வைக்கும் செட்டுக்கள், சமீபத்தில் நான் எடுத்து வெளியிட்ட “குப்பத்து ராஜா”வை என் படம் என்று ஒப்புக் கொள் ஏவே பவர் மூத்தனார், காரணம் என்னுடைய முத்திரைகள் என்று அவர்கள் நினைக்கும் பிரம்மாண்டமான காட்சி ஜோடிகள் அதில் இல்லை என்பதாலோ என் னவோ?”

என்கட்கு எய்த கேசுங்கள்!

ஏப்ரல் 14, கோடைச் சிறப்பிதழில்
அகஸ்தியன் எழுதிய கதைக்குப்
பதிலளிக்கிறார் அவர் மனைவி.

“என் அப்பா கமலா... அவங்க வீட்டுக்குப்
போன அப்பா இன்னும் வரவில்லையே” என்று
என் அம்மா கேட்டாள்.

“ஆமாம்” என்று பொதுவாகச் சொல்லி
விட்டு அப்பா வரலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

என் கல்யாண விஷயமாக தான் ‘இடத்’தைப்
பார்க்கப் போயிருந்தார் அப்பா.

கமலர் பதிலெழு மனைவிக்கு அப்பா விவரிக்க
விவரிக்க வந்தான்.

“கமலா, பிஸ்தா வீட்டார் இன்னதற்குப்
பெண் பார்க்க வருகிறார்கள். சாயங்காலம்
நாலு மணிக்கு” என்று என் அப்பா.

“எத்தனை பேர் வருவாங்க..”

“மூன்று நாலு பேர். எல்லாம் ரெடி பண்
துங்க..”

அன்று மாலை என் கணவர் (அந்தச் சம
யத்தில் ‘பிஸ்தா’) நான் அண்ணா மன்னி.
அவர்களின் குழந்தைகளுடன் வந்தார்கள்.

அப்பா வரவேற்றார். அம்மா பதிலி,
சொஜி கொடுத்தாள்.

என் மாமத்துவர், “என்ன பதிலி உருகிக்
கிழங்கா... வேண்டாம். பதிலி என்றால் வெங்
சாயத்தில் போட வேண்டும்” என்று. ஏதோ
தேறாட்டலுக்கு வந்த இருக்கிறோம் என்று
அவர் திணைப்பு!

அவருடைய குழந்தைகள் பதிலி தின்னும்
போட்டியில் கலந்து கொண்டது போல் வாரி
வாரிச் சாப்பிட்டன. என் கணவர், “சாப்பிடு
கக் கொஞ்சம் ஷுகர் வேண்டும்” என்றார்.
“பெண்பார்க்க வந்தார்கள் சாப்பிடு சாப்பிடு
வந்தார்கள் சாப்பிடு, சரியான வயிற்றுப் பட்டாள
மாக இருக்கிறார்களே” என்று என் கண்க
கெடுகவேண்டு என்று என்னிடம் கூறினார்.

“பெண்ணை வரச் சொல்லுங்கள்!”
என்றார் என் மாமத்துவர்.

“இதோ வந்துவரு... புடவை கட்டிக்
கொண்டிருக்கிறாள்” என்று அம்மா சொன்
னதும் -

“புடவை கட்டிக்காமல் சிப்பராக்
போட்டுக் கொண்டுவந்தாளுமே பரவாயில்லை”
என்று என் கணவர் ஜோக் அடித்தார்.

அப்போது ஆரம்பித்த மகா அபத்த
ஜோக்குகள் இன்றும் - 25 வருட இருமண

வாழ்க்கைக்குப் பிறகு - என்னை விட
வில்லை!

அவ்வரத தொடர்ந்து அவருடைய மன்னி
“எங்க மச்சிலர் பெரிய எழுத்தாளர்” என்
றார். பின்னும் எங்குத் தெரிந்தது இவர்
‘பெரிய’ எழுத்தாளர்தான் என்பது. அதா
வது கொட்டை கொட்டையாகப் பெரிய
எழுத்தாளர்தான் அவர் எழுதுவார்!”

“பெண்ணைப் பாடச் சொல்லுங்கள்”
என்றார்கள்.

நானும் ஒரு கல்யாணி ராக நியாகராஜ
சீர்த்தியையப் பாடினேன். பாடி முடிந்ததும்
என் கணவர் “எனக்குத் நியாகராஜர் கிருதி
என்றால் பிடிக்கும். அதில் ஒன்று பாடச்
சொல்லுங்கள். கல்யாணி ராகத்தில் பாடி
னால் தவறு” என்றார்.

தான் பாடி முடிந்ததும், “பேரப் செட்
டர் போடுகிறேன்” என்று சொல்லி விட்டுப்
போனார்கள்.

மறுநாள் கடிதமாக வந்தது. எப்பனின்
அம்மா அப்பா அதைத் என்று ஏழெட்டுப்
பேர் பெண்ணைப் பார்க்க வருவார்கள் என்று.

மறுபடியும் பதிலி, சொஜி பண்ணினால்
அம்மா.

எல்லாரும் வந்தார்கள். அதைத் ஒரு
முறை பூவை என்னிடம் கொடுத்தார்.
“பஸ் ஸ்டாண்டில் தான் பூ கிடைத்தது.
எவ்வோருக்கும் கொஞ்சம் தண்டு போட்டுத்
கொடு அம்மா” என்றார்.

மொத்தம் எட்டுபெருக்கு ஒரு முழம்
பூவைத் துண்டுபோட்டுத் தரச் சொல்கிறார்!
ஆகா. தாராளம் என்பதற்கு மறுபெயர்
என் கணவரின் அத்தைதான்!

இவர்கள் பார்த்து விட்டுப்போன பிறகு
பிஸ்தாவின் மாமா, மாமி என்று ஏழெட்டுப்
பேர். பெரிய அண்ணா மன்னி என்று
நானிந்து பேர். அவர்கள் வீட்டு மாப்பிள்
கிளன் என்று மூன்று பேர், யாரோ சித்தப்பா
சித்தி என்று ஐந்துபேர் - இப்படியும் பல
குழுக்கள் வந்தன.

“இப்படியே பட்டாளம் பட்டாளமாக
வரும் என்று தெரிந்திருந்தால் இவ்வோ
ருகளைக் கிழங்கக் மொத்தமாகப் பதிலி

ஓ! ஆர் அகஸ்தியன்ஸ் ஃப்ரண்ட்ஸ்!
மாமீ... மாகியந்தானே
யின்னை வீடு?

பெயர்ப்பு அளவு நாடாடை நல்லவையாக கேள்
புள்ளி... வாய்த்து நக்கையாம்" என்றே
அம்மாவிடம்.

அருகிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் "ஏன்
வளவு சவரன் தனாக?" என்று கேட்க மறக்க
மாட்டார்கள். அவர்கள் குடும்பத்தைப்
'பொன்னுக்கு வீட்டு' நோய் விடாமல் பிடி
தடுத்தது!

ஒருவராகக் கவிபாணம் நிச்சயமாகிற்று -
"ரொம்ப சிம்பின் மேரேஜ் போதும்" என்
றார்கள். 'சிம்பின்' என்ற வார்த்தைக்கு
அவர்கள் அகராதியில் வேறு அர்த்தம் -
என்பது எங்களுக்கு விளரவில்லை புரிந்தது.

செவ்வையில் உய்கை ஒரு குறிப்பிட்ட சத்தி
ரத்தில் கல்பாணத்தை நடத்தலாம் என்
றார்கள். அதுதான் செவ்வையிலேயே வாடகை
அதிகம் வாங்கும் கல்பாண மண்டபம்
என்று தெரிந்தது. சிலைதான் சிப்பனின்
என்றார்கள். பிரபலமான விதவானின் பாட்
டுக் கச்சேரி என்றார்கள்.

சீதிரம் பெரிவதுதான். ஆனால் எங்கள்
செவ்வில் செவ்வைக்கு பீக்கிங் வந்தவர்கள் -
அவர்கள் மலிதர்கள் - ஏராளம். நாங்கள்
போய் இறங்கு முன்பே அவர்கள் உறவி
னர்கள் வந்துவிட்டு வரவை ஆவென்று
திறந்து வந்தவர்களைக் கொண்டிருந்தனர். பரிப்
பட்டாளம்!

சாப்பிட்ட கையொடு செத்த காவேஜ்.
உயிர் காவேஜ் என்று புறப்பட்டுவிட்டனர்.

"நிதும்பி வர நேரமாகுமா?" என்று
கேட்டபோது "காப்பி டைபுத்துக்கு வந்து
விடுவோம்" என்றார்கள். அவர்களுடைய கடி
காரம், காப்பி டைம் இடமில்லை என்பது
பாட்டு டைம் என்றுதான் காட்டுமோ?

இவர்களைத் தொடர்ந்து கமார் எட்டு
புத்த இளைஞர்கள் அட்டகாசமாக வந்
தார்கள். "ஓ! ஆர் அகஸ்தியன்ஸ் ஃப்ரண்ட்ஸ்"

சிவந்தம்
ஷூர்
ஓய்ந்தம்!

என்றுகள். ஆட்டிப் பிள்ளைகளின் பெற்ற
வர்கள் பிரண்டைவைத்தான் கட்டிக்
கொள்ளலென்றும். வேதான உலகம் பாதாள
பைரன். ஆகிய படங்களில் நடிப்பதற்கு
ஏற்ற மூலவெட்டு.

அவர்களில் சற்று வயதானவராக இருத்
தவர் - பெயர் ராம்குமார் என்று பிள்ளை
தெரித்தது - அவர் என்னைப் பார்த்து "மாமீ,
மாகியந்தானே பின்னை வீடு, நாங்கள் மேலே
போகிறோம். ஒரு ஹூக்கானம் தாங்கோ.
அப்பறம் ஒரு பக்கெட் காப்பி அனுப்புகிறோ"
என்றார். விதவர் மாமிரி இருந்த அவர் என்னை
மாமீ என்றார்!

மேலே செவ்வையில் கச்சேரி ஆரம்பித்து
விட்டார்கள். ரம்பி ஆட்டம், அகஸ்தியான
வாராவது அரை பக்கெட்டை அனுப்பி வெத்
திலே சிலை கேட்பார்கள். இல்லாவிட்டால்
காப்பி. அவர்கள் சாப்பிட்ட வெத்திலை நாளை
ஆடுகள் எட்டு நாள் சாப்பிட்டிருக்கும் என்
றும் பார்த்துக் கொள்ளும்கொண்டே.

அப்போது உட்கார்த்தவர்கள், கல்பாணம்
முடித்து சீதிரத்தைக் காசி பண்ணும்போது
தான் ஆட்டத்தை முடித்தார்கள்.

பிற்பகல் நாலு மணி
வாகடில் பின்னையும் மற்ற
வர்களும் வந்தார்கள்.

“எங்க மனுஷா பெண்
கிணப் பார்க்கணும்” என்று
சொல்லி அணுப்பினார்கள்.
கவியாணத்துக்கு மூன்பே
ரும்பல் ரும்பலாக வந்து
பார்க்கத் திறரும் பாரிக்
காதவர்கள் வேறு இருக்க
முடியுமா என்று எங்க
ளுக்குச் சந்தேகம்.

நான் போய் பின்னேல்
அடக்கவொருக்கொகை.

அவ் வள வு த ன் .
கமெண்ட் அடிக்க ஆரம்
பித்தார்கள். “தம்ம எல்லி
மாநிரி இருக்கிருன்” என்
றான் ஒரு மாயி. (கங்கி
விட்டத் தட்ட நிருஷ்ட
புஷணிக்காய் படம் மாநிரி
இருப்பவன்!) “மாநிரமும்
இங்கில ஒண்ணும் இங்கில,
சறுப்பில்தான் சேர்த்தி.
தம்ப லையன் கடைவியல்
ஒரு ப்ளாக் ப்ளூட்டியை
செலக்ட் பண்ணி இருக்
கிருனோ!” என்றான் ஒரு
தக்கப்பல் நங்கை. “மூக்கு
கொஞ்சம் சப்பைதான்”
என்று கமெண்ட் அடித்த
பெண்ணின் மூக்கில் மேல்
ஒரு குத்த லிடனாமா
என்று தொன்றியது. அப்
போதே தீர்மானித்து விட்
டேன். இவர்கள் ழீட்டிய

சாதுவாக இருந்தால் சாப்பிட்டு விடு
வார்கள்! நாம் தக்கப்படி மாநிலிட வேண்டும்
என்று!

“மாநிரி அழைப்பு மாடிவிலிருந்து
நீடு ஊரதுக்கு வர வேண்டியதுதான்!
பரவாயில்லை. விட்டுக்குள்ளேயே இருந்தா
றும் ஒரு சம்பிரதாயத்துக்குப் “பாண்ட்”
வைக்க வேண்டாமா?” என்று செட்டது
பின்னை விட்டுக் கிழம்.

பின்னை அழைப்பு நடத்தது. சிறு வந்த
பின்னை விட்டார் அணவருக்கும் சாப்பி சப்ளை
நடத்தது. அது அவர்கள் விட்டுப் பழக்க
மாம். எங்கேயோ ணைப் பவணம் செய்து
விட்டு வந்த மாதிரி மகா அணுப்பின் காப்பிக்
குப் பறந்தார்கள்.

என் கணவர் “கொஞ்சம் ஷூலர் வேண்
டும்” என்று மறக்காமல் கேட்டார். அத்
துடன் புரொஜெக்டிடம் “சிக்ரம், சிக்ரம்
ஆகட்டும்” என்று அவசரப் படுத்தினார்.
ஏதோ பவ அவசர ஜோலிகளுக்குள்ளேயே
கவியாணம் செய்து கொள்ள வந்தவர் போல்
தத்தலித்தார். அவசரத்துக்குக் காரணம்,
மாடி கோஷ்டி ரம்மியின் ஈரப்பதாத்!

சிக்ரகாஸ்ச் சிக்ரவாஸ்கள்

நான் காவியில் பெயர் படித்துக்
கொண்டிருக்கும் பொழுது என்ன
ஒன்று வந்து வந்தது வயிறு வயி
என்று சொல்லி அது தூங்கித்தான்.
நான் அவளை மொதலானம் செய்து,
“வயிறு காஸி. வயிற்றுப் ஒன்றுமில்லை.
அதனும்தான்” என்று கூறித் தானா
கிடம் அணுப்பி கைத்தென்.

அன்று மணி என்ன சந்திரனர்கள்
என் விட்டுக் வந்திருந்தார்கள்.
எவனும் என் கூட இருந்தான். மேலிக்
கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருவர்
தனக்குக் கொஞ்ச நாட்களாகத் தன்
வயி அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கிறது
என்று சொல்லி கொண்டிருந்தார்.
அதைக் கேட்டு கவயன். கடனோ,
“தனக்கு தன் காவிய் பிராசுரிக்கிறது.
தனயில் ரண்டுபே இயிலை. அதனும்தான்”
என்று நான் காவியில் அவ
கிடம் கூறினதை கைத்துக் கொண்டு
கொண்டான். அக்குக்கு என்னமோ
மாநிக் ஆகிவிட்டது. ஆனால் நான் விஷ
கததை விளக்கிப் பிறகு மொதலான
மட்டத்து சிக்ரதா... வெ. மூப்பதாத்

விடிய விடியச் சிட்டு
-ஆடிக் கொண்டு குத்த
வளரக் கிணப்பி முகர்த்த
மேடைக்கு வரச் செய்வதற்
குள் பெரும் பாடாஸப்
போயிற்று. சிட்டியில் ஏல்
பட்ட சஷ்டமாம்.

முகர்த்தத்துக்குப் பிறகு
எங்கள் உறவினர்கள் சாப்
பிடப் போன பொது
கிட்டத் தட்ட. எல்லாமே
காவியாகி இருந்தது.

சாமையல்வார சேக்க
என் அம்மாவிடம் கொல்
லிக் கொண்டு குத்தார்.
“சிக்ர” விட்டுக்காரர்
களுக்கு வயிறு, குழத்த
வளர இருக்கு. என்ன
மாய்ச் சாப்பிடுகிறார்கள்;
இத்தனைக்கும் சாப்பாரில்
ஒரு கல் உப்பு ஜாஸ்தி
போட்டேன்... சாப்பிட்ட
யிதிக்கு டயன் - காரி
யரில் வேறு எடுத்துக்
கொண்டு போனார்கள்.
வாரோ - நிருவகவிகேணி
மாமாவக்கு. எழும்பூர்
அத்தனைக்கு, பாரிக் டயன்
பாட்டிக்கு என்று!”

ரீதிரி பூரா சிட்டா
டிய இவர் தாங்கிவழித்தார்;
அத்தத் தாங்குமூலிக் கிண
இவருக்குப் பிறவிவிரையோ
வந்திருந்த வரப்பிரசாதம்!

“என்வ் கவயா, நான் பெரிய தாவல்
எழுதப் போகிறேன். ஒரு இவர் - அவனுக்கு
ரொம்ப இது. ஆகவே அவன் மெட்ராஸுக்கு
வரான், நடுவிலை என்னுட்க என்னும்...”
என்று அவருக்குப் புரியாத கதைையைக் கொஞ்
சம் கூட எனக்கு விளங்காத முறையில் கூற
ஆரம்பித்தார்.

கவியாணத்தன்று புது மனைவியுடன்,
நான் எழுதப் போகும் கதைையைப் பற்றியா
பெயசார்கள்? ஒரு சிவன் விஷயம்! அன்றி
வீருந்து இன்றுவரை நான் எழுதப் போகும்
கதைகளை ஆவிரக் கணக்கில் சொல்லிவிடுகி
றாரே தவிர ஒரு கதை கூட எழுதிய
தில்லை!

அது மட்டுமல்ல, அம்மானைக் கேட்டாமல்
தும்மக் கூடமாட்டார். உதாரணமாக
சீபென் போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்
றும் அம்மானைக் கேட்டுத்தான் போட்டுக்
கொள்வார். அதே பழக்கம் இன்றைக்கும்
யின் விதிவையப் போட்டுக் கொள்ள வேண்
டும்போது, தன் பெண்ணைக் கூப்பிட்டு,
“ஆனந்தி, புழுக் கமக இருக்கு;
அம்மானைக் கேட்டு சீபென் போடு”
என்பார்!

விங்கே போகிறோம் ?

(குடும்பக் கட்டுப்பாடு இந்துதொழிக்கு மிகவும் அவசியமான அம்சம். பிரபல கைப்போது மருத்துவப் பிரமநி வக்ஷி அபூர்வமே அகங்கைச் செறிதனை இந்துதொழி சம்பந்தமாகக் கேட்டபோது...

கேள்வி: 'காசெக்டமி' செய்து கொள்வதால் சில ஆண்டுகளுக்கு மீது விவாதிக்கும். நாம் பூத் தளர்ச்சி போன்ற சில மாநிலங்களும் உண்டாவதாகக் கூறுகிறீர்களே?

வக்ஷி: அது மிகவும் அபூர்வமாக நடப்பது. திறமைவான் மருத்துவரால் சிறப்பாக இந்த அலுவலகச் சிவிக்சை செய்யப்பட்டால் எவ்வித கொள்தும் வராது. மிகவும் உலம்பமான அலுவலக சிவிக்சை இது. மாறாகப் பெண் களுக்கு 'டிபூ பெக்டமி' ஆபரேஷன் செய்வதுதான் கூடான மானது.

கேள்வி: 'காசெக்டமி' ஆபரேஷன் செய்து கொள்ள ஆண்கள், சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தங்கள் விருப்பினால் இந்த ஆபரேஷனை மாற்றி விட்டி மறுமடியும் அவர்கள் குழந்தைகளைப் பெறத் தகுதியானவர்களாக முடியும் என்று கூறுகிறீர்களே?

வக்ஷி: உடற்கலையுடையதில் இது சாத்தியமானதுதான். ஆனாலும் இனி குழந்தை வேண்டாம் என்று முடிவெடுக்கும் சமயம் இந்த ஆபரேஷனைச் செய்து கொள்வதுதான் சரியானதாகக் கருதுகிறேன்.

கேள்வி: உணவன் 'காசெக்டமி' செய்து கொள்ள வேண்டுமாயின், ஆபரேஷனில் உள்ள கோளாறுகள் அவனது மனைவி மறுமடியும் கருத்தரிப்பதற்கு வாய்ப்பு உள்ளதாக அறிவிக்கிறீர் இம்மாதிரி ஏற்பட்டால் உணவன் மனைவியைப் பற்றிச் சந்தேகமும் குழந்தை உண்டாகுமே!

வக்ஷி: 98.5 சதவீதம் இம்மாதிரி ஆபரேஷன் தோல்வி அடைவதில்லை. எங்கோ ஒருவருக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டாலும் பரிசோதனைகள் மூலம் அவரது நிலைபற்றி விளக்கம் பெற முடியும். எனவே விவசந்தேகங்களையும் போக்கிவிட முடியும்.

கேள்வி: கருச்சிதைவு செய்து கொள்வது எட்ட பூர்வமாக அனுமதிக்கப்படுகிறதே! இது எவ்விதத் தில் சரியானது என்று கருதுகிறீர்கள்? இதை வறும் கொடுக்கப்பதில் ஓர் உயிரைப் பற்றிக் மனிதனுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?

வக்ஷி: கருச்சிதைவை தானும் ஆதரிப்பவன் இயல்புதான். எவருக்கேனும் கருச்சிதைவு

அபார்ட்ஷன்கள் அவசியம்தானா?

செய்யும்போது என் மனமும் பாடுபடத்தான் செய்யும். ஆனாலும் ஒரு தாய் தனக்கு அக்குழந்தை வேண்டாம் என்று தானே வந்து கேட்டும் போது அவளுக்குச் சட்டம் உதவி புரியத்தான் வேண்டும். பொதுவாக என்னை அங்குமும் இத்தகைய தாய்க்கு, அக்குழந்தையை வளர விட்டு விட்டு, குழந்தை பிறந்தவுடன் அபிதாடு முற்றும் புள்ளி வைக்க 'டிபூபெக்டமி' ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளும்படிதான் அறிவுரை வழங்குகிறேன். தனது குடும்பச் சூழ்நிலை அடிப்படையில் அததாய் வற்புறுத்தினால் மட்டுமே அபார்ட்ஷன் செய்வதுண்டு.

கேள்வி: கருச்சிதைவு செய்து கொள்வதை கட்டாயம் அனுமதிப்பதால் மண்ணாகாத பெண்கள் உட நெறிதவறும் போக வழி ஏற்படுகிறதே?

வக்ஷி: சபலத்துக்கு அடிமையாகி நேர் தவறும் போதும் மண்மாகாத பெண்கள் எந்த காலத்திலும்தான் இருக்கிறார்கள். பட்டப்படி கருச்சிதைவை அனுமதிப்பதால் பெண்கள் கெட்டுப் போக ஊக்கு விடப்படுகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். ஒரு மண்மாகாத பெண் தனித்தனியாக விட்டாளானால் சட்டப்படி கருச்சிதைவு செய்து கொள்ள அனுமதிப்பதன் மூலம் அவள் தன்னைத் திருத்திக் கொண்டு புனர்வாழ்வு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது. இல்லாவிடின் இத்தகைய பெண்கள் தற்கொலை புரிந்து கொள்வார்கள். போலீஸ் டாக்டர்களிடம் சிக்னிக் கொண்டு அவதிப் படுவார்கள். இப்பேட்டி மூலம் மண்மாகாத பெண் களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை விடுக்க விரும்புகிறேன். சபலத்தால் நேர் தவறும் போய், கருச்சிதைவுக்காக என்னிடம் வந்த பெண்களின் மனநிலை பற்றியும் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியும். கருச்சிதைவு செய்து கொள்வது உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் எத்தகைய வேதனையைத் தரக் கூடியது என்பது அனாத் செய்து கொண்டவர்களுக்குத் தெரியும். எனவே தவறிழைத்து வாழ்க்கையை விடையிட்டுக் கொள்ளாதீர்கள் என்பது தான் என் அறிவுரை.

கேள்வி: கருச்சிதைவை கருத்தரித்து பந்தக் கால கட்டம் வரை செய்து கொள்ளலாம்?

வக்ஷி: சாதாரணமாகக் கருத்தரித்து எட்டு வாரங்கள் வரை அறுவை சிகிச்சை செய்யாமலேயும், அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் தாது மாதம் வரையும் செய்யலாம். எனினும் இதைத் தவிர்ப்பதே புகழ் சாவித்தனம்.

கேள்வி: ஸ்டாப் கிங் பெண்கள் பொருத்திக் கொள்ளும் கருத்தடை முறைகூட எல்லாம் எல்லாம் விலையும் பலனளிப்பது இல்லை என்று சொல்லும் பெண்களுக்கு உதவகோளாறுகளை உண்டாக்கிறானா என்றும் சொல்லுவேனே?

வக்ஷி: நேர்ச்சியான மருத்துவர்கள் ஸ்டாப் பொருத்தப் பட்டவா இம்மாதிரி சிகிச்சை

பாவிதிலில் செய்யப்பட்ட 'ஸ்டாப்' சில பெருக்குப் பயன் தராமல் போகலாம். **கேள்வி:** - 7 என்று சமீபத்தில் வந்துள்ளது. இதை உபயோகிக்கலாம். இதனால் ஆரம்ப காலத்தில் ரத்தக் கசிவு உண்டாகலாம். காலப் போக்கில் சரியாகி விடும்.

கேள்வி: சீக்கர் என்ற காதலிகளை உபயோகிப்பது பாலிதிக் கோளாறுகள் உண்டாக்கிறானா என்பது பற்றி எங்கள் விளக்கம் என்ன?

வக்ஷி: பிலன் ஒரு நிரந்தரமான கருத்தடை சாதனம் அல்ல. அதிகமாக பிலன் விழும் நேரம் கொண்டாத விளைவுகள் உண்டாகக் கூடியதாக கூடக் கிர்ச்சையம் உள்ளது. ஒரு குழந்தைக்கும் இன்னொரு குழந்தைக்கும் உள்ள இடைவெளியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கில் இதனைத் தாற்காலிக சாதனமாக உபயோகிப்பதற்கில் கொள்ளலாம்.

கேள்வி: டுகன்கள் கருத்தடை சாதனம் உபயோகிப்பது பற்றி...

வக்ஷி: அதுவும் தாற்காலிகமானதுதான். **கேள்வி:** எந்தக் கருத்தடை முறை சரியானது என்பது தங்கள் அபிப்பிராயம்?

வக்ஷி: அவ்வாறு வசதிப்படியும், மனோபாவப்படியும், இரண்டோ அல்லது அதிக பட்சம் மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொண்டபின் கணவன் 'வாசெக்டமி' செய்து கொள்வதுதான் கலப்பமான சிறந்த கருத்தடை முறை. கணவனால் முடியாவிடின் மனைவி 'டிஸ்டிரெப்க்டமி' செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக மத்திய தர வர்க்கமும், உயர்மட்டத்தில் இருப்பவர்களும் தற்போது தாங்களாகவே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை அனுஷ்டித்து அவ்வாறு குடும்பத்தை அமைத்துக் கொள்விறனர். பொருளாதார சீழ்மட்டக் குடும்பங்களிலும், கிராமப்புற மக்களிடையேயும் இம்முறைகளை இன்னும் பிரபலப்படுத்த அரசு பாடுபட வேண்டும்.

ஆள்கள் முப்பது முடிவத்தோடு வயதிலும், பெண்கள் இருபத்தைந்து வயதிலும் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி விவாக வயதை உயர்த்துவது அவத்தோராக குறைவாக சதவீதம்.

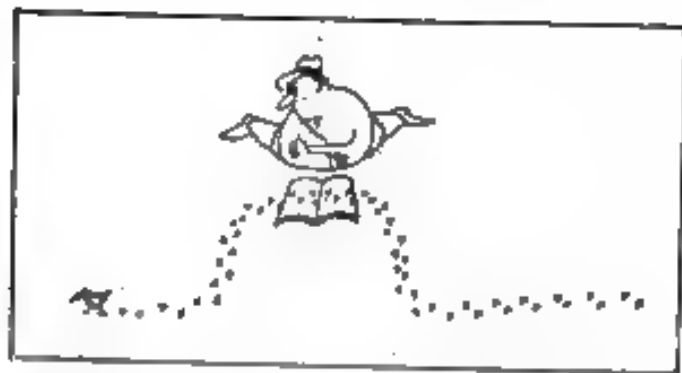
கேள்வி: டிஸ்டிரெப்க்டமி கட்டாயத்தை அரசு முத்துவது பற்றி எங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

வக்ஷி: ஓரளவுக்குக் கட்டாயத்தைத் தரும்படி கட்டுப்பாட்டில் அரசு முத்துவதை ஆதரிப்பவன் நான். ஆனால் அல்லிதி முறைகள் நெருக்கடிக் காலத்தின் போது நிகழ்ந்தது போன்று கவரூவ வழியில் பல்பரிந்துதப் படாமல் அரசு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். பேட்டி: கரவகன்

புகைப்படம்: மன்சூர் ஓசூர்

இன்புற அட்டைப் படம் எடுக்க உதவியவர் டாக்டர் கணகவல்லி, ஸ்ரீராமமா என்சிப் தேவரம் புகைப்படம் எடுத்தவர் உதரா

நாவு பேரீடம் நாவு நூல்கள்! தந்தைமட்டுக்கு யாரும் சென்றபின் கெடுத்தபோது:

தெய்வ வரக்கு

“கி.மு. 100-ல் கி.மு. 10-ல் வரக்கும் திருமதி நாரியிராகவன், (மெனி போன் ஸ்பெரெட்):”

“எப்போதுமே பாடல் நாவல்களைப் படிக்கிற என்ரு நீக்க இளந்தக் கொடுத்ததும் முதல் பவமாக இருந்தது. ஆன புத்தகம்

-புது! 1917-ல் ரொம்ப இன்டரஸ்டியாக இருக்கிறது. கீழே வைக்கவே மனசு வருது.

“காஞ்சிப் பெரியவர்கள் ஸ்ரேயத்திர சரஸ்வதி கல்யாணிகளின் அருள்வாக்குகளைக் கொண்ட தொகுப்புதான் இந்தப் புத்தகம். இதைப் படிக்கும் போதே பத்தி பெருகிறது. மாணவர்களுக்காக விளையும் பரீர் பகுதி உள்ளது. வீட்டுத் தலைவிக்கு, தலைவனுக்கு என்றும் பகுதி பகுதியாகப் பெரியவர்கள் பிரிக்கச் சொல்லியிருக்கார்.

திருமாங்கலியத்தின் முக்கியத்துவம், பூசை முறைகள், கலாமி வழிபாடு, தனிர் பகவத் சேத, ராமாயணம், சௌத்தர்ய ஸஹரி பற்றி எவ்வளவோ தெரியாத விஷயங்களைத் தெரிஞ்சுக்க முடிந்தது.

பின்னகளை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்பிறதை ரொம்ப அழகாகச் சொல்லியிருக்கார். கணவன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சொல்லியிருக்கார்.

அட்டைலிலே காஞ்சிப் பெரியவர்கள் படத்தைப் போட்டிருக்கார். எங்கு வயத் தாழும் அழக்காவி ிறும். அவர் படத்தை உங்களைப் போட்டிருக்கலாம். விசை கொஞ்சம் அதிகம், எக்காரண ளவங்களுக்குக் கண்ணைக் கடிக்கும்.

“தெய்வவாக்கு.” காஞ்சி காமகோடி டி.பி.பி.பி. பி. ஸ்ரேயத்திர சரஸ்வதி கலாமி களின் அருள்வாக்குகள், வேளியிடு: வானதி பதிப்பகம், தி. நகர், சென்னை-17, விசை: ரூ. 8.00

தவினன் டைரி

தி. நகர்: வசிக்கும் இடத்தில் பரிசோதகர் திரு. வி. ராமநாத், தி.

“நீங்கள் படிக்கச் சொன்னதால் படித்தேன். நவீனம், எந்த கதாநிபரின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் கொண்ட டைரி தான் இந்தப் புத்தகம்.

இதிலே விழுவிற்றுப் கொஞ்சமும் இல்லை. படிக்க அனுப்பும், சலிப்புந்தான் அதிகமாகிறது. ஆரம்ப ஆசிரியர் எழுதுவது போன்ற நடைவாகத்தான் தெரியிறது.

தவினமாக எழுதுவதாகத் திட்டுக்கொண்டு ஒரே அபத்தமாக எழுதியுள்ளார். கவித நெருக்கடி காலத்தில் இயங்கிய வேண்டித் தான் விவரத்திற்குக்காங்க, ஒரு உதாரணம்:

எது?
யா?
யா?
திரு?
நடர்
H. J.
அவ்வளவுமேனோ
இருப்பதும்
தெரியவரோட நோக்
கத்தை என்னும் புரிந்து
க்க முடியாது. என்
புதுவோ வேடித்துவிடும்

போல இருக்கிறது. மொத்தத்திலே காலம் “புதுபோர்”. நீங்கள் இவ்வளவோ கொடுத்த புத்தகத்தை நான் வாசிச்சுக்கிட்டேன். இதைவே ருப்பாய் கொடுத்து வாங்கி வாசித்தவு குக்கு எப்படி இருக்குமோ? நாவலின் தனிப்பு “டைரி” என இருப்பதால் எந்த வகையான பேத்தலையும் எழுதலாம் போலிருக்கு.

“நவீனம் டைரி”, ஆசிரியர்: பழகன், வேளியிடு: இலக்கி: சங்கம், 23, பி. எச். ப் குவார்ட்டர், சென்னை-800034, விசை: ரூ. 10

சினிமா டைரி

காதல் பேட்டைலில் வசிக்கும் கோயில் குருக்கள் எல், கத்தரோசன்:

“எனக்கும் சினிமாத் துறைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் முழுசாய் படிச்சேன். நடிக்க நடிக்கையின் விவரமும் அவங்களைப் பற்றிய குறிப்பும் கொண்டது இந்த டைரி: கார்ப்ப ரேஷனல் வீட்டு எண்கள் மாற்றப்பட்டிருப் பதற்கு ஏற்ப டைரியில் சில நடிக்க நடிக்கையர் விவரம் மாற்றப் பட்டது. உதாரணமாக நடிக்க பதம்பிரியா தி: நகர் முலா ஸாமிப்

கீர்க்கெட கற்கலாம்!

35

கோள்: சீத, சந்திரமோகன்

படம்: ஸ்ரீராம் தயாராய்: சூன்ருமணி

கீர்க்கெட நடுவே ஓட்டம்! - 2

பந்தைத் தாக்கித் தாது
பாடீஸ்மன் ஓட்டத்துக்கு
எப்போதுமே சிறந்த
மானும் பந்தைத் தாது
விருத்தி எதற்கு
எண்ணுகலாம்.
துடிவும் பந்தை
விக்காளர் பந்தை
விசிய நிறைவு ஓட்டம்
கதை தொடங்க வேண்டும்.
ஏதோ சந்தைக்கு
உங்களை எப்போதுமே
தயாராக வைத்திரு.

பாடீஸ்மன் என்னை
கொண்ட பந்தை விசிய
நிறைவு துடிக்க
வேண்டும். தீவிர
விழல் பெண்ண
கீர்க்கெடத்
தாக்கி 'செய்து'
துக்கி விடுவார்!

பாடீஸ்மன்
என்னைக்கொண்டே
சந்திரமோகன் கொது
விடேன் நிறை
கிரமவான் ஏதோ
சன் எடுப்பது
கஷ்டம். சில
சமயம் எளிதான
சன் ஓட்டமும்
கிரமமாக இருக்கும்.

தெருவுக்கு வந்து விட்
டார்கள். ஹடீஸில்
பழைய சி. ஐ. டி. நகர்
விவாசம் தான் போட்
டிருக்கு.

இந்தப் புத்தகம் கிரா
மப் பந்தைக்களிலே உள்ள
சினிமா ரசிகர்களுக்கு
உதவியாக இருக்கும்.

சென்னைலே உள்ள
எல்லாத் தியேட்டர்க
ளோட விவாசத்தையும்
சேர்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலும் அந்த
அந்த ஆண்டில் புதுசாகத் தோன்றியுள்ள
தியேட்டர்களைப் பற்றிக் குறிப்பைச் சேர்த்
துக்கலாம்.

போன வருடத்திலே வந்த பொத்த தமிழ்,
இந்தி, படங்களின் பட்டியல்கள், ஜூனியரி
பிரிக் பெற்ற படங்களும், நடிக்க நடிக்கையரும்
பற்றிய செய்திகள் ஆகியவை சேர்த்தா
செளகரியமாக இருக்கும்.

சினிமா ரசிகர்களுக்கும், சினிமா சம்பந்தப்
பட்டவர்களுக்கும் இந்தப் புத்தகம் பகு
சாய்கம் போல.

"சினிமா ஹடீ" ஆசிரியர்: அன்பு, வெனி
யீடு: அன்பு பப்ளிகேஷன்ஸ், 183 (புதிய
நம்பர் 6) சொல்பாத் தோப்பு, சென்னை-33.
விலை: ரூ 10 -.

காவல் துறையின் கதை

அண்ணு நகரில் வசிக்கும் இரைக்க கையாள்
திரு. செங்கோட்டை கங்காதரன்:

புத்தகத்தைக் கையில் வாங்கியதும் போர
டிக்கும்னு ஒரு நினைப்பு இருந்தது. பழக்க
ஆரம்பிச்சதும் என் எண்ணம் தவறு என்பது
புரிஞ்சு போச்சு. போலீஸ்-ஐந்து வாக்குப்.
அடி. உதை எல்லாத்தான் நிறைவு வரும்.
ஆனால் இந்தப் புத்தகம் போலீஸ் துறை
ஆராய்ச்சி சிறப்புக் கொண்டது என்பதை
வெளிப்படுத்துகிறது.

பாலேஸ் நாடுகளில் போலீஸ் இலாகா
முன்புணேறிய விதங்களை நடைக்கையமாக
ஆசிரியர் சொல்லியிருக்கார்.

பல நூல்களை ஆராய்ந்து தொகுத்து
வழங்கிய வீரம், குற்றம் செய்யவார்கள்

மனப் பாண்டம் மனைய
தொல்லுமர்க்கச் சொல்
லும் பாங்கு. ஆதி
யான மிகவும் அழகாக
இருக்கு.

நவீன காவல் போலீஸ்
பயிற்சி முறைகள்,
போலீஸ் நாய்களின் துப்
பாடியும் சி.டி எல்லாம்
தெளிவாக, எளிய நடை
வீத சொல்பப் பட்டிருக்
கின்றன.

படித்துப் படிப் பெறக்கூடிய புத்தகம்.
எல்லாதுமே விட ரொம்ப அழகம். மலிவுப்
பதிப்பாகவெளிபிட்டால் பலரும்படிக்கலாம்.

"காவல் துறையின் கதை", எழுதினவர்:
தும்கன். வெளியீடு: அருணாசலம், இராயப்
பேட்டை, சென்னை-74. விலை - ரூ 12.50;
பேட்டி: 'மிக்கி'

கூர் பீர்த்துச் சர்க்கரை போடுவதிலிருந்து விட்டுச் சமைவது, தீர்வாகும் ஆகிய அனைத்திலும் பணக்காரத் தாத்தாவையும், டாக்டர் பேரனையும் ஆட்டிப் படைக்கிறார் ராதா. டாக்டர் ராஜா கோள்பிரண்ட்லோடு கொம் மானமடித்தால், அதனைத் தாத்தாவிடம் 'ஸ்தி' வைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறார் ராதா. ராஜாவின் அன்பு குழுவும் தனக்கே உரியதாக வேண்டும் என்று 'மனப்பால்' குடிக்கிறார்! தாத்தாவின் நிமிர் மரணம், தாத்தாவின் உயிர், ராஜாவின் கோள் பிரண்ட் குழந்தை மரணம் ஆகியவை ராஜா - ராதா வாழ்க்கையில் 'புயல்' வீசுவதற்கும் காரணங்கள்! பிரிந்தவர் கூடுவதும், திருப்பப் பிரிவதும் இந்த நல்லதொரு குடும்பத்தில் அடுத்தடுத்து நிகழும் நிகழ்ச்சிகள்! கடைசியில் அவர்கள் பெற்ற இரு மகன்களான ராமு - வக்ஷ்மணன் திருமணப் பிரச்சினை இருவரை புதிதும் சேர்த்து வைக்க உதவுகிறது!

டாக்டர் ராஜாவாக நடிகர் திவகம் விடெதாஸ்கோப்போடு பவனி வருவது குறைச்சல்! அழகு மன்வருகை உத்தடிப்பது அதிகம்! ராதாவாக நடக்கும் வானித்யின் வயிற்றெரிச்சல் வேண்டிய அளவு கொட்டிக் கொள்வதற்கு நடிகர் திகைத்துக் கொள்வியா தர வேண்டும்? பவ இடங்களில் டாக்டர் ராஜா உணர்ச்சிக்களைக் கொட்டி இதயத்தைத் தொடுகிறார்! அதற்கு விடெதாஸ்கோப் தேவையில்லை!

நனை குசேவர் தம்பதியினராக தேவகாப் சிவியாசன் - மனோரமா "பழைய" ஹாஸ்யங்களாக ரெஞ்சினைத் தன்மையுடன் உதரியமாக வழங்குகிறார்கள்! மனோரமா ஒரு குழந்தை தயாரிக்கும் மிஷினாகவே விளங்குகிறார். 'அத்தோ பரிதாபம்!' என்று அவர் திவக்கு இரங்கத்தான் தோன்றுகிறது! சிரிப்பு வரவில்லையே!

'கோமாளி டாக்டராக' நாகேஷ் கௌரவ நடிகர்ப் பட்டியலில் இடம் பெறுகிறார்! டாக்டர் ராஜாவின் பெருமையை உயர்த்துவதற்காக அவர் கோமாளித்தனம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்! என்ன செய்யது?

'வேல்கிவிழா' கண்ட விவாதி - வானித்ய் (ராதா - ராஜா) காதல் கலியாட்டம் களுக்கு மத்தியில் இனம் விட்டுக்களான ராமு - வக்ஷ்மண அவர்கள் காதலியர் பவனி யும் உண்டு.

மேஜர் சுந்தரராஜன் டாக்டர் ராஜாவின் தொழில்பார்ட்னராக, அவரது 'வசவு' களுக்கு சுடு கொடுப்பவராக இருப்பதோடு சரி! மேஜரின் நடப்புக்கு இடமில்லையே!

ஒரு டாக்டரின் வாழ்க்கையைப் 'பண்பு' கொடாமல் டைரக்ட் செய்திருக்கிறார் டைரக்டர் விஜயன்! "பட்டது போதுமா பட்டினத் தாரே!" என்ற கண்ணதாசன் பாடல் உருக்கமாக ஒலிக்கிறது.

நல்லதொரு குடும்பம் - குடும்பத்தோடு போக நல்லதொரு படம்! - பி. எஸ். எம்.

நல்லதொரு குடும்பம்

பி. எஸ். எம்.
45 மீ. ரீ. கனம்

ஓசை நக்சலைட்டின் வெற்றி!

“செவ்வாய்” என்ற நாடகத்தில் பல அதிகாரங்கள் நிகழ்ந்தன. அடுத்தமான கதைவழியும் ஆழமான வசனங்களும் உண்டு, அடியோட்டமாக நல்லதொரு கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது என்றுமே இன்னைய தமிழ் நாடக உலகில் அதிகம் தரவே! நாடகத்தில் இடம் பெறும் டாக்டரும் போலீஸ் அதிகாரியும் கடைசி கட்டத்தில் வரும் பரிசுரத்துக்குரியவர்களாக இன்றி மதிப்புக்குரியவர்களாக ஆரம்பத்திலிருந்தே தோன்றவது வியப்புக்குரியது தானே!

இப்படிப் பல அதிகாரங்களை ஒரு நாடகத்தில் நிகழ்த்தி, தமிழ் நாடக உலகம் குறித்து அடியோடு நம்பிக்கை இழந்து விட்ட வேண்டாம் என்று கதையின் அளித்திருப்பவர்களால் வலியுறுத்தும்.

காந்தியத்தைத் தான் வலியுறுத்துகிறார் கோமல். வன்முறை பயனளிக்காது என்றும் காட்டுகிறார். நாடகக் கதை இப்படி என்றும் நாடக பாத்திரங்களிடையே நக்சலைட் தான் வெற்றி பெற்று முதலிடத்தைப் பிடித்து விடுகிறார். அவருடைய வசனத்தான் நாடகத்தில் இறுதி வாக்கியமாகவும் அமைகிறது. அது, அடித்தள வர்க்கத்தை அடைவதில்

செய்தால், வறுமைமைய வீரட்ட முயற்சி எடுக்கா விட்டால் என்ன நடக்கும் என்று எச்சரிப்பதாகவும் இருக்கிறது. நக்சலைட் ரத்னவேலு பேசும் வசனங்கள் மிகவும் செறிவாய்ந்தவை. நக்சலைட் தத்துவங்களை வெறுப்பவர்கள் கூடச் சென்று தடுமாறிப் போவார்கள், அந்த வாதங்களைக் கேட்டு, நக்சலைட் ரத்னவேலுவாக நடத்த நாயர் ராமனின் ஆலோசனையைப் பார்த்து ரசிகர்களில் ஒருவர் உணர்ச்சி வசப்படும் போக அவருக்கு மருத்துவ உதவியை தேவைப்பட்டது என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன். நாயர் ராமனின் நடப்பு நாடகத்துக்குத் துவை எளில் வதுவான கதை அமைப்பும் சத்தான வசனமும் சிறந்த கடைரக்கனும் மற்றவர் களுடைய நடப்புக்குத் துவை.

நாடக உலகில் புதிய பாதை வகுத்தவர் கோமல் அவரது பழைய பாதைக்குத் திரும்பி யிருக்கிறார் என்று இருவிதமாகவும் கூறலாம்: முன்பு அந்நியராட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற வேண்டியதை வலியுறுத்தி செறி மிக்க நாடகங்கள் அரங்கேறின. இன்று வறுமையிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டியதன் அவசியத்தைதரும் இதை அடைவியப் படுத்துவதால் நேரக் கூடிய அபாயத்தையும் வலியுறுத்தும் நாடகம் ஒன்று மேடையிறி யுள்ளது.

— குட்டி கிருஷ்ணன்

தொழிலகங்களின் முக்கிய பணி

தேசத்தின் ஒரு மையத்தில் இதயமெனக் கொலுவிருக்கும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இயற்கை வளம் செழித்துக் குலுங்குகிறது. அதன் தலை நகரத்துக்குச் சரித்திரம் பல்வேறு கலாசாரங்களின் ஒருங்கிணைந்த கூட்டு நகரமாகப் பரிணமிக்க வைத்து விட்டது. பழைய உலக அற்புதத்துக்கும் நவீன தொழிலக மையத்துக்கும் ஆந்திரப் பிரதேசம் நம்பிக்கை ஊட்டும் பூமி.

260 நடுத்தர, பிறும்மாண்டமான தொழிலகங்களில் கிட்டத்தட்ட 478 கோடி ரூபாய்களுக்கு முதலீடு செய்யப்பட்டு ஆந்திர ராஜ்யம் தொழில்துறை ராஜ்யமாகப் புகழ் பெற வழியேற்படுத்தி விட்டது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் நான்கு மடங்கு அதிக அளவு தொழில்துறை நிதிகளைப் பயன்படுத்திப் பெருமை சேர்த்துள்ளது. காக்கிநாடாவில் பாரத ராஷ்டிரபதி 1978 ஜூலை 7-ந் தேதி அடிக்கல் நாட்டிய 232 கோடி உரத் தொழிற்சாலை 1981ம் வருஷம் அதன் உற்பத்தியைத் தொடங்கும்.

ஆந்திரப் பிரதேஷ் இண்டஸ்டிரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன், (APIDC) ஆந்திர பிரதேஷ் ஸ்டேட் ஃபைனான்ஷியல் கார்ப்பரேஷன் (APSFC) ஆந்திரப் பிரதேஷ் இண்டஸ்டிரியல் இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர் கார்ப்பரேஷன் (APIIC) ஆகிய அபிவிருத்திக் கழகங்கள் ராஜ்யத்தின் பிராந்திய அபிவிருத்திக்குப் பெரிதும் முனைந்து முக்கிய பங்கு வகித்துப் பாடுபட்டு வருகின்றன.

REGISTERED No. AA 4392

Registered as a Newspaper in Sri Lanka

දේශපාලනික අර්ථ 75 කළු (පිටු 2) දින 75

මගේ පාසලේ සිටින අය (පිටු 1) 10 කළු (පිටු 2) දින 75

කලි

KALKI 20-5-79

75 කළු

මාගේ පාසලේ සිටින අය